

GLASILO OBČINE LUKOVICA

Januar 2003,
letnik 5, številka 1

Rokovnjak

Knjižnica Domžale
Ljubljanska

1230 Domžale

6. decembra 2002 v Šentvidu pri Lukovici

Praznovanje dneva samostojnosti

Anožica ljudi prisostvuje blagoslovu konj v cerkvi sv. Vida v Šentvidu.

Foto: Danilo Kastelic

Ze dvanajstič praznujemo dan samostojnosti Republike Slovenije. Še vedno se radi spominjamo tistega dne, ko smo se slovenski z odločnim ZA za samostojno Slovenijo na plebiscitu enotno odločili. V Šentvidu pri Lukovici pa je na ta dan še posebej slovesno, saj se na ta dan praznuje tudi god sv. Štefana. Čez dve leti bo 700-letnica prve omembe cerkve sv. Vida v Šentvidu. Na stranskem oltarju je podoba cerkvenega mučenika sv. Štefana, ki je bil že

v davnini zaščitnik domačih živali. Tako so se tu ustavljali furmani in se priporočali sv. Štefanu za varno pot. Na Štefanovo nedeljo pa so kmetje vsako leto prišli od blizu in daleč, da blagoslovijo živino, saj jim bo sv. Štefan varoval živino v hlevu in na poti. Do sv. Štefana je po ljudskem izročilu potrebno poravnati tudi vse dolgove iz minulega leta. To izročilo se ohranja med ljudmi v naših krajih še dandanes.

Nadaljevanje na 11. strani

Novoletni koncert Godbe Lukovica

Godba Lukovica je v petek, 27. decembra, v dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici organizirala tretji tradicionalni novoletni koncert, katerega ponovitev smo lahko slišali tudi po novem letu, 3. januarja, v prenovljeni dvorani Kulturnega doma A. Martina Slomška v Šentvidu. Priljubljenost in pripadnost godbi je bila videna že pred pričetkom koncertov, saj sta bili obe dvorani polni do zadnjega kotička.

Godbeniki so občinstvo najprej ogreli s koračnico Vinka Štrucla Po dunajski cesti. Sledila je predstavitev novih članov godbe, ki so prišli iz vrst glasbene šole: na trobenti Marko Juteršek, Matej Avbelj in Tadej Bogataj, na flavti Anamarija Avbelj in na tolkalih Tomaž Avbelj. Deležni smo bili tudi manekenskega vložka s predstavitev lani ukrojenih novih oblek rdeče črne kombinacije s klobuki. Že pred glavnim delom koncerta smo lahko izvedeli, kje vse so letos nastopili in kako so razširili repertoar. Sedaj igrajo, poleg značilnih koračnic, tudi mnoge druge zabavne skladbe. Kasneje smo se prepustili nežnim ritmom glasbe iz svetovno znanega filma Titanik. Skladba My heart will go on, s solistko Sento Avbelj na saksofonu, je segla do srca.

Nadaljevanje na 10. strani

Novoletni teloh pod Limbarsko goro

Foto: Danilo Kastelic

IZ VSEBINE

Beseda župana	3
Gost meseca: Stanislava Stopar	4
Svetniki in predsedniki KS	6-9
Mizarstvo Stupica	13
Brezposelnost v občini	23-24
Gorski kolesar Boštjan Volf	25
Običaji	29

Spoštovani bralci!

Preživeli smo praznike ob prelomu leta. Kako smo jih doživljali, ve najbolj vsak zase. Vseh želja si verjetno nismo izpolnili, smo pa gotovo našli nekaj zase, morda kakšno lepo misel, nekaj besed o zdravju in sreči, kar nekaterim kar veliko pomeni. Razveselili smo se snežne odeje in nekoliko manj mraza, ki je v naše kraje prišel malce prepozno - še več bi bil vreden pogled na pravo zimsko naravo že v božičnem času. Na naravo se, žal, ne da vplivati, saj je samovoljna, zato nič čudnega, da je v novoletnem času na Prevojah krasilo Jakčevo hišo razcvetelo grmičevje.

Ob prebiranju naših in vaših člankov, spoštovani bralci, si boste ustvarili vtis, kako široka in globoka je vez med ljudmi, ki nas povezuje, še toliko bolj v prazničnih dneh. Novoletni koncert domače godbe nas je zares navdušil in glede na njihovo ubranost si kar ne moremo misliti, da bodo godbeniki sredi letošnje pomladi praznovali šele petletnico skupnega igranja. Mnoga srečanja povezana s prazničnim vzdušjem v člankih razkrivajo veliko lepega, zanimivega in tudi poučnega. Bistvo vsega, kar je bilo dobrega v preteklosti, velja nadaljevati, shraniti v trajen spomin in iskati nove poti in izzive, s katerimi se moramo neprenehoma prilagajati sodobnemu, hitremu načinu življenja. Kar nekaj dogodkov ob prelomu leta govori o delu, ki je bilo realizirano na nivoju naše občine ali je poseglo tudi na druga področja. Vsekakor je to priložnost, da se vprašamo, kje v resnici smo in kam plovemo. Upam, da so informacije dovolj jasne in izčrpne. K temu odslej pripomore tudi župan s svojimi uvodniki. Soočenje mnenj in način pisanja mnogih posameznikov glasilu daje veliko prednost pred tistimi, ki jih napiše en sam avtor.

Uredništvu je bilo predlagano, naj bo naše lokalno glasilno bolj pregledno glede vabil in obvestil. Potrudili se bomo, da jih bomo odslej objavljali v celoti na drugi strani. Včasih pa je le-teh preveč za eno stran. V tem primeru naš tehnični oblikovalec poskuša zapolniti posamezne kotičke v glasilu z obvestili ali oglasi, ki jih sicer ni mogoče zapolniti z drugim besedilom ali s fotografijami. Veseli bomo še kakšnih vaših predlogov. Med drugim želimo predstaviti zanimive osebnosti iz naše občine iz kulturnega, gospodarskega, političnega in tudi vsakdanjega socialnega življenja. Predstavili bi radi tudi tiste, ki so se morda iz naših krajev izselili, pa so za nas še vedno zanimivi. Obračamo se na vas, da nam posredujete predloge za predstavitev posameznikov ali tudi zaključenih skupin. Po elektronski pošti ali osebno nam posredujete tudi druge ideje za pisanje, ki ga pogrešate.

Rok za oddajo člankov v februarju je 7. februar. Prosimo, da članke, če se le da, oddate na disketah ali jih pošljete po elektronski pošti na e-mail, ki ga najdete v kolofonu na zadnji strani Rokovnjača. Računalniške diskete vam bomo vrnili osebno ali po pošti.

Bliža se februar - mesec kulture. Zopet bo priložnost, da se bo ponovilo kolesje kulturnih dogodkov, a vselej na drugačen način. Ne zamudimo jih!

✍ Marta Lavrič, glavna in odgovorna urednica

Obvestilo Društva upokojencev Lukovica

Prosimo vse člane Društva upokojencev Lukovica, ki še niso poravnali članarine za leto 2003, naj to storijo do 31. 3. 2003 v pisarni društva ob četrtkih od 15. do 17. ure.

Zahvaljujemo se vsem sponzorjem, ki so nam z veseljem priskočili na pomoč pri organizaciji silvestrskega srečanja, in sicer Benotoursu Ljubljana, BS Tehniku Domžale, MR MACOM Lukovica, Trgovini CERAR Lukovica, Trgovini DOMINO Lukovica, Frizerstvu JOŽI Videm, Gostilni BEVC Lukovica in Gostilni FRAU Krašce.

Društvo upokojencev Lukovica je pripravilo voščilo ob novem letu in termine za pobiranje članarine že za decembrsko številko Rokovnjača, ki je na žalost pri tehničnem oblikovanju glasila izpadlo, zato se Uredniški odbor za izpad opravičuje, Društvo upokojencev Lukovica pa v tem letu želi veliko lepih trenutkov na njihovih izletih in v osebni življenju.

Občina Lukovica

Vas ob praznovanju slovenskega kulturnega praznika,
8. februarja,

VABI

na osrednjo kulturno prireditev, ki bo

v petek, 7. februarja 2003, ob 20.00 uri,
v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici.

Pridite in skupaj z nami počastite praznik slovenske kulture!

VABILO

Društvo podeželskih žena Lukovica vabi vse žene in dekleta,
da se udeležijo že

tradicionalnega OBČNEGA ZBORA društva, ki bo

v soboto, 8. februarja 2003, ob 9.30 v gostilni pri Furmanu v Lukovici.

Vsake nove članice bomo zelo vesele, zato lepo vabljene.

Vabljeni na literarni večer

Osnovna šola Janka Kersnika Brdo vabi na predvečer slovenskega
kulturnega praznika na

literarni večer z umetnico ZVEZDANO MAJHEN.

Prisluhnili boste lahko tudi učencem Glasbene šole Domžale in si ogledali
likovne izdelke otrok.

Prireditev bo v petek, 7. februarja, ob 18.00 uri na spodnjem hodniku šole.

Vabljeni!

Beseda župana Občine Lukovica

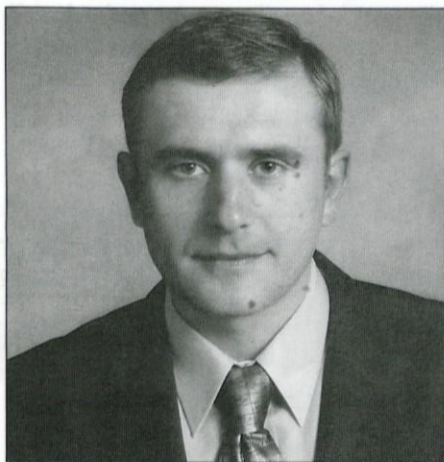
Tudi v novem letu nadaljnji razvoj občine

Vstopili smo v novo leto 2003. Kot ponavadi smo si ob vstopu vanj zaželeli veliko lepega s prijaznimi besedami in čestitkami. Dovolite, da se vam ob tej priložnosti še enkrat zahvalim za veliko množico čestitk, ki sem jih prejel.

Žal, pa se je delo na občinski upravi pričelo z žalostno novico. Med prazniki je zastalo srce našemu sodelavcu Vladu Nadju. Začeti z delom, ta prvi dan službe v novem letu, brez človeka, ki je bil šest let v bližini, ni lahko in na občini ni bilo pravega vzdušja, ki je običajno za dan po praznikih. Sočustvoval sem, ker sem tudi sam dobro poznal Vlada, ker je bilo prijetno biti v njegovi bližini. Bil je dober človek. Naj počiva v miru, v Vojvodini, svoji rodni deželi, iz katere je prišel k nam iskat srečo.

Življenje pa gre naprej in tako tudi naša občina. Ta trenutek se zbirajo in oddajajo predlogi za člane odborov občinskega sveta, ki jih bo na predlog Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja obravnaval in imenoval Občinski svet Občine Lukovica na seji, predvidoma 27. januarja 2003. Odbori Občinskega sveta Občine Lukovica bodo: Odbor za finance, Odbor za družbene in društvene dejavnosti, Odbor za komunalne dejavnosti, prostorsko planiranje in okolje, Odbor za gospodarstvo, Odbor za razvojne programe občine in regionalni razvoj, Odbor za občinska priznanja, proslave in prireditve. Občinskemu svetu bom moral predlagati tudi podžupana. V skladu z zakonom morata biti to člana Občinskega sveta. Želel bi, da bo moja odločitev glede podžupanov, ki naj bi ju potrdil Občinski svet Občine Lukovica, v dobro delu občinske uprave in v dobro delu občine. Želim, da bi bila oba podžupana, ne glede na politično pripadnost ali usmeritev, zavezana razvoju občine in v pomoč pri iskanju gospodarskih potencialov in finančnih virov za nadaljnji razvoj. V januarju bom po potrebi s strokovnjaki posameznih področij oblikoval tudi "županove" komisije, ki mi bodo pomagale pri odločitvah in razvojnih usmeritvah na posameznih področjih. Tu je posebno pomembna pravilna usmeritev v gospodarski razvoj in v razvoj kmetijstva.

Zavedati se namreč moramo, da je naša občina gospodarsko nerazvita, da je glavni začetni in dosednji vir priročnih sredstev pretežno "negospodarski". Tu smo pridobivali sredstva od spremembe namembnosti zemljišč

Matej Kotnik

ob gradnji avtoceste, kamnoloma, našega prispevka za telefonijo in podobno. Pri tem se je veliko vlagalo v infrastrukturo, ki je bila pred nastankom Občine Lukovica v nezavidljivem stanju in skrajno nerazvita. Danes, žal, ta sredstva ne bodo več prihodek občinskega proračuna, zato se bomo (po mojem mnenju že kar pozno), morali opreti na lastne sile in lastne finančne vire. Pri gospodarskem zagonu nimam v mislih velikih industrijskih projektov ampak razvoj obrti, katere usmeritve bi določala tudi Komisija za obrt in Odbor za gospodarstvo. Razvoj teh potencialov do njihovega polnega zagona pa bo po mojem mnenju trajal okoli 10 let.

O članih odborov in komisij ter o pristojnosti teh organov bo, tako želim, pisal tudi Rokovnjač, da bi se vsi občani seznanili z življenjem in delom svoje občine.

Ustanovljena je že Komisija za avtocesto, ki bo s strani Občine Lukovica spremljala potek gradnje avtoceste in obravnavala pripombe o vplivih na okolje po izgradnji avtoceste.

Kot župan sem ob izvolitvi prejel preko 100 čestitk, osebno pa so mi čestitali tudi nekateri pomembni predstavniki političnega življenja; kot prvi Lojze Peterle s soprogo, minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano Franci But, Peter Vrisk - predsednik Kmetijsko gozdarske zbornice in drugi.

9. januarja sem sprejel na obisk in pogovor duhovnike rimokatoliške cerkve v naši občini Andreja Sveteta, Antona Potokarja, Jožeta Vrtovška in Draga Markuša. Pogovarjali smo se o delu in načrtih občine in župnij na drugi strani. Pogovarjali smo se še o problemih, s katerimi se srečujemo ob delu z ljudmi in pa o varstvu kulturne dediščine, za katero smo vsi soodgovorni.

Glede na to da vlada v objektu v Lukovici 46, kjer je občinska uprava, velika prostorska stiska in so pogoji za delo uprave neustrezní, kjer tudi sam nimam pisarne in ker sem človek, ki želim resno delati in enako zahtevam tudi od uslužbencev uprave, smo iskali prostor v bližini, s katerim bi začasno rešili prostorsko stisko. Sam sem predlagal, da bi za del občinske uprave začasno uporabili prostor nad vrtcem na Prevojah, vendar se je za sprejemljivejšo možnost pokazala ureditev prostorov v stavbi KS Prevoje v Šentvidu. Po ogledu in izračunih smo ugotovili, da je ta možnost ugodnejša. O predlogu smo se pogovorili tudi s Svetom KS Prevoje, ki se je s posegom in začasno selitvijo strinjal. Tako bomo do sredine februarja rešili tudi to prostorsko stisko, v Šentvidu pa uredili prostore v I. nadstropju, ki jih bomo kasneje namenili KS in društvom (ŠD Črni graben). Spodnji prostori pa se bodo preuredili v knjižnico. Tu bi bile na voljo vse knjige, ki so last Občine Lukovica (cca. 6000 knjig) in so danes skladiščene v Domžalah ter v tamkajšnji matični knjižnici niso na izposajo, se pa menjajo v Bibliobusu, ki knjige približa vam, dragi bralci, po vaših vaseh. Bibliobus bo tudi v prihodnje še opravljal svojo nalogo, vse knjige pa bodo tako prišle "domov". O knjižnici bomo več še pisali v našem glasilu.

1. marca se bosta odprla še dva oddelka vrtca na Prevojah, kar je hkrati že prostorska rešitev dela "devetletke", kakor je sklenil še stari občinski svet.

Mesec februar sije v luči kulturnega praznika, 8. februarja, v dejavnostih slovenske vrhunske in ljubiteljske kulture kot plemenit duh narodne istovetnosti. Moč slovenskega duha se odraža na številnih podeželskih odrih kot manifestacija slovenske besede in trdoživosti naroda. Zapisana je v plemenitih bojih in drznih sanjah številnih narodov, ki so s Prešernovim duhom preživeli vzpone in padce zgodovinskih vrtincev. Prešeren je naša orientacija in zvezda stalnica na nebu evropske kulture. Naj vsako leto zasije z novim plamenom naše nacionalne zavesti in pripadnosti.

V naši občini vsako leto zaznamujemo ta praznik kulture, zato upam, da tudi letos naš Kulturni dom ne bo prazen. Dragi občani, iskreno vabljeni na osrednjo prireditev, ki bo v petek, 7. februarja 2003, ob 20.00 uri v Kulturnem domu Janka Kersnika v Lukovici.

☞ Matej Kotnik, župan Občine Lukovica

Pogovor s Stanislavo Stopar - poslanka v Državnem zboru Republike Slovenije

Najprej človek, šele potem političarka

Stanislava Stopar je gotovo ena tistih žensk, ki ne glede na predanost mnogim vlogam v svojem dosedanem življenju, pogumno zre v prihodnost, se aktivno angažira v slovenskem javnem političnem življenju kot poslanka v Državnem zboru RS od leta 1999 in pri tem želi ostati ženska, ki zna umirjeno prisluhniti in realno oceniti mnenja. Aktivno je vključena tudi v lokalni politiki v domačem okolju, saj je kot svetnica v Občinskem svetu Občine Lukovica izvoljena že v tretjem mandatu. Poznamo jo kot dolgoletno učiteljico na OŠ Janka Kersnika na Brdu, kjer je poučevala triindvajset let, od tega celih dvaindvajset let prve razrede, štirinajst let pa je bila ravnateljica. Ker je domačinka, saj so njena rojstna vas Rafolče, v Lukovico se je priselila leta 1967, dobro pozna potrebe naše občine. S svojim znanjem in izkušnjami je gotovo osebnost, ki lahko bistveno pripomore k razvoju občine kot take. Prisluhnimo njenim mislim, ki jih razkriva v tem pogovoru.

Kako ste prišli v politiko? Koliko časa ste že poslanka v slovenskem državnem zboru?

“Pot v politiko me je zanesla kmalu po 70-ih letih z delom v delegatskem sistemu, samoupravnih interesnih skupnostih in kasneje v skupščini zdravstvenega zavarovanja Slovenije. Pri poklicnem delu mi je bilo pomembno, da poznam širšo problematiko življenja ljudi, zato sem morda prav v politiki iskala možnosti sodelovanja in soodločanja. Kot poslanka v državnem zboru sem zaposlena od l. 1999 dalje, ko sem bila izvoljena v občinah Lukovica, Moravče in Domžale.”

Kako bi opisali sebe in svoje politično delovanje? Kakšen je vaš odnos do lastnosti, kot so odgovornost, strpnost, pogum in dostojanstvo?

“Sem članica največje poslanske skupine, tj. poslanske skupine Liberalne demokracije Slovenije (LDS). Sodelujem v Odboru za finance in monetarno politiko, Odboru za gospodarstvo in Odboru za delo, družino in socialo. Že v poslanski skupini začnemo z obravnavo zakonov, med katero mnogokrat pride do bitk mnenj in argumentov. Gre za razgibane politične trenutke, ki se končajo na plenarnem zasedanju v državnem zboru. Svoje delo sprejemam odgovorno. Spoštujem pravico vsakega posameznika do lastnega mnenja. Mislim, da znam umirjeno prisluhniti in real-

Delo v Državnem zboru

no oceniti mnenja, s katerimi se včasih ne strinjam. Moje dostojanstvo pa označuje to, da sem najprej človek, šele potem političarka.”

Slovenska politika je dokaj “pusta”, če izvajamo nekaj žensk, ki zasedajo le redka mesta v našem parlamentu. Se vam zdi, da ste kot ženska dovolj upoštevana?

“Državni zbor je junija 2002 sprejel Zakon o enakih možnostih žensk in moških, ki ga je pripravil Urad za enake možnosti. To je krovni zakon, ki določa skupne temelje za izboljšanje položaja žensk in ustvarjanje enakih možnosti žensk in moških na političnem in drugih področjih družbenega življenja. Če želimo doseči, da bo v politiki več žensk, jih morajo stranke čim več uvrstiti na kandidatne liste na tista mesta, kjer bodo izvoljene. Navkljub pogostim razpravam o enakosti menim, da sem kot ženska dovolj upoštevana.”

Kot dolgoletna pedagoška delavka, več let tudi ravnateljica, imate dober vpogled v širše pedagoško in izobraževalno delo. Ali imate občutek, da lahko vplivate na ustvarjanje politike izobraževanja?

“Res je, dobro poznavanje področja izobraževanja mi omogoča tvorno sodelovanje na področju osnovnošolske in predšolske vzgoje. Dejstvo je, da je prenova šolstva možna le ob trajnem in načrtnem zagotavljanju proračunskih sredstev in dodatnih virov, ki jih je zagotavljal t.i. Zakon o šolskem tolarju. Veliko energije smo vložili v sprejem Zakona o razvojnih programih v vzgoji in izobraževanju, ki

omogoča nadaljevanje projekta “Šolski tolar” in ga razširja v “Tolar za znanje”. Ta prinaša dodatna sredstva za raziskovalno delo in pedagoško opremo, dodatno izobraževanje odraslih in vseživljenjsko učenje. Naj omenim še Zakon o kulturnem tolarju, ki tudi naši občini zagotavlja kar nekaj denarja za obnovo kulturnih in sakralnih spomenikov.”

Govorilo se je, da se bo v srednje šole uvedel pouk verstva in etike. Kako da se na tem področju nič ne premakne z mrtve točke?

“Slovenija se je odločila za laično javno šolstvo, kar je vključeno tudi v njeno ustavno in zakonsko ureditev. O predlogu za pouk verstva in etike se je sicer veliko govorilo za osnovne šole, ne poznam pa ideje o tem predmetu za srednje šole.”

Bistvena za delovanje parlamenta je dobro delovanje opozicije, ki predstavlja neke vrste kontrolni element v državi. Ali se vam zdi, da je opozicija v slovenskem parlamentu dovolj močna, da bi izvajala to pomembno funkcijo?

“Da, naloga konstruktivne opozicije v parlamentarnem sistemu je, da opozarja, nadzira in kritizira dogajanja v zboru. Parlamentarno večino opozarja na nedoslednosti in napake in jo sili k skrbnejšemu delu. Menim, da naša opozicija svoje vloge še ne sprejema kot take. Ne odobravam npr. njihovih pogostih zahtev po raznih referendumih, ker sem prepričana, da bi jih lažje reševali z dogovori in tako prihranili marsikateri tolar davkoplačevalcev za pametnejše projekte. Ne bi torej govorila o moči opozicije, ampak o kakovosti njihovega delovanja.”

Kako komentirate izide lokalnih volitev v naši občini? Se vam zdi, da so stranke na lokalnih volitvah zatajile, ker so volivci največ glasov dali neodvisni listi?

“Vsaka stranka je gotovo že opravila analizo volitev in poiskala razloge za lasten rezultat. V LDS so rezultati zelo dobri, saj število članov kljub prihodu neodvisnih list ostaja nespremenjeno. Osebo me je motila prevelika samohvala stranke NSi, saj so si pripisali uspehe prejšnjih mandatov, ostale stranke pa potisnili v nič. Menim, da so za uspešne projekte zaslužne vse stranke v dosedanjih občinskih svetih in mnogi posamezniki. Prisluhniti je potrebno tudi tistim, ki radi kritizirajo ali so večno nezadovoljni. Tega stranka, ki je imela oblast kar 8 let, ni storila.”

Naša občina je po bruto nacionalnem dohodu na prebivalca "bolj na repu" v Sloveniji. Kje vidite naše razvojne možnosti?

"Občina Lukovica je prizadevanja za prijaznejšo prihodnost usmerila tudi v pripravo razvojnih programov. Naravne danosti dajejo prednost razvoju turizma, kmetijstva z dopolnilnimi dejavnostmi in obrtništva. Tudi prednosti novozgrajene avtoceste morajo pritegniti pozornost obiskovalcev. Nujno se moramo potruditi z ureditvijo središča Lukovice, v

katerem bi bilo potrebno ponuditi storitvene dejavnosti z drobno obrtjo in turističnimi storitvami."

Kako bi občanom pojasnili, na kakšen način naj vam, svoji poslanki, posredujejo svoje predloge o reševanju posameznih problemov?

"Občani se s posameznimi problemi kar precej obračajo name. Posamezniki me vedno lahko pokličejo na domači telefon in se po potrebi dogovorijo za razgovor. Vsak drugi ponedeljek

v mesecu pa obiščem še moravški konec. Vsi se lahko name obrnejo tudi po e-pošti: stanislava.stopar@dz-rs.si. Doslej sem uspešno posredovala pri organizaciji razgovorov s predstavniki ministrstev in celo ministrov z občani, ki jih je tako ali drugače zadevala gradnja avtoceste. Uspešna so bila tudi prepričevanja na ministrstvih, ko je bilo potrebno pridobiti finančna sredstva."

✍ Marta Lavrič

Stališče Urada za organizacijo in razvoj uprave pri Ministrstvu za notranje zadeve

Prenos državnih pristojnosti na občine

Koordinacijski sosvet Upravne enote Domžale, ki ga predstavljajo župani občin na njenem območju, je v mesecu septembru 2002 na 1. seji izpostavil več zadev, ki so v tem trenutku v pristojnosti države, a bi jih želele opravljati občine same. Zahteve oziroma pobude so bile posredovane Ministrstvu za notranje zadeve - Uradu za upravne notranje zadeve in Uradu za organizacijo in razvoj uprave. Le-ta je posredoval stališča k posameznim pobudam, kar želimo v nadaljevanju obširneje predstaviti.

Organiziranje izpostav upravne enote oziroma prenos državnih pristojnosti na občine

Župani občin želijo, da bi občani lahko uredili določene zadeve na občini, ki je vsakemu bližja kot domžalska Upravna enota. Najpogostejša vprašanja občanov se namreč nanašajo na urejanje osebnih dokumentov in izpiskov iz matičnih knjig, saj se mnogi čudijo, da Občina Domžale to lahko dela, ostale občine (pravne naslednice bivše skupne Občine Domžale) pa ne. Resnica je seveda povsem drugačna. Nobena lokalna skupnost ne more voditi postopkov in izdajati osebnih dokumentov in izpiskov iz matičnih knjig, saj zakon za ta upravna dejanja pristojnost daje le upravnim enotam. Ker pa ima Upravna enota Domžale sedež tudi v prostorih Občine

Domžale, mnogi občani menijo, da gredo zadeve urejat na domžalsko Občino. Res pa je, da imajo nekatere lokalne skupnosti po dogovoru z upravo enoto na svojem območju organizirane tudi izpostave upravnih enot, in sicer v obliki krajevnih uradov, kjer zagotavljajo izpiske iz matičnih knjig. Na informatiziranih krajevnih uradih pa izdajajo tudi osebne izkaznice in potne liste, medtem ko je registracija motornih vozil vezana na tehnični pregled in je tako možna le pri pooblaščenih organizacijah in pri upravnih enotah. Odločitev o morebitnem prenosu državnih pristojnosti na lokalne skupnosti je povezana tudi z Zakonom o pokrajinah, ki predvideva prenos nekaterih pristojnosti.

Glede na podano stališče bi bilo tudi na območju Občine Lukovica možno organizirati krajevni urad upravne enote, seveda v dogovoru z domžalsko upravno enoto, ki deluje na področju naše občine.

Grbi občin na registrskih tablicah motornih vozil

Župani so že večkrat predlagali, da bi občani imeli na registrskih tablicah grb občine, v kateri imajo stalno prebivališče. Žal pa tudi registracija motornih vozil sodi v državno pristojnost, poleg tega Ministrstvo za notranje zadeve opozarja tudi na stroškovni vidik

takšne spremembe. Menijo namreč, da bi to pomenilo izredno razdrobljeno proizvodnjo tablic in s tem močno povečanje stroškov države (povečan strošek proizvodnje in drastično povečane zaloge) in občanov (vsaka sprememba prebivališča izven občine bi pomenila za občana obvezo, da spremeni tudi registrsko tablico).

Enotnost obrazcev za vloge državljanov

Ker so postopki za začetek upravnih postopkov različni oziroma jih vodijo bodisi organi Upravnih enot bodisi organi lokalnih skupnosti, je obrazcev za vložitev posameznih vlog občanov izredno veliko. Gre za poenotenje obrazcev, ki s področnimi predpisi niso predpisani, temveč so izdelani v pomoč strankam in uradnim osebam za lažje uveljavljanje zahtevkov strank. Nekateri obrazci so bili v preteklem letu že izdelani (na področju okolja in prostora, kmetijstva, upravnih notranjih zadev), nekatere pa bo potrebno uskladiti še s spremembo Zakona o splošnem upravnem postopku, ki glede vprašanja prilog vlogam določajo, da mora organ v času postopka sam pridobivati podatke iz uradnih evidenc, ki jih vodijo drugi državni organi, organi lokalnih skupnosti in nosilci javnih pooblastil.

✍ Mojca S.

Informacija o porabi rentnih sredstev v KS Lukovica

V zadnjem času je bilo s strani KS zastavljenih več vprašanj o pridobivanju in porabi sredstev v prejšnjem štiriletnem mandatnem

obdobju, v letih 1999-2002. Menim, da imajo vsi krajan KS Lukovica, ne samo naselja Lukovica, pravico izvedeti, koliko denarja

smo porabili iz rente - kamnolom in kako je bil le-ta porabljen. Zato v nadaljevanju posredujem okvirno finančno poročilo.

Leto	Začetno stanje	Prihodki	Odhodki	Končno stanje
1999	1.422.352,72	7.327.052,60	2.572.603,74	6.176.801,59
2000	6.176.801,59	26.702.744,66	9.585.148,00	23.294.398,25
2001	23.294.398,25	14.575.727,15	30.978.642,87	6.891.482,53
2002	6.891.482,53	42.941.032,17	48.599.372,53	1.233.142,17

Podrobnejše poročilo za vsa štiri leta je v času uradnih ur na voljo na sedežu Krajevne skupnosti Lukovica.

✍ Stanislav Smrkol,
predsednik KS Lukovica

Predstavljamo 14 svetnikov in 8 predsednikov krajevnih skupnosti v Občini Lukovica

Čas za razmislek in pogled v prihodnost

Lokalne volitve so za nami. Izbirali smo in izbrali. Štirinajst svetnikov in osem predsednikov krajevnih skupnosti v Občini Lukovica bo odslej soodločalo o pomembnih vprašanjih, ki bodo na tehtnici v naslednjem štiriletnem mandatu vse do naslednjih lokalnih volitev leta 2006. S svojimi odločitvami bodo vplivali na življenje občanov in nadaljnji razvoj naše občine. Pozorno preberite, kako so se posamezniki predstavili članom uredniškega odbora z mnenji, kako ocenjujejo svoje bivalno okolje, na katerih področjih si bodo najbolj prizadevali za napredek in razvoj kraja in še o čem. Vsekakor jim želimo zares veliko usklajenih delovnih uspehov v dobro naši občini. Srečno torej v naslednjih štirih letih!

✍️ *Marta Lavrič*

(Z novimi svetniki in predsedniki krajevnih skupnosti so se pogovarjali: Milena Bradač, Zinka Meden, Marta Lavrič, Marko Cerar, Danilo Kastelic in Grega Zdovc.)

TOMAŽ URBANIJA, svetnik v 1. mandatu

Po poklicu je strojni tehnik, zaposlen v samostojnem podjetništvu v Žirovšah pri Krašnji, kjer tudi živi. Je predsednik Slovenske ljudske stranke (SLS) v Občini Lukovica, ki ga je tudi kandidirala za svetnika. Pravi, da je edini kandidat, imenovan za svetnika iz SLS. Povprašala sem ga po mnenju o okolju, v katerem živi in ker je član SLS, kako ocenjuje razvoj kmetijstva v naši občini. "Vsak ima svoj domači kraj najraje," je njegovo mnenje, zato želi kot svetnik vplivati, da bi se občina razvijala kar se da enakomerno in pri tem ne bi pozabila manjših, obrobni vasi. Po njegovem mnenju ljudje premalo cenijo vsak košček zemlje v naši občini, saj je še vedno preveč tistih, ki zapuščajo zemljo in se selijo v dolino. Sicer pa meni, da občina nima velike perspektive v kmetijstvu. Le redki posamezniki se preživljajo izključno s kmetijsko dejavnostjo. Kmetijstvo je potrebno usmerjati načrtno, svetovati, v kaj naj se ljudje usmerijo in jim pomagati predvsem z dobrimi nasveti. Tomaž pravi, da bo treba več sodelovanja občine z državo tudi na tem

področju, saj smo na to doslej pozabljali. Prizadeval si bo za gospodaren izkoristek avtoceste, od katere naj bi imeli občani čim več koristi.

TOMAŽ ANDREJKA, svetnik v 1. mandatu

Tomaž Andrejka je bil rojen 22. 11. 1957 v Ljubljani. Že devetnajsto leto živi v Rafolčah, kjer sta si z ženo sezidala hišo. Pred tem je s starši živel v Lukovici. Rafolče, pravi, so prijetna, mirna vas, ravno prav oddaljena od glavnih prometnih povezav. "Čeprav je kraj sedež krajevnih skupnosti nima niti trgovine niti gostilne, vas pa se počasi spreminja." V preteklih letih so zgradili nov vodovod, konec lanskega leta pa začeli z izgradnjo kanalizacije. Upa, da jim bo s pomočjo Občine Lukovica kmalu uspelo končati to pomembno in drago investicijo. Po izobrazbi je univerzitetni diplomirani ekonomist. Dela na Davčni upravi Republike Slovenije, kjer na glavnem uradu kot vodja oddelka pokriva področje kontrole. Kot občinski svetnik bo po svojih najboljših močeh prispeval k napredku občine na vseh področjih. Zavzemal se bo za aktivno vključevanje vseh, ki želijo in lahko kakorkoli prispevajo, da bo občina nudila prijetno in ustvarjalno okolje vsem občanom.

GREGOR ZDOVC, svetnik v 1. mandatu

Rojen sem bil 6. 5. 1974 v Ljubljani.

Do svojega 13. leta sem živel v Domžalah, potem pa smo se preselili v novozgrajeno hišo v Rafolčah. Tako sedaj že lahko rečem, da sem Rafolčan, saj že več kot polovico življenja živim tu.

Kraj je ravno prav oddaljen od mestnega vrveža in mu je hkrati blizu. In če bi izbral kraj svojega bivališča, bi ostal kar tu. Trenutno se trudim, da bi na noge postavil podjetje, ki se ukvarja z projektiranjem in distribucijo arhitekturne razsvetljave. Težko bi se opredelil in dal prednost kateri izmed nalog, ki naj bi nas čakale v prihodnos-

ti, saj sem šele začel. Vendar bi verjetno zaradi svoje mladosti dal poudarek izboljšanju stanovanjske situacije, predvsem mladih družin in vseh tega potrebnih, na drugi strani pa bi verjetno morali omogočiti razvoj malega gospodarstva in obrti. Morali pa bi misliti tudi na to, da bi postali zanimivi za "tuja" vlaganja, privabiti torej podjetja od drugod.

JANEZ BERNOT, svetnik v 3. mandatu

Janez Bernot živi v KS Rafolče, zaposlen pa je v tovarni Lek kot vodja v delovni enoti Splošno vzdrževanje. Gospod Janez, ki je občinski svetnik vse od ustanovitve Občine Lukovica, meni, da je bil razvoj naših krajev pred njeno ustanovitvijo zelo počasen. Do nedavnega je bilo med ljudmi veliko nezadovoljstva zaradi rezerviranega avtocestnega koridorja, ki je oviral razvoj. V preteklih dveh mandatih pa je bilo mnogo narejenega na področju izgradnje vodovodov, kanalizacije, cest, telefonov, obnove kulturnih spomenikov, zgrajen je bil tudi prvi vrtec v občini. Kar je bilo v prejšnjih mandatih obljubljeno, je bilo skoraj vse realizirano, razen del, ki so še v teku. Zdi se mu, da je bilo delo svetnikov ne glede na različnost strank dovolj pozitivno, saj so bili pri odločitvah o pomembnih projektih enotni. V novem mandatu si bo, tako kot doslej, prizadeval za razvoj na področju infrastrukture, komunale in cest, pozoren pa bo tudi pri reševanju problemov občanov. Prizadeval si bo, da bo sodelovanje med svetniki vsaj podobno dosedanjemu, moti pa ga, da se je ta mandat začel z obtožbami po časopisih. Meni, da tak način ni zahvala prejšnjemu županu za njegovo delo in bi raje videl, da bi občani v časopisih brali poročila o uspehih v naši občini.

FRANC AVBELJ - svetnik v 3. mandatu

Franc Avbelj je daleč naokrog poznan podjetnik, pečar iz Spodnjih Prapreč. Ukvarja se z rokodelsko - domačo obrtjo, izdelovanjem pečnic za krušne peči in opečnih tlakovcev. Položaj občine Lukovica

se mu zdi zelo zanimiv, saj je na prometno pomembni lokaciji ob bodoči avtocesti Kijev - Barcelona. Upa, da bomo znali to prednost izkoristiti v gospodarskem in turističnem pomenu, vendar želi (priporoča), da prebivalci občine vzamejo občino za svojo. Enako misli za center občine, naselje Lukovica.

V občinskem svetu si bo prizadeval predvsem za ohranjanje dobrega in izboljšavo slabega. Pričakuje sodelovanje vseh svetnikov, da bo njihovo delo temelj razvoja cele občine, ne le posameznih krajev. Glede gospodarskega razvoja obrti si želi, da bi le-ta bil naravi in okolju neškodljiv, da bi se odpirala nova delovna mesta za naše občane. Občinskemu svetu, občinski upravi in novemu županu želi dobro delo v štiriletnem mandatu.

JERNEJ ŽUREJ, svetnik v 1. mandatu

Doma je s Prevalj. Po poklicu je trgovski poslovodja. Kot ekonom je zaposlen v Zavarovalnici Maribor. Skupaj z ženo in otrokom stanuje pri starših. Za občinskega svetnika je bil izvoljen na listi Stranke mladih Slovenije-SMS, in sicer prvič. Je predsednik Lokalnega odbora SMS Lukovica, ki je začel delati v letu 2001. Dela in naloge, ki si jih je zadal skupaj s stranko, bo poskušal tudi realizirati. Zavzemal se bo za doseganje boljših pogojev vseh v gospodarstvu, turizmu, kmetijstvu ter stanovanjski problematiki. Trudil se bo pri povezovanju občin z regionalnim programom EU in za razvoj občin ter regij. Stranka SMS sprejema vse predloge, pritožbe in pohvale vseh občanov na naslov Jernej Žurej, Prevalje 6a, 1225 Lukovica.

ANDREJ KRŽAN, svetnik v 1. mandatu

Doma je na Prevojah pri Šentvidu. Je ekonomist - upokojenec. Živi v svoji družinski hiši skupaj z ženo in dvema otrokoma. Kot predsednik Občinskega Odbora SDS Lukovica je bil na listi OO SDS prvič izvoljen v Občinski svet Občine Lukovica. Kot svetnik se bo zavzemal za boljši danes in jutri v naši občini, enakomeren razvoj celotne občine, čisto in naravno okolje, rešitev in izgradnjo doma starejših, razvoj podjetništva in obrti, ohranitev podeželja, izgradnjo kanalizacije ter hitrejši razvoj turizma. V domači KS Prevoje

pa se bo zavzemal za ohranitev zdravega in čistega okolja, ekoloških otokov ter čimprejšnji priklop gospodinjstev na čistilno napravo v Vrbi. Vse to pa v povezavi dolgoročnega načrtovanja prostora v kraju in izgradnje infrastrukture v Krajevni skupnosti Prevoje. Vsem občanom pa želi zdravo in uspešno leto 2003.

JANA STREHAR, svetnica v 1. mandatu

Je poročena in s svojo družino živi v Šentvidu pri Lukovici. Kot univ. dipl. ekonomistka je zaposlena v Kliničnem centru v Ljubljani. Za občinsko svetnico je bila izvoljena na listi Neodvisne liste za Črni graben. V letu 1999 je bila izvoljena v Svet KS Prevoje. V prejšnjem občinskem svetu pa je z Neodvisno listo Jane Strehar in skupine volivcev sodelovala z enim mandatom. V vlogi svetnice si bo prizadevala za čimbolj enakomerno uresničevanje potreb vseh lokalnih skupnosti v občini. Predvsem pa se bo s svojim strokovnim znanjem trudila za boljšo kakovost dela v občinskih delovnih telesih. Sodeluje tudi na kulturnem področju v KD Janko Kersnik Lukovica in je ena od soustanoviteljev Mešanega pevskega Zbora Šentviški Zvon. Ob tem bi se rada zahvalila vsem občankam in občanom za zaupanje, ki so ga ji izkazali na volitvah.

MARINA URBANIJA, svetnica v 1. mandatu

Poznamo jo kot Kovačevo Marino. Njen rojstni dom je kovačija v Lukovici, kjer je preživljala mlada leta. V službi se je ukvarjala s financami, sedaj pa je upokojena. Je tudi predsednica Društva prijateljev mladine Lukovica. Gospa Marina meni, da je velika težava v tem, ker ne verjamemo, da smo si vsi tako zelo podobni. Vsi imamo isti začetek, rojstvo, in isti konec, smrt. Zato bi morali biti bolj sočutni in odgovorni drug do drugega. Tako bi bil svet veliko boljši. V občinskem svetu se bo zavzemala za urejeno občino, za malega človeka, najbolj pa za varnost in dobro počutje naših otrok. Prizadevala si bo tudi za razvoj turizma v občini.

CERAR MATIJA BOGDAN, svetnik v 1. mandatu

Po rodu je Ljubljčan. Pred 30-imi leti se je preselil k svoji ženi v Gradišče, kjer sta si ustvarila dom in družino. Kot svoje je vzel tudi domačine in to čudovito pokrajino. Kot pravi, so ga tudi vaščani hitro sprejeli, morda zaradi priimka, ki je v tej vasi pogost. Matija Cerar je dipl. ing. kemijske tehnologije, 40 let je delal v gospodarstvu, od tega 22 let v tovarni Borutana - KIK kot direktor. Sedaj je upokojen, med drugim se ukvarja tudi s humanitarno dejavnostjo, saj je član Rotary kluba Domžale.

Trdi, da je naša občina, ki je z novo AC še bližje Ljubljani, premalo razvita. Zato bo deloval predvsem na področju gospodarstva in čim več doprinesel k razvoju občine. Upa, da bodo na občini kmalu začeli z aktivnim delom in zagotavlja, da bo zaradi bogatih izkušenj in poznanstev lahko dobro deloval v občinskem svetu in pomagal našemu mlademu in perspektivnemu županu v dobro občank in občanov Občine Lukovica.

FRANCI BERNOT, svetnik v 3. mandatu

Franci bo mandat v občinskem svetu nastopil že tretjič, saj je na občini aktiven vse od njene ustanovitve. V šali pove, da stanuje v Spodnjih Praprečah 21, odkar pomni. Po osnovni šoli, kjer je sodeloval tudi v glasbeni skupini, je uspešno dokončal še gostinsko šolo in se nato ob delu dodatno izobrazil kot ekonomski tehnik. Z ženo vodita trgovino z zaplenjenim carinskim blagom Laufer v Lukovici, je najemnik gostinskega lokala Kava bar Lenček na Prevojah. Ukvarja pa se tudi z vročanjem sodnih pisanj za sodišča iz cele Slovenije. V prostem času je ribič ali pa ga vidimo na konju.

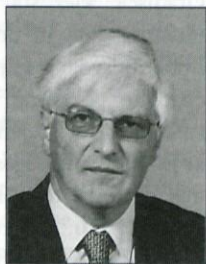
Z novim občinskim svetom in njegovim vodstvom vidi hitrejšo oživitve in razvoj Lukovice ter Črnega grabna nasploh. Najbolj si bo prizadeval za razvoj obrti in turizma v občini, saj edino v teh dejavnostih vidi možnost dobrega življenja in zaslužka za vse prebivalce doline. "Preidimo že od besed k dejanjem," pravi Franci. "Predpisi, ki veljajo za odpiranje dejavnosti na področju turizma

in gostinstva, so precej togi. Narediti jih moramo, kolikor se le da, življenjske. Ljudem, ki so zainteresirani, bo treba pomagati in svetovati. Seveda bo potrebno tudi več samoiniciative posameznikov."

LADO GORIČAN, svetnik v 1. mandatu

Rojen je leta 1950 in živi na Trojanah. Zaposlen je v Domu počitka v Mengšu. Dolgoletne izkušnje pri delu v KS Trojanah in profesionalnem delu v strokovnih službah v bivši Občini Domžale mu omogočajo kvalitetnejše videnje funkcioniranja sedanje lokalne samouprave. Kot občan in član sveta krajevne skupnosti je pogosto ugotavljal nemožnost vplivanja "od daleč" na razvoj svoje občine, zato se je za to volilno obdobje odločil kandidirati v občinski svet. Ni član nobene od političnih strank, zato je s svojimi somišljeniki iz celega Črnega grabna z veseljem sodeloval pri snovanju Neodvisne liste "za Črni graben", kot so jo poimenovali. Ljudje, ki so sodelovali na listi in njen program, so najbrž vzrok izrednega volilnega uspeha, ki ga osebno ni pričakoval. To pa je razmišljanje o njegovem prispevku k razvoju Občine Lukovica postavilo v bistveno drugačen okvir. Ni samo eden od štirinajstih članov občinskega sveta, ampak nosilec liste, ki je na volitvah prejela največ glasov. To pa pomeni bistveno večjo obveznost, ki jo vsi člani liste, predvsem pa izvoljeni štirje člani, odgovorno prevzemajo.

Zagovarja potrebo, da določijo strategijo razvoja občine in jo z letnimi programi začno udejanjati. Pomembno je, da to čimpreje storijo, da se ne bi začeli zgubljati v vsakodnevni problemih. Pridobiti morajo podroben vpogled v stanje in obstoječe oblike upravljanja z občinskim stvarnim premoženjem ter sprejeti ukrepe za dosledno uveljavljanje načela dobrega gospodarja. V prvi vrsti pa morajo zagotoviti možnosti za pravično zadovoljevanje potreb naših občanov. Ker so finančna sredstva skrajno omejena, se zaveda vseh posledic, ki bodo nastale, če ne bodo vodili aktivnosti za pravno sprejemljivo ustvarjanje novih vrednosti. Ena njegovih začetnih aktivnosti bo sodelovanje pri reševanju problematike in pomoči njegovim sokrajanom glede posledic gradnje avtocestnega trojanskega predora.

STANA STOPAR, svetnica 3. v mandatu

Rojena je bila 11. novembra 1943. Njen rojstni kraj so Rafolče. Članica občinskega sveta je bila že v preteklih dveh mandatih. Gotovo jo poznate kot nekdanjo učiteljico in ravnateljico OŠ Janka Kersnika Brdo. Politično delo in življenje ji ni tuje, saj je zadnja tri leta tudi poslanka v Državnem zboru R Slovenije.

V zadnjih osmih letih se sooča s hitrim razvojem naše občine in velikimi spremembami krajine, saj se je vanjo umestila avtocesta. V občinskem svetu se bo zavzemala za enakomeren razvoj vseh krajev in zaselkov. Prednostno bo zagovarjala program ureditve vseh šol za nemoteno delo devetletke, to je izgradnjo prizidkov in nabavo opreme ob pomoči države. Vztrajala bo na ureditvi odprtega in mirnega občinskega središča Lukovice. Svoje pozitivne odločitve bo usmerila v nadaljevanje že začelih projektov, posebno tistih, za katere je že zagotovljen državni denar (grad Brdo, cerkev Sv. Luke, gradnja kanalizacij s priključitvijo na čistilno napravo, zdravo pitno vodo v vsako vas, primerni prostori za delo občinske uprave). Stana Stopar verjame, da s strpnim in kulturnim usklajevanjem različnih pogledov lahko razvijamo občino po volji ljudi za lepšo prihodnost in varno življenje vseh generacij.

FRANC NOVAK, predsednik KS Krašnja

Doma je s Krajnega Brda nad Krašnjo, zaposlen pa v tekstilni tovarni Induplati kot vodja tekstilnega oddelka. Predsednik KS Krašnja je že tretji mandat. Očitno dobro deluje v sestavi Sveta KS Krašnja, saj ni bilo niti enega predloga po zamenjavi članov. Medse so pridobili tudi dva nova člana. Ker so volitve za nami, je njegova najpomembnejša naloga nadaljevati povsod tam, kjer so dela že v teku ali so načrtovana. Obnovi pokopališča naj bi sledila priprava za izgradnjo mrliške vežice v Krašnji. Ker bo v spomladanskem roku možnost priklopa na čistilno napravo, bo potrebno pohiteti s kanalizacijo, da bo priklop mogoč. To bo ena najpomembnejših investicij v tem letu. Finančno je kanalizacija trenutno realizirana 60%. Delno se bo pokrila tudi s samo-

prispevkom, ki se hrani na posebnem žiro računu KS Krašnja. Na ureditev pa čakajo še nekateri pločniki in dostop do cerkve in župnijskega doma. Tako kot povsod tudi v Svetu KS Krašnja posamezniki menijo, da je potrebno misliti na enakomeren razvoj vseh vasi, ki spadajo v to KS. V okviru tega vprašanja si Franc Novak prizadeva, da bi svoja mnenja in predloge predstavili tudi prebivalci okoliških vasi, in sicer v Društvenem informatorju, glasilu KS Krašnja.

RUDI OVEN, predsednik KS Prevoje

Doma je s Prevoj pri Šentvidu, je univ. dipl. ing. arhitekture. Dela na urbanističnih projektih po vsej Sloveniji. V Svet KS Prevoje je bil izvoljen prvič. Novoizvoljeni svetniki pa so ga izvolili za predsednika KS Prevoje. Kot predsednik KS bo skušal čim bolj poskrbeti, da bo kraj vedno lepši in bolj urejen (infrastruktura - pločniki, kabelska TV, internet. Adsl, ekologija itd). Veliko let je sodeloval v znanih birojih pri velikih arhitekturnih projektih in nadzoru pri gradnji objektov. Ima tudi dosti zamisli, ki pa za izvedbo zahtevajo sredstva, katera bo potrebno pridobiti na natečajih. "Vse izkušnje, ki jih imam, mi bodo pomagale pri nalogah, ki nas čakajo v prihodnosti. Tudi ostali člani Sveta KS Prevoje imajo podobne in koristne poklice in upam, da bomo skupaj dobro delovali v dobro vseh krajanov. V novem letu pa želim vsem krajanom KS Prevoje čim več uspehov in zadovoljstva ter dobrega sodelovanja."

STANISLAV **SMRKOL,** predsednik KS Lukovica

Doma je iz Lukovice, lastnik gostilne Furman. Meni, da so glavne naloge sveta KS v tem mandatu ureditev krajevnega središča. To zajema med drugim tudi ureditev Mlakarjevega potoka, nadaljevanje projekta kanalizacije v naslednjih vaseh: Gradišče, Zgornje Prapreče, Spodnje Prapreče, Preserje, Koseze in Videm. V Čeppljah in na Znojilah je potrebno dokončno urediti vodovodno omrežje in rešiti nesoglasja, ki onemogočajo asfaltiranje ceste skozi vasi. Tudi v Trnjava in na Brdu je potrebno še marsikaj postoriti.

Sedanja sestava sveta KS mu vzbuja veliko zaupanje, verjame vanj, zato upa, da bodo z resnim in kvalitetnim delom realizirali čimveč zadanih nalog. Seveda jim vse to brez dobrega sodelovanja z županom in občinsko upravo ne bo uspelo.

MARJETA STRAŽAR,
predsednica KS Zlato Polje

Gospa Marjeta se je iz ljubljanske Šiške priženila v Preserje pri Zlatem Polju. Kot Ljubljanka se je težko privadila makadamski poti, ki je vodila v to vas, ki je bila tudi brez vodovoda. Toda kar hitro je spoznala, da je prišla med pridne ljudi. Poleg skrbi za nov dom in družino se je vključila tudi v delo v krajevni skupnosti kot tajnica. "Saj si pridemo kdaj pa kdaj tudi navzkriž, toda ljudje me presenečajo. Ko je treba neko stvar speljati do konca, vsi skupaj složno poprimemo za delo."

Marjeta Stražar je po izobrazbi ekonomska tehnica in je zaposlena kot gostinski poslovodja v Pavza d.o.o. Mengeš. Skupaj s hčerama zelo rada tudi zapoje v cerkvenem zboru. "V Zlatem Polju še ne bo zmanjkalo dela: javna razsvetljava, kapela, no, pa saj bomo sproti videli. Veste, jaz teh sončnih bregov ne mislim zamenjati za sivo Ljubljano," se smeje Marjeta.

JANEZ BURKELJCA,
predsednik KS Blagovica

Po poklicu je lesarski tehnik, zaposlen v Stolu Kamnik že 32 let. Glede na to da je domačin, so mu navade in miselnost krajanov poznane. Meni, da je bilo do sedaj sicer nekaj narejenega, vendar bi lahko kakšen projekt počakal oziroma bil izveden kasneje. Tako mora najprej videti, kakšen prostorski plan je bil sprejet v prejšnjem svetu KS, kajti določene stvari se niso premaknile z mrtve točke že nekaj let. Predvsem je potrebno urediti center Blagovice, čeprav se zaveda, da nekateri krajanje nimajo pravilnega odnosa za skupno dobro. Računa na pripravljenost in podporo ljudi pri zastavljenih projektih ter boljše sodelovanje občine in občinske uprave s krajevno skupnostjo. Do ljudi, ki so ga izvolili, čuti odgovornost. Deloval bo v skupno dobrobit kraja, čeprav se zaveda, da so časi

težki, denarja malo, torej bodo imeli prednost tisti projekti, ki so najbolj potrebni. Po enem letu, tako pravi, bo že lahko presodil, ali je dobro opravljal svojo častno funkcijo, ki mu je bila zaupana, ocenil bo sodelovanje krajanov, drugače pa ... bo videl.

JANEZ MATJAN,
predsednik KS Česnjice

Doma je iz Selc pri Česnjicah, zakoračil je v tretje desetletje življenja. Opravlja naporno službo varovanja in spremljanja oseb, ki so prestopile črko zakona. Glede na to da so Česnjice najbolj odročna krajevna skupnost v občini Lukovica, si bo prizadeval kakor njegov predhodnik, da ljudje ostanejo doma, se ne izseljujejo. Zato pa bo potrebnega veliko truda, sodelovanja s krajanje, ki pa so tudi do sedaj pokazali veliko pripravljenost za delo in vložili v razvoj KS tudi veliko svojih sredstev. Potrebno bo dokončati mrliško vežico, dokončno urediti most, ki sicer stoji v blagoviški KS, postaviti odbojne ograje. Skratka, verjame v ljudi, v svoje sokrajane in storil bo vse, da bi se vsi počutili lepo in imeli radi svoj kraj. Tudi sodelovanje z županom in občinsko upravo je zelo vzpodbudno.

VIKTOR MATJAN,
predsednik KS Trojane

Ostal je na domu v Podmilju in se ukvarja s kmetijstvom. Hribovit teren, kjer stoji domačija, je primeren kvečjemu za živinorejo. Zelo dobro pozna težave in probleme svoje krajevne skupnosti, ki je med drugim tudi ena največjih v občini. Zaselki in vasi KS Trojane so razpršeni daleč naokoli in pretežno na hribovitem področju. Ureditve cest, ki so v tem okolju največji problem, bo prvenstvena naloga novoizvoljenega predsednika. Mimogrede je potrebno povedati, da so Viktor Matjan in nekateri krajanje Podmilja nezadovoljni s podatki, ki jih je navedla Komisija za spremljanje in izgradnjo AC, da je DARS zgradil vodovod in dovozno pot.

Vse to so morali urediti krajanje sami, izvajalec jim je kvečjemu naredil precej škode. Novi predsednik se tudi zaveda, da je zelo težko pridobiti ljudi, da bi se skupaj dogovorili, kaj je potrebno najprej urediti, da je potrebno sode-

lovanje vseh, seveda ob pomoči Občine Lukovica. Nadaljevali bodo tudi z gradnjo vodovodov in v te razkropljene vasi napeljali javno razsvetljavo.

Povedal je tudi, da so že imeli prvi sestanek z novimi člani, kjer so sprejeli plan za letošnje leto, v kratkem pa bodo imeli tudi zbor občanov.

MARJAN KVEDER,
predsednik KS Rafolče

Marjan Kveder se je rodil 22. junija 1962 v Ljubljani. Šolanje za avtomekanika je končal v Ljubljani in sedaj vodi lastno avtomehanično dejavnost. To opravlja na Količevem in zaposluje 6 ljudi. Kot sam pravi, smo vse premalo samokritični. Po njegovem mnenju bi bilo treba v kraju še veliko postoriti na infrastrukturi. Krajevna skupnost Rafolče je menda tudi edina krajevna skupnost brez svojih skupnih prostorov. Prostorov, kjer bi se lahko družili tako mladi kot stari.

Manjka tudi igrišče, kjer bi se lahko otroci brezskrbno igrali. Na širšem območju Lukovice pa pogreša urejeno obrtno cono, kamor bi lahko mnogi preselili svoje dejavnosti.

Želi pa si predvsem, da bi ljudje več govorili o svojih težavah, se obrnili na krajevno skupnost, kjer bi lahko s skupnimi močmi te težave poskušali premagati.

**ISCG
DOMŽALE**

**AVTOŠOLA
LONČAR d.o.o.**

Cesta talcev 10, 1230 Domžale

01/721-10-82

GSM: 041/785-735

TEČAJ CPP
24. 2. ob 18. uri

27. decembra 2002 v dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici - nadaljevanje s 1. strani

Novoletni koncert Godbe Lukovica

Sledila je skladba Cifra mož dveh velikih Slovencev, od katerih je besedilo prispeval Fran Milčinski - Ježek, glasbo pa Jože Privšek. S solistom Matejem Avbljem na trobenti smo se predali ritmom tradicionalne skladbe Amazing grace. Prvi del koncerta se je zaključil s poskočno diksi skladbo Lexa Abela Longstreeta.

V goste so prišli tudi ljudski pevci iz Blagovice: Tinca, Lojze, Janez, Zorka, Drago in Matjaž. Njihov repertoar je zelo obsežen, predvsem zaradi obujanja starih, že pozabljenih pesmi, ki so se nekoč veliko pele po vaseh. Ob opravih, veselih in žalostnih trenutkih ter raznih družabnih srečanjih so včasih radi prepevali. Slišali smo šest lepih pesmi.

Drugi del koncerta se je začel s skladbo Pozdravljena, Slovenija, čemur je sledil govor župana Mateja Kotnika od dnevu samostojnosti. Najprej se je spomnil dneva odločitve našega naroda pred dvanajstimi leti, ko smo sklenili iti svojo samostojno pot in se podati med množico svetovnih narodov. Odločili smo se, da pokažemo, kdo smo in kako znamo delati. Dokazali smo zrelost in napravili izpit. Dotaknil se je tudi aktualne problematike Slovenije in njenega vključevanja v Evropsko skupnost, kjer so pred nami velike odgovornosti. Razmere so podobne tistimi izpred 1250 let, ko so se Karantanci z Bavarci združili v zvezo proti Obrom ter s tem vstopili in se povezali z Evropo, katere del smo še danes. Ta nam ponuja sredstva iz raznih skladov in ostale ugodnosti, vendar teh ne bo neomejeno, je še dodal župan Matej Kotnik. Pred tem se moramo zavedati odgovornosti in premagati majhnost, zakrknjenost. Poleg tega moramo ohraniti svoj jezik, kulturo in zapuščino naših prednikov, ki so nam jo prihranili kljub bivanju v večnarodnih

Novi val Godbe Lukovica

Pod vodstvom kapelnika Jureta Močilnikarja

državah avstrijskega cesarstva, svetega nemškega cesarstva in Avstro-Ogrske. Prednikom je to uspelo, nam pa ne bo lahko. Potrebni nam bi bili možje, kot so bili Prešeren in Slomšek, ki so našo kulturo dvignili na svetovno raven. Ravno taki ljudje nam manjkajo, zato moramo graditi na tem področju.

Naša občina si mora v teh časih prizadevati za pridobitev omenjenih sredstev, postaviti programe in načine delitve sredstev, da bomo na kulturnem področju naredili stvari, ki nam manjkajo. Prav tako moramo vzpostaviti način organizacije kulture, postavitve družbenih in društvenih dejavnosti, način vrednotenja gospodarstva in kmetijstva ter njihovo opredelitev do Evropske skupnosti, novega stanja in nove zakonodaje. Po besedah župana nas torej čaka težko leto. Ni ga strah, saj verjame v skupno moč in v velikanske potenciale, ki jih je potrebno izkoristiti in pokazati, ko se bomo oprli na lastne sile. S tem, kar imamo, bomo gradili prihodnost, ki bo naša bolj kot kdajkoli prej.

Ob koncu je nekaj besed namenil tudi godbi in godbenikom, katere ponosni ustanovni član je tudi sam. Če ne bi naredili tega, kar so, kar s svojim delom dokazujejo, če ne bi bilo njihovega dela, trmaste vztrajnosti, njihovega izkaza, kaj vse zmorejo, ne bi mogel biti ponosen nanje. V prihodnje je zaželel godbi še več uspehov in novih, mladih članov, s katerimi bo že sedanja visoka kvaliteta še višja. Sam župan ni pričakoval tako hitrega dviga kvalitete, da bomo v tako kratkem času, v štirih letih, dobili tako dober ansambel. Za konec smo slišali še zahvalo godbenikom za vse doseženo in željo da se

bodo še naprej dokazovali nam in celi Sloveniji.

Župan je tako besedo prepustil glasbi, ki izraža, kar misli človekov duh. Godba nam je odigrala venček polk Vilka in Slavka Avsenika, nato pa še naslovno skladbo pri nas že leta trajajoče ameriške nanizanke Beverly Hills. Sledili so ritmi napitnice Kol'kor kapljic, po kateri so župan, predsednik godbe Kamilo Domitrovič in kapelnik Jure Močilnikar nazdravili dnevu samostojnosti, novemu letu in novim izzivom ter radostim. Kamilo Domitrovič se je ob tej priložnosti zahvalil bivšemu županu, Anastaziju Živku Burji, ki je veliko pomagal in brez katerega bi godba težko preživela ter Mateju Kotniku, saj je sodeloval pri ustanovitvi godbe. Zahvale, s posebej bučnim aplavzom godbenikov, je bil deležen tudi kapelnik godbe. S svojim potrpežljivim delom je ustvaril zavidanja vredne rezultate in hkrati nosi velik del zaslug za slišano. Z zadnjo skladbo v programu so nam poizkušali pričarati bel božič (White Christmas). Po bučnem aplavzu smo se lahko prepustili še dvema skladbama: uradni pesmi olimpijskih iger leta 1988 One moment in time ter koračnici Slovenci. S tem se je končala prijetna in zabavna prireditev, za kar gre zaslug tudi scenaristki in hkrati voditeljici Lei Sambol.

Ob koncu Godba Lukovica vabi vse ljubitelje glasbe in godbe, da se pridružite ob praznovanju pete obletnice v maju 2003. S samostojnim koncertom bodo pokazali, kaj vse se s trdno voljo lahko stori v tako kratkem času.

Leon Andrejka, foto djd

26. decembra 2002 v Šentvidu pri Lukovici tudi blagoslov konj - nadaljevanje s 1. strani

Praznovanje dneva slovenske samostojnosti

Štefanovo praznovanje je krajevni ljudski običaj, ki se ohranja iz roda v rod. Konjerejsko društvo Lukovica pa nadaljuje in ohranja to tradicijo od svoje ustanovitve, sedaj že sedmo leto zapored. V Šentvidu pri Lukovici pred cerkvijo sv. Vida so se 26. decembra 2002 tradicionalno zbrali vsi člani Konjerejskega društva Lukovica in krajani iz KS Prevoje.

Na to prireditev pa vsako leto pridejo ljudje v vedno večjemu številu iz cele doline Črnega grabna in okoliških občin, Domžal, Moravč, Mengša in Trzina. Tokrat se je (po moji oceni) zbralo preko 300 ljudi in 59 konj. Veliko je bilo jezdecev, ki so imeli okrašene (okrancane) konje z nageljni. Največ pa je

bilo vpreženih, kmečkih, kasaških in plemen-
skih konj. Paše za oči, za otroke in odrasle je bilo na pretek. Starejši so modrovali o letini in živalih, mlajši so s posebnim navdušenjem opazovali najmanjše konje, ki so merili le meter od tal.

Cerkev sv. Vida je običajno dovolj velika, pa vendar to pot niso mogli vsi verniki k sveti maši, saj je prostora v njej preprosto zmanjkalo. Sveto mašo in blagoslov konj sta darovala farni župnik Andrej Svete in nedeljski pomočnik Peter Kvaternik. Za množico ljudi so poskrbeli člani Konjerejskega društva. Po prireditvi je nastala prava gneča pred kotlom, iz katerega se je kadila para. Na stojnicah pa je bilo moč dobiti sladke domače dobrote. Člani društva so s svojimi konji odhiteli na

tradicionalni golaž k Črnovemu Štefanu, godovniku iz Spodnjih Kosez.

Pred cerkvijo sv. Vida stoji enajst let stara vaška lipa. To lipo so posadili 26. junija na dan osamosvojitve. Tako se na tem mestu prepleta mnogo dogodkov iz zgodovine našega kraja. Praznovanje dneva osamosvojitve Slovenije nam zato daje mnogo energije za prihodnje leto. Prijetno druženje je že klicalo po nedeljskem kosilu. To praznovanje bi morali v prihodnje ponuditi kot turistično znamenitost in jo prikazati vseh Sloveniji, kar bi bila dobra promocija prepoznavnosti naše občine in našega kraja. Morda bo to ob 700-letnici omembe Šentviške cerkve sv. Vida.

✍ Danilo Kastelic

Obvestilo

Prijava obratovalnega časa prodajaln

Vse lastnike (ali najemnike) prodajaln in trgovce, ki so v skladu z Zakonom o trgovini dolžni konec vsakega leta prijaviti obratovalni čas svojih prodajaln, obveščamo:

29. novembra 2002 je začel veljati Zakon o spremembah in dopolnitvah Zakona o trgovini (Ur. list RS, št. 96/02), ki prinaša spremembo glede vodenja uradnih evidenc obratovalnega časa prodajaln.

Tako določilo novega 17. a člena določa, da morajo trgovci urnik obratovalnega časa prijaviti Upravni enoti, ki je pristojna na območju, kjer prodajalna obratuje. Vsebinsko in obliko novega obrazca za vložitev prijave bo v roku 60 dni od uveljavitve zakona predpisal z odredbo minister, pristojen za trgovino.

Trgovec, čigar prodajalna na dan uveljavitve tega zakona že obratuje, je dolžan najpozneje v 6 mesecih od dneva uveljavitve tega zakona prijaviti urnik obratovalnega časa. Do takrat pa trgovec posluje po urniku obratovalnega časa, ki je veljal na dan uveljavitve zakona.

Glede na navedeno prijave urnika obratovalnega časa ne bo več potrjevala Občina Lukovica, saj bo za to zdaj pristojna Upravna enota

Domžale, kjer boste dobili tudi nove obrazce. Do potrditve obratovalnega časa za letošnje leto pa velja obratovalni čas za leto 2002, ki smo ga potrdili na Občini Lukovica.

✍ Mojca S.

 SPINA
DISKONT

ŠENTVID pri LUKOVICI;

AKCIJA od 20. 1. do 30. 1. 2003

- SOK POMARANČA 1l BP PACIFIK	114,00 SIT
- MARMELADA UWE 700g PVC SORT.	279,00 SIT
- MESNI NAREZEK 150g GAVRILOVIČ	289,00 SIT
- NAPOLITANKE 200g PODRAVKA SORT.	144,00 SIT
- FIŽOL BELI 1000g	299,00 SIT
- PRAŠEK TEK. REX 1,5l GEL	849,00 SIT
- TOAL. PAPIR BOHOR 10/1	279,00 SIT

AVTO Cerar d.o.o.
KAMNIK

Perovo 23, 1241 KAMNIK,
tel.: 01/839 50 40,
GSM: 041/352 243,
e-mail: sebastijan.macek@porsche.si
SERVIS IN TRGOVINA

SEAT

Iz govora dr. Mihe Brejca v Državnem zboru v imenu poslanske skupine SDS

Sporni predlog o graditvi objektov na avtocesti

Kaj prinaša predlog poslanske skupine LDS oziroma amandma k 2. členu zakona, in sicer k točki 1.9.1, s katerim je cestninske postaje vključila k pomožnim infrastrukturnim objektom, kar bi veljalo tudi za Občino Lukovica? Poslanski skupini SDS se zdi omenjeni predlog zelo sporen, saj vključitev cestninskih postaj med enostavne objekte pomeni, da za cestninske postaje ne bi bilo več potrebno gradbeno dovoljenje niti lokacijske informacija.

Amandmaja poslanca SDS, po katerem bi cestninske postaje črtali iz te točke 2. člena, vlada ne podpira. Kot je zapisano, so cestninske postaje sestavni del avtoceste oziroma hitre ceste, katere trasa in drugi pogoji za njeno umestitev v prostor so določeni v tesnem sodelovanju z lokalno skupnostjo. Cestninske postaje so res del AC, vendar ima predlagani amandma LDS povsem drug namen, saj omogoča gradnjo in postavljanje dodatnih cestninskih postaj, ki niso bile predvidene ob samem sprejetju uredbe o lokacijskem načrtu za graditev določene trase avtoceste. Zaradi dograjevanje cestninskega sistema odlok predvideva gradnjo kar devetih cestninskih postaj, ki naj bi začele obratovati najkasneje leta 2005. V tem odloku je napisano, da bodo v letu 2002 za cestninske postaje izdelane podlage za njihovo umestitev v prostor, upoštevajoč pri tem, da je potrebno preveriti možnost poenostavitve postopka. Za leto 2003 ne najdemo zapisanih cestninskih postaj na odseku Lukovica - Blagovica, kar pomeni, da uvoza in izvoza na AC v Lukovici ne bo še nekaj let. Na seji Odbora za infrastrukturo in okolje DZ RS ni nobena od predvidenih cestninskih postaj načrtovana v uredbi o lokacijskem načrtu za posamezen del avtoceste in izvedbenih prostorskih aktih. Omogočanje postavljanja dodatnih cestninskih postaj brez lokacijske dokumentacije in brez gradbenega dovoljenja bi pomenilo, da do vključitve cestninskih postaj v izvedbene prostorske akte sploh ne bi prišlo. To pomeni, da Občina Lukovica, ki sodeluje pri sprejemanju izvedbenih prostorskih aktov, dejansko nima nobenega vpliva. DARS bo lahko postavljala cestninske postaje tam, kjer bo hotel, kjer bo pač ugotovil, da mu to koristi. Pri vsem tem pa ga lokalna skupnost sploh ne zanima.

Zanimivo je, da je Občina Lukovica sodelovala pri nastajanju prostorskih ureditvenih načrtov, ko je šlo za AC, dala je soglasje, ver-

jela na besedo, sedaj pa se to izigrava. Dober primer takšne dodatne gradnje cestninskih postaj je odsek Blagovica-Šentjakob, kjer je predvidena gradnja treh cestninskih postaj, Krtina, Lukovica in Blagovica, čeprav je bilo ob začetku gradnje rečeno, da cestninskih postaj tam ne bo. Zdaj je seveda stvar drugačna. Cestninski sistem predvideva štiri scenarije cestninjenja. Ne prihaja pa do celostnega reševanja pobiranja cestnin. Cestnino bo treba plačevati v skladu s pravili igre, po načelu enakosti in pravičnosti. Nedopustno pa je, da je pobiranje cestnin neurejeno, da je sistem zmeden, da praviloma slabo deluje, kar dokazuje, da v Sloveniji nimamo urejenega pobiranja cestnin. Da bi to zmedo, ki ste jo povzročili na tem področju, reševali zdaj pri Zakonu o graditvi objektov, je pa res preveč. Cestninske postaje so uvrščene med objekte, ki so sicer pomožni objekti (kmetijske ali ljubiteljske dejavnosti posameznikov in njihovih družin, ograja, ki omejuje dostop tretjih oseb na dvorišče ali vrt ali drugo zemljišče, vrtna uta, čebelnjak in podobno). Ti objekti so zdaj v isti kategoriji kot cestninska postaja. Vsi dobro vemo, da morajo biti za cestninsko postajo izvedeni ustrezni varnostno-tehnični ukrepi, ki zagotavljajo, da bo recimo delavec v cestninski postaji zaščiten pred naletom vozil. Presoja vplivov na okolje je seveda potrebna, zato ker se tam ustavljajo vozila, onesnažujejo okolje in tako naprej.

Nismo proti temu, da razvijamo celovit sistem pobiranja cestnin, ki bi bil pravičen za vse udeležence v prometu. Zdi se nepravilno, da na drug način poskušate zaobiti lokalne interese, izigrati besedo, ki ste jo dali. Dars je obljubil da v domžalsko-lukoviškemu koncu cestninskih postaj ne bo. Danes je zgodba popolnoma drugačna. To pomeni, da želite pripeljati v ta prostor cestninske postaje in s tem dejansko izigrati lokalno skupnost in

ljudi, ki so vam takrat zaupali. Ta nezaslišana praksa vlade, ki jo vodi LDS, je žaljiva za vse tiste ljudi, ki gradijo objekte po vseh predpisih, ki jih narekuje zakon. Cestninska postaja ima večje tehnične zahteve in velik vpliv na okolje. Za to pa sedaj ni potrebno nič. Priglasitev del in konec. Upamo, da bo v tretji obravnavi mogoče vložiti amandma, da se tudi tu naredijo kakšni pomembni premiki. Da se uveljavi majhna sprememba v točki ena, devet in se doda nova točka ena, devet, šest, ki bi se recimo glasila enostavno: Oddelek za šport in rekreacijo, igrišče za športe na prostem, kot so nogomet, tenis, golf in podobno. To bi predlagali potem, ko bo dana možnost za amandmaje v tretji obravnavi. V socialdemokratski stranki smo trdno prepričani, da velikih problemov, ki ste jih ustvarili na področju pobiranja cestnin, ni mogoče reševati s tem zakonom, zato smo vložili amandma, da ne bi zaradi parcialnih interesov paradržavnih institucij smešili sebe in nas s tem, ko bi med pasje, vrtno ute in čebelnjake, uvrstili cestninske postaje. Tako preprosto ne gre. Rešujte probleme cestninskih postaj na drug način. Na način, ki bo pravičen za vse udeležence v cestnem prometu.

Pred kratkim je prometni minister Jakob Presečnik izjavil, da proučujejo rešitve za pobiranje cestnin po vzoru v drugih državah. V medijih pa nekateri opozarjajo na problematičnost prihajajočega cestninskega sistema pobiranja cestnine z vidika kršenja zasebnosti. Za financiranje AC v Sloveniji gre iz bencinskega tolara kar 35 milijard letno. Pri tem je razvidno, da so neuporabniki AC v neenakem položaju z uporabniki AC. Tukaj je zatajila pravna država v načelu o enakosti pred zakonom. Premislite!

in foto Danilo Kastelic

(Povzeto po časopisnih člankih v Dnevniku in Delu.)

Uvoza in izvoza na AC v Lukovici ne bo še nekaj let?

120 let Mizarstva Stupica v Šentvidu

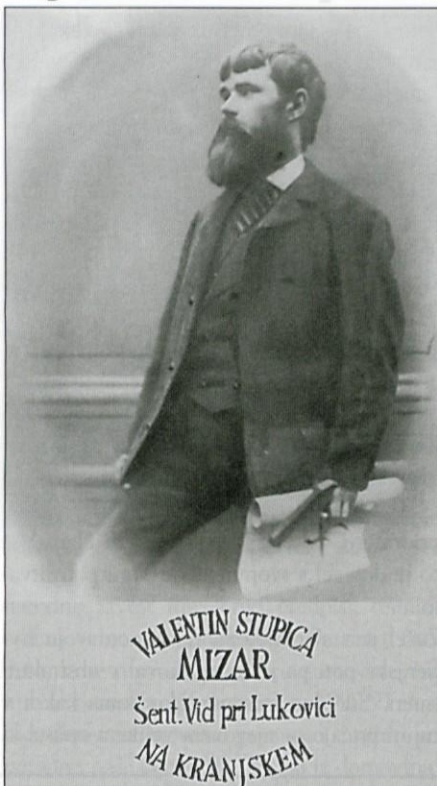
Že peti rod ohranja družinsko tradicijo

Med služnostnimi obrtmi, ki imajo v naših krajih dolgoletno tradicijo, imata vidnejše mesto mizarjenje in drobna lesna obrt.

Na vogalu križišča Šentvid-Brdo v Šentvidu stoji mizarska delavnica Stupica, ki je 27. decembra 2002 zaokrožila 120-letnico obstoja. Mizarske obrti se je pred 120-imi leti lotil Valentin Stupica, rojen leta 1860 v Šentvidu. Valentin Stupica (na sliki) je bil sposoben mizar, rezbar in fotograf, imel pa je smisel tudi za arhitekturno načrtovanje. Po njegovih načrtih so zgradili še danes stoječo in za takratne čase res mogočno Gašperjevo hišo na Prevojah, za katero je poiskal italijanske izvajalce. Kot mizar je izdeloval klopi za cerkve, oltarje in opremo predvsem za premožne krajevne naročnike, tako npr. baročno opremo za grad Brdo in za Slaparjeve. Tudi rezbarstvo mu ni bilo tuje. Stupčevi še danes hranijo enega od kompletov šaha, ki ga je izrezbaril.

Zanimivo je, da so ga zanimale tudi bolj ljubiteljske dejavnosti, saj je skoraj v celoti sam izdelal fotografski aparat in naredil prvo sliko Gasilskega društva Lukovica-Prevoje.

Po njem je mizarsko obrt nadaljeval sin Teodor Stupica, ki pa se je usmeril v izdelavo

lesenih mlinov. Med drugim je sodeloval tudi pri izdelavi nekdanjega Majdičevega mlina v Jaršah. Njihovi mlini pa so mleli tudi žito po Evropi, v Nemčiji in Rusiji. Torej je bil

Teodor Stupica res mojster svoje obrti. V delavnici, kamor je že uvajal stroje na špirit, saj bencina in elektrike še ni bilo, je imel zaposlenih kar deset delavcev in tri vajence, ki so poleg mlinov izdelovali tudi stavbno pohištvo. Leta 1929 je postavil hišo in delavnico na mestu, kjer stojita še danes. Prej sta bili namreč pri cerkvi v Šentvidu.

Z mizarjenjem je pri Dorčetu (po Teodorju) nadaljeval sin Alojz, ki je izdeloval predvsem stavbno pohištvo, lotil pa se je tudi spalnic, saj je v preteklosti marsikatera nevesta kot doto prinesla v zakon zakonsko spalnico. Tako je mizar Lojze prilagajal stroje predvsem tej dejavnosti.

Mizarska dejavnost pa je še naprej ostala v družini, saj je leta 1984 obrt prevzel sin Darko, ki se je usmeril predvsem v izdelavo pohištva po meri, ki ga tudi sam načrtuje. Rad ima raznolikost, pa tudi novosti, ki so za načrtovalca in oblikovalca svojevrsten izziv. Še vedno pa je bolj zapisan lepoti klasičnih oblik kot modernizmu. Staremu delu delavnice je dozidal sušilnico lesa in lakirnico, delo pa lajšajo moderni stroji.

Zdaj pri Stupicu raste že peti rod, ki ohranja hišno obrt, saj se je tudi Darkov sin zapisal hišni tradiciji.

✍ Marta Keržan

**KMETIJSKA
SVETOVALNA
SLUŽBA
SLOVENIJE**

Kmetijsko gozdarska
zbornica Slovenije

Kmetijsko gozdarski zavod
Ljubljana

Tel.fax.: 01/72-35-116

e.mail: kss.lukovica@lj.kgzs.si

Vabilo na strokovno predavanje!

Vabimo vas na strokovno predavanje z naslovom - **EKONOMSKA UČINKOVITOST EKOLOŠKEGA KMETIJSTVA v Sloveniji**, ki bo v **četrtek, 20. februarja 2003, ob 9. uri**, v dvorani KUD Janka Kersnika v Lukovici. Na predavanju se bomo seznanili s stanjem ekološkega kmetijstva v Sloveniji, povpraševanjem po ekoloških živilih ter z ukrepi za odpravljanje pomanjkljivosti, ugotovljenih pri ekološki kontroli. Predavali bodo dr. Martina Bavec, inž. P. Repič in I. Bantan.

Kmetijska svetovalna služba organizira delavnico na temo:

OCENJEVANJE KRME NA PODLAGI SENZORIČNE OCENE IN TABELARIČNIH VREDNOSTI,

ki bo v **četrtek, 6. februarja 2003, ob 9.30 uri** v dvorani KUD Janko Kersnik v Lukovici.

Delavnico bosta vodila inž. J. Slatner in inž. A. Zavodnik.

S seboj prinesite vzorce sena, travne ali koruzne silaže, ki naj bodo v dvokilogramskih vrečkah.

Vabljeni!

Tomaž Močnik, u.d.i.a.

Stojan Zafred, slikar

Človek, ki sanja z odprtimi očmi

Z veseljem smo si ogledali dela umetnikov, ki slikajo z usti ali nogami in še ne dolgo nazaj o tem poročali tudi v Rokovnjaču. V njih je nekaj posebnega, nekaj, kar človek težko pove ali zapiše. O Stojanu, o njegovem načinu izražanja in kaj mu je slikarstvo pomenilo, je bilo veliko napisanega.

Leta 1951 rojeni umetnik je bil človek, ki je sanjal z odprtimi očmi. Njegova velika ljubezen do Krasa, v katerem je zaslutil neslišno preigravanje melodije in barve, se je v njegovih delih izražala zelo pogosto. S slikarstvom se je pričel ukvarjati šele po svoji nesreči, skoku v morje, ki ga je priklenil na voziček.

S svojo vztrajnostjo, pravo kraško trmo, je dosegel, da se je umetnosti posvečal do konca. V enem izmed številnih intervjujev je dejal: "To je boljša terapija kakor vsak antibiotik." Že sedem let po nesreči je imel svojo prvo samostojno razstavo, postal pa je tudi štipendist mednarodnega sklada slikarjev, ki rišejo z usti ali nogami. Kasneje je bil njihov pridružen, potem pa polnopravni član. Vse to je dosegel s svojimi slikarskimi potrditvami.

Začel je s svinčnikom, na koncu svoje življenjske poti pa je že raziskoval v abstraktni smeri. Številne razstave tako doma kakor v tujini pričajo o njegovem velikem opusu, ki

Slepi mož - delo Stojana Zafreda

pa bi bil še mnogo večji, če ga ne bi prekinila smrt. Ljubitelji slikarstva bodo njegova dela spominjala nanj še mnogo let, saj se je zapisal v zgodovino umetnikov, ki rišejo z usti ali nogami.

✍️ DjD

Božični napevi Šentviškega zvona

Človeško hrepenenje po lepoti in miru

*Spet je prišel božični čas,
ko tiha radost druží nas ...*

Tudi pevci in pevke Šentviškega zvona se v tem času najmočneje uglasimo z našimi zvestimi poslušalci v eno samo dušo prazničnega pričakovanja. Vedno enako in vsakokrat drugače, saj je zakladnica teh najlepših pesmi, domačih ali tujih, ljudskih ali umetnih, neizčrpna. Kot je neizmerljivo človeško hrepenenje po lepoti in miru. Nobene druge pesmi niso tako ubrane na strune tiste človekove narave, ki sicer spi zatajevana nekje v globoki kamrici podzvesti. Božične pesmi miru raztopijo vsako grobost in sovraštvo, zato je ena noč v letu res sveta in nobeno zlo nad njeno svetlobo nima moči.

Najprej smo nastopili v Domu počitka v Mengšu. V sodobno preurejenih prostorih so se zbrali vsi pokretni oskrbovanci in njihove od strme življenjske poti utrujene oči so se zaiskrile, srca oživila. Prinesli smo jim energijo zunanjega sveta in uvod v nadaljnje praznične dejavnosti ter občutili neizrečeno

hvaležnost vsakega posebej.

Vrh naših pevskih prizadevanj vedno najdemo v Šentvidu. Tokrat v krasni novi dvorani (tukaj imamo sedaj tudi svojo pevsko sobo) namesto ob jaslicah pri svetem Vidu v cerkvi. Skromni hlevček Svete družine in Slomškov blagoslov pa sta polni dvorani pridala nadih svetosti. Mi pa smo doživeli svojo potrditev. Tudi v Trzinu smo še pred prazniki prepevali v dvorani, ki se je napolnila in zadihala z odrom.

Tudi v Plečnikovi cerkvi svetega Frančiška Asiškega v šiški smo bili toplo sprejeti. Pot v ta hram nam je utrl pater frančiškan Vid, ki je v našem zboru kot solist dal plemeniti pečat dvema pesmima. Prav tako so bili deležni pozornosti solisti Bernarda Serša-Pavlič, Špela in Matevž King, Tone Zajc in Primož Leskovec ob orgelski spremljavi Primoža Krta in Martine Okoliš.

Zadnja pot nas je vodila daleč, čez Gorjance v belokranjski Dragatuš. Zadnjo nedeljo pred iztekom praznikov. Manjši avtobus je že zgodaj jutraj premagoval dežni nalič, vendar smo pravočasno prispeli do začetka maše, ki smo jo peli ob 10. uri v tamkajšnji cerkvi, po

maši pa izvedli naš koncert. Poslušalce smo navdušili in obogatili tudi cerkveno korsko petje, ki je pri njih skromno. Po kosilu v gostilni belokranjske širokosrčnosti so zaplesale prve snežinke, ki so se na Gorjancih hitro zgostile v belo snežno odejo in prekrile skrivnostne gozdove in poti domovanja bajk in povesti tega mejnega hribovja. Zakoračili smo v delovni januar leta 2003. Šentviški zvon čakajo nove tedenske vaje, novi nastopi in gostovanja. Božični koncerti nas vedno opogumijo in nam dajo moči za tekmo s časom. Tudi tokrat bodo ostali lepi spomini na polne dvorane in cerkve, na tople stiske rok, na iskrene želje, na prisrčne sprejeme, na nova poznanstva. V nas pa zvenijo strune še neizpetih pesmi.

✍️ Mojca Stoschitzky

Rok za oddajo člankov za februarško številko Rokovnjača je 7. februar. Naslov: Uredništvo glasila Rokovnjač, Lukovica 46, 1225 Lukovica (članke oddajte po možnosti na disketi ali po e-pošti: rokovnjac@lukovica.si).

Praznični koncert domžalske godbe ob dnevu samostojnosti

Z bučnim aplavzom pozdravili nepozaben večer

V četrtek, 26. decembra, je bila v dvorani Komunalnega centra Domžale osrednja proslava ob dnevu samostojnosti. V prepolni dvorani je tradicionalni koncert je pričela Godba Domžale. Slavnostni govornik pa je bil predsednik OZ veteranov vojne za Slovenijo Domžale Dominik Grmek in veterani OZVVS Domžale.

Povzetek iz govora Dominika Grmeka:

“Cenjeni gostje! Dan samostojnosti je eden od najpomembnejših praznikov naše domovine. Kako visoko cenimo ta praznik, izražajo ta prostor in mi, ki v srcih nekaj čutimo. Ta večer je trenutek spomina in ponosa na čas pred 12 leti. To je bil čas enotnosti, hrabrosti in odločenosti za svobodo, demokracijo in samostojnost slovenske države ter za vse prebivalce, ki so verjeli v te ideale. Nasprotniki naše samostojnosti in tisti, ki so ostali na nasprotnem okopih, pa se naj zavedajo, da je vest slej ko prej tožilec, sodnik in rabelj hkrati. Kako močno je domoljubje kot civilizacijska vrednota usidrana v nas samih? Veterani vojne za Slovenijo ponosno odgovarjamo, če nas kdo vpraša, za koga: “Za Slovenijo”. Takrat smo se odločili za tisto pot, ki predstavlja naše pojmovanje nove Evrope, je dejal prvi predsednik slovenskega parlamenta. V Evropi velikih in majhnih narodov smo iz naroda postali nacija. Solze sreče so tekle, velike besede niso bile potrebne. V želji, da želimo sami odločati o svoji usodi, smo prestopili ta prag prihodnosti. Počutili smo se kot velika srečna družina. Tisti državljani, ki smo sodelovali v pripravah na osamosvojitve, smo se zavedali, da bo potrebno Slovenijo tudi braniti, se zanj boriti. Čeprav tega ni nihče realno vedel in še manj želel, se je bilo vseeno potrebno zavarovati. Domovina nas je potrebovala. Tudi nam, Slovencem, se je ponovila zgodovina narodov, ki so v preteklosti izbirali pot samostojnosti.

Po razglasitvi državne neodvisnosti 26. junija 1991 smo se naslednji dan morali braniti, vse do 26. oktobra 1991. Takrat je zadnji vojak JLA zapustil naše ozemlje in Slovenija je dokončno uresničila sanje o samostojni in neodvisni državi. Tega ne bomo pozabili, kajti vojna nam je bila vsiljena od zunaj, od tujcev. Zakaj bi morali biti ponosni, če smo samostojna država? Zato ker narod, ki nima svoje preteklosti, nima svoje prihodnosti. Za našo

Slavnosti govornik Dominik Grmek skupaj z veterani OZVVS Domžale.

narodno zavest niso krivi predpisi, temveč osebni odnos do domovine. Pustimo tiste duše, ki se niso odzvale klicu domovine. Na njih se nismo mogli zanesti leta 1990/91 in si tudi danes ne moremo pomagati z njimi pri izgradnji naše domovine. In kaj je domovina? Domovina je mati.

Simbolno veteransko dejanje pravi v svojem besedilu: Vojna je direktna in neusmiljena ter ponuja samo dve možnosti: preživeti ali umreti. Po vojni ostanejo dogodki, dejanja, dosežki, posledice in veterani, ki najbolj

vedo, kaj je mir,” je zaključil Dominik Grmek.

Program je nadaljevala godba in zaigrala nekaj božičnih pesmi. Jurij Souček je z recitali zelo navdušil goste. Za popestritev pa sta poskrbela še vokalna solistka Maja Sršen in Mešani pevski zbor Svežina. Z venčkom zaigranih pesmi so se poslovili tudi godbeniki. Gostje so z bučnim aplavzom pozdravili nepozaben večer, ki ga je priredila godba iz Domžal.

✍ Danilo Kastelic

Gostilna Potrbin pripravila srečanje domačinov na božični dan

December vsekakor ni dobil pridevnika “veseli” zgolj po naključju, saj je raznih zabav, obdaritev in srečanj najbrž več, kot v preostalih enajstih mesecih skupaj. Prihodu Miklavža, ki je tudi letos obdaril pridne trojanske otroke, je sledilo sedaj že tradicionalno in zelo priljubljeno srečanje domačinov, ki ga vsako leto skrbno organizira gostilna Potrbin.

Tudi letos se je, tako kot že vrsto let prej, 25. decembra, zbralo zelo veliko domačinov, tako da je bila gostilna nabito polna. V soju sveč smo vsi zbrani za dobro razpoloženje najprej zapeli Sveto noč, najlepšo pesem božičnega časa. Po večerji, s katero gostitelj vsako leto podkrepi obiskovalce za naporno noč plesa in zabave, se je prava zabava lahko začela. Zanj je med drugim odlično poskrbel mlad ansambel Faloti, ki je zbrano družbo zabaval vse do jutranjih ur. Za nepopisno vzdušje pa so skrbele tudi tri hišne natakarike, preoblečene v prikupne božičke, ki so se ves čas spretno mešale med obiskovalce ter skrbele, da med njimi ni bilo pretirane žeje. V kolikor pa so imele le minuto časa, pa so že skupinsko zaplesale na drugi strani točilnega pulta.

Sicer pa so se na ta praznični večer v gostilni Potrbin zbrale različne generacije ter se skupaj pozabavale. Gostitelja zabave, Mira in Jože sta s praznično novoletnim darilom obdarila vsako družino, posebne pozornosti pa je bil deležen najstarejši gost, Rebršek Franc s Hribov. Celotni družini Potrbin, Miri, Jožetu, Tini in Davidu se v imenu vseh zbranih zahvaljujem za prijeten večer, ki nam je domačinom že prišel v navado in zlezel pod kožo, zato upam, da se jih bo ta dobra navada držala še vrsto let.

✍ Petra Hlebec

Otroški parlament na OŠ Janka Kersnika Brdo

Odločili so se za prijateljstvo in strpnost

Lansko jesen so se otroci naše šole v razredih pogovarjali o nasilju v šoli. Novembra pa sta po dva "poslanca" predstavila mnenja svojega razreda na seji otroškega parlamenta cele šole. Kaj nam o nasilju v šoli sporočajo naši otroci?

Učenci ugotavljajo, da večinoma ne doživljajo nasilja. Opažajo pa, da ga je več kot pred časom. Najbolj se je razmahnilo besedno nasilje: zmerjanje, žaljenje, posmehovanje, zbijanje samospoštovanja, preklinjanje ipd. Žal pa so se učenci srečali tudi že s posamezniki, ki so od njih v šoli ali na poti domov zahtevali denar ali sladkarije in jih ustražovali z nožem. Besedno izzivanje je pogosto vzrok pretepom med učenci. Kaj učenci doživljajo kot nasilje, je odvisno tudi od njihove starosti in osebnosti. Nekateri se zelo hitro razburijo in se težko obvladajo, hitro udarijo. Mlajši se lahko bojijo velikih učencev, četudi se ti z njimi samo šalijo. Za učence so nasilna tudi naslednja dejanja: laž, kazanje srednjega prsta ali jezika, ukazovanje, prisiljevanje, izkoriščanje, grožnje, kričanje, nagajanje, motenje ostalih pri učenju, spotikanje, skrivanje oblačil in čevljev v garderobi, cviljenje, če drugi ne odneha, ko ga prosiš, če nekdo ravna z ljudmi tako, kot si ne želijo, če te fizično ali psihično napadejo, otipavanje, če te kdo nagovarja v kazniva dejanja, metanje

petard med učence, zapostavljanje učencev, ki se slabše učijo ...

Učenci so zraven nasilja med in nad vrstniki omenili tudi nasilno vedenje s strani učiteljev. Moti jih, da učitelji z različnimi izjavami izpostavljajo posamezne učence v razredu v pretirano pozitivnem (ljubljeni) ali negativnem (vedenjsko problematični, ponavljalci) smislu. Nekateri učenci menijo, da imajo privilegiran položaj pred učenci s podružnic. Učence prizadenejo pogoste primerjave med razredi. Menijo, da je vsak razred nekaj posebnega, med seboj so si različni, zato so primerjave nesmiselne. Ob njih se počutijo manj vredni in razvrščeni. To jih ne spodbuja k večji prizadevnosti, kar je verjetno učiteljeva želja, ko dela primerjave. Učenci pravijo, da je posledica tega tudi večja nestrpnost med paralelkami, saj se s primerjavami med njimi spodbuja razdor.

Kaj lahko učitelji naredijo za preprečevanje nasilja v šoli?

Učitelji naj vedno zaščitijo žrtev in reagirajo takoj, ko opazijo nasilje; pogovorijo naj se z žrtvijo, nasilnežem in njihovimi starši; nudijo spodbudo in pomoč, da učenci spremenijo svoje vedenje; opazijo napredek in učenca pohvalijo; za hujše prekrške naj učenci dobijo ustrezno kazen. Učitelji naj ne obljublajo brez konca, kazni naj tudi izrekajo; več pogovora

na razrednih urah; priprava in seznanjanja z različnimi oblikami nasilja tudi zunaj šole. (različne odvisnosti, spolne zlorabe) na prehodu v srednjo šolo; skrbijo za pozitiven odnos z učenci, da se mu bodo ti lahko zaupali, če bodo imeli težave. Nekateri učenci se posameznega učitelja bojijo, učitelji naj preverjajo, kakšen je njihov odnos z učenci; učitelji morajo opazovati, kaj se med učenci dogaja.

Kaj bi lahko učenci sami naredili za preprečevanje nasilja nad učenci in šolsko lastnino?

Učenci lahko pomagajo žrtvi nasilja ali sporočijo odrasli osebi v šoli ali pomagajo učencu, da se zaupa učitelju, ravnateljici, svetovalni delavki; učenec sam naj zbere pogum in se zaupa. Včasih se je potrebno pravočasno umakniti; pred dejanjem je dobro premisliti, kako bi se sam počutil, če bi "to" kdo naredil tebi; več pogovora in medsebojne pomoči; izzivanja ni potrebno takoj vzeti zares. Humor razreši tudi kakšno napeto situacijo. Se znaš šaliti na svoj račun?

Pogosto so učenci nasilni, ker bi radi imeli družbo. Povabilo k igri in v družbo vrstnikov lahko pomaga, saj tak učenec dobi pozornost, ki jo s svojim vedenjem išče.

Julija Pelc

Obiskal nas je dedek Mraz

Siva kučma, bela brada, topel kožuh, zvrhan koš

V zadnjem, še delovnem šolskem tednu v letu 2002, je malo šolo ter 1. in 2. razrede obiskal dedek Mraz. Povedal nam je, da je letos pustil jelene kar doma, na severu, saj s sankami ne bi mogli prevažati dedka Mraza po nezasneženih tleh. Tako bodo jeleni enkrat za spremembo božič in novo leto lahko praznovali v krogu svoje družine.

Otroci so se razveselili daril.

Dedka Mraza so se učenci zelo veselili. Vsako trkanje na vrata v zadnjih dveh tednih nás je zelo vznemirilo in pomislili smo: "Prišel je!" Vsak moški z nekoliko brade je bil spet novo vznemirjenje.

Kot pa se za dedka Mraza spodobi, mora imeti sivo kučmo, belo brado, topel kožuh in zvrhan koš, ki pa ga je zamenjal za polne žepe bonbonov, ki jih je delil med otroke. Bonboni, ki jih podari dedek Mraz, so zagotovo nekaj posebnega. Povedal nam je tudi nenavadno pravljico: o kačici Ivanki. Ta kačica Ivanka je živela s svojimi starši, bratci in sestrkami v svojem domovanju ob robu gozda. Nekega dne pa se je odločila, da se bo nekoliko razgledala po okolici. Pa je hodila in hodila oz. lazila in lazila ... toliko časa, da je bila že čisto tanka. Mimo pa je prišel krojač, ki je iskal sukanec, da bi prišel gumb. Pa je

zagledal kačico Ivanko in si je mislil, da je to sukanec. Z njo si je prišil gumb na suknjič in menil, da je zelo dobro opravil svoje delo in je imel srečo pri iskanju sukanca. Tako je kačica Ivanka še veliko hodila po svetu, kot si je želela, a tokrat z dosti višjega razgleda, kot če bi plazila.

Na poti k nam je dedek Mraz ravno opazil Božička, ki je lezel skozi dimnik nekje na Prevojah. "Še sreča, da ima Božiček ognjavarno obleko," je dejal. In še dodal, da se drugo leto seveda spet srečamo.

Tina Uštar

Obiskal nas je dedek Mraz in nam povedal pravljico. Razdelil nam je bonbone. Potem smo se z njim pozdravili. Dedek Mraz je nadaljeval obiske v drugih solah.

Anamarija Novak, 1. b

Likovne delavnice na Brdu

Doživljanje šole na prijeten način

Na OŠ Janka Kersnika Brdo so v četrtek, 19. decembra, potekale likovne delavnice za otroke male šole in 1. razreda in njihove starše. Delavnic se je skupaj udeležilo 50 ljudi, otrok in staršev. Izdelovali smo novoletne barvne okraske iz slanega testa, ki bi jih kasneje, že posušene, lahko obesili na novoletno jelko ali novoletni aranžma, okrasili venček, otroško sobo, jih uporabili kot dodatek k lepo zavitemu darilu, ga nalepili na voščilnico ... ali ga preprosto spravili za spomin. Slano testo, ki je po oblikovanju podobno plastelinu, glinamolu, fimomasi, play doh-u in podobnim, že pripravljenim masam za oblikovanje, smo izdelali iz moke, soli in vode. Obarvali smo ga z zeleno tempera barvo, ki smo jo dodali vodi. Lahko pa bi uporabili tudi jedilno ali akrilno barvo.

Še nekaj več o slanim testu. Slano testo je zelo primerno za izdelavo prazničnih okrasov. Vse, kar zanj potrebujemo, imamo torej pri roki v domači shrambi. Vzamemo 2 skodelici moke, 1 skodelico soli in 3 skodelice vode. Vse skupaj vngnetemo v kepico voljnega testa. Za izrezovanje okrasov razvaljamo testo približno pol centimetra debelo. Okraske režemo z modelčkom ali nožkom. Lahko pa izdelamo venčke, obročke, cvetlice, iz testenih kit pletemo okraske ... Aplikacije,

s katerimi polepšamo okrasek, moramo na osnovno prilepiti s kančkom vode. Izrezane in oblikovane okraske polagamo na alu folijo, da se ne primejo podlage. Ne pozabimo napraviti še luknjic, skozi katere napeljemo vrstico za obešanje. Gotove izdelke na foliji sušimo nekaj dni. Suhi izdelki so suhi in beli, lahko pa jih sušimo v pečici (1 uro pri 75 stopinjah in nato še pol ure pri 125 stopinjah in 1 uro pri 150 stopinjah). Če jih želimo porjaviti, jih zapečemo pri 200 stopinjah. Posušene izdelke lahko tudi pobarvamo. Po želji jih lahko tudi polakiramo ali obrobimo z zlato ali srebrno barvo. Izdelki iz slanega testa so ne samo lepi okraske, ampak tudi lepo darilo. Hraniti jih moramo na suhem. Možnosti za izdelavo okrasov je zelo veliko.

Pri oblikovanju smo uporabljali valjarje, modelčke za piškote, nožke in paličice. Seveda pa tudi veliko lastne domišljije, ustvarjalnosti, spretnih prstov in dobre volje. Končna podoba izdelka je nastala pri skupnem delu otroka s staršem, kar otroku zelo veliko pomeni. Utrjuje povezanost v družini, spodbuja otrokovo osebno rast na socialnem in čustvenem področju. Ustvarjalno delo skupaj z otrokom starše lahko poveže s svetom občutkov, doživljanj in domišljije. Izhajati iz otroka pomeni našo čustveno odprtost zanj (da ga imamo radi), da ga znamo objektivno opazovati, da prepoz-

Izdelovali smo novoletne okraske iz slanega testa.

namo elemente v razvoju, ustrezno reagiramo, omogočimo ustrezne okoliščine za razvoj ipd. Pri tem gre za zelo pomembno področje dogajanja v odnosu otroci - starši: spoznavanje in razumevanje otrok z drugega zornega kota kot običajno. Pomembni pa so tudi medsebojna pomoč, verbalna in neverbalna komunikacija, aktivno, koristno in prijetno izkoriščanje prostega časa, doživljanje šole na še bolj prijeten način (za otroke in starše), druženje z vrstniki, medsebojno druženje staršev, sproščeno vzdušje ...

Likovna delavnica, ki jo z vzgojiteljico Nado Trček pripravlja trikrat v šolskem letu, je tudi ena od neformalnih oblik sodelovanja med domom in šolo, ki poteka na naši šoli. Staršem take dejavnosti nudijo možnost za aktivno in neposredno doživljanje različnih dejavnosti in vzdušja v razredu in šoli. Staršem se nudi tudi možnost, da se med seboj spoznajo, se povežejo, si nudijo medsebojno podporo in pomoč. Tako se med starši in šolo gradi most spoštovanja, zaupanja in sodelovanja.

✍ Tina Uštar

Nevarna pot iz Zgornjih Lok do avtobusne postaje

Starši šoloobveznih otrok so naslovili pismo na DARS-Projekt II v Šentvidu, na Občino Lukovica, na Policijsko postajo Domžale, na OŠ Brdo pri Lukovici, na Podružnično šolo v Blagovici in na KS Blagovica, v katerem jih prosijo, da jim pomagajo rešiti problem nevarne poti otrok na avtobusno postajo v Zgornjih Lokah.

Nadvoz v Zgornjih Lokah, ki je bil odprt konec lanskega leta in tehnično prevzet s strani izvajalca in DDC-ja, brez da bi pri tem obvestili občino in krajanje, je, milo rečeno, neprimeren. Ob vznožju mostu in pri avtobusni postaji, so sicer označili prehod za pešce, postavili prometni znak z omejitvijo hitrosti na petdeset kilometrov, obenem pa postavili odbojno ograjo po obeh straneh ceste. Sicer je na levi strani (gledano s štajerske smeri) dograjen pločnik, toda zima je ravno v teh dneh pokazala svojo moč in pločnik v tako

zgodnjih urah, ko gredo otroci v šolo, ni očiščen. Tako imajo otroci dvojno, nevarno past. Zaradi gostega prometa in kljub prometnemu znaku prevelike hitrosti avtomobilov in neočiščenega pločnika težko pridejo čez prehod za pešce, tako da morajo hoditi po zunanji strani odbojne ograje po samem cestišču in pri avtobusni postaji zopet čakati, da prečkajo cesto. Če pošteno priznamo, so tako projektanti ustvarili novo črno točko.

10. januarja je Andrej Trdin (oče šoloobveznega otroka) povabil na sporno točko v Zgornjih Lokah predstavnika Občine Lukovica Tomaža Cerarja, projektanta na Projektu II, Darka Potočnika iz DDC-ja in Francija Kozinca s Policijske postaje Domžale - Oddelek za promet. Občina Lukovica, kot je bilo že omenjeno, za problem ni vedela, ker s strani izvajalca o tem ni bila obveščena. Franci Kozinc je obljubil, da se bo posvetoval z nadrejenimi iz Ljubljane, Darko Potočnik pa

je prinesel s seboj predlog projekta, s katerim bodo popravili storjeno nerodnost.

Omenjeni predlog projekta vsebuje pešpot po desni strani ceste, za kar je večina zemljišča že odkupljenega, le za del poti odkup še ni urejen. (Upajmo, da bodo lastnika tega dela zemljišča krajanje uspeli prepričati, kako pomemben je projekt.) Menda bodo istočasno tudi dokončno uredili postajališče in postavili hišico, da otroci ne bodo stali na dežju in snegu ter prezebali na vetru, ki ga ustvarjata narava in sam promet.

Upajmo, da bo DDC oziroma DARS kmalu prešel od predloga projekta k sami izvedbi, da bo kolikor mogoče hitro zbral potrebna denarna sredstva in pričel z gradnjo naknadne pešpoti. Do takrat bodo, žal, morali otroci hoditi po sedanjih poti in upajmo, da zla usoda ne bo posegla vmes.

✍ Milena Bradac

Dan odprtih vrat v Podružnični šoli Blagovica

Šolarji pripravili božično-novoletni sejem

Zima v mesecu decembru na široko odpre vrata in skozi nje vsuje bele snežinke, nas odene v topla oblačila in pričara predpraznično razpoloženje. Decembar je mesec pričakovanj, daril, lepih želja in pozdrav prihajajočemu mlademu letu.

Pretekli dve leti so otroci PŠ Blagovica dneve odprtih vrat skupaj z učiteljicami in ženami iz Društva podeželskih žena namenili našim starim običajem ob božičnem času in novemu letu ter si jih tako dobro ohranili v zavesti. Letošnje leto pa so temu dnevu dali drugačno vsebinsko zasnovo. Letos je bil dokončno formiran šolski sklad, iz katerega bodo črpali pridobljena sredstva za skupne potrebe. Božično novoletni sejem otrok je bil torej že eden tistih drobnih kapljic, ki se bodo stekale v ta sklad.

Da bi semanji dan potekal v prijetnem vzdušju, so ga učiteljice in otroci skrbno programsko pripravili. Za veselo razpoloženje je najprej poskrbel čarodej, ki jih je obiskal in kateremu so se od srca nasmejali. Njegove čarovnije so otrokom pošteno ogrele ročice in raztegnile usta do ušes. Sledila je prodaja otroških novoletnih voščilnic in okrasov po razredih. Otroci so jih napravili s pomočjo svojih razredničark od male šole pa tja do četrtega razreda. Pridno so jih kupovali starši otrok, ki so prišli z njimi, in otroci sami. Žalostno, prežalostno je bilo gledati otroke, ki jih ni spremljal nobeden od staršev, starih staršev, tet, stricov ali starejših sester oziroma bratov, otrok, ki so potrto hodili okrog brez denarja v žepu in niso mogli kupiti nobenega izdelka. Zatorej pomnite vsi, da se otrok najprej uči od vas, vi ste mu prvi vzor na njihovi komaj začetni življenjski poti.

Program se je nadaljeval s plesno skupino Miki, ki jo je vodila Damjana Balantič, ki jih tudi uči plesnih korakov. Ob zvokih glasbe so pokazali vse svoje znanje, ki so ga pridobili v treh letih učenja plesa. Nadaljevanje dopoldanskega druženja otrok in staršev so popestrili kar trije harmonikarji, ki jih je povabila vodja podružnične šole. Meh so raztegovali Urška Jere, Drago Grilj in Peter Lipovšek. Ob zvoku harmonike so se vrteli otroci in starši. Za zaključek novoletnega sejma so žene DPŽ Blagovica Trojane otrokom postregle s palačinkami.

Da je dopoldansko druženje potekalo v tako prijetnem vzdušju, je zagotovo zasluga vseh učiteljic v šoli. Kaj so povedale?

Čarovnikov nastop je otroke zelo razveselil.

Gizela Kosmatin, vodja PŠ v Blagovici: "Organizacija sejma je bila sicer moje delo, veliko vložene truda pa so prispevale tako razredničarke kot otroci sami. Za popestritev programa sem poprosila prijatelje in starše otrok ter DPŽ Blagovica Trojane. Vsem skupaj se za pomoč pri izvedbi programa lepo zahvaljujem. Ravno tako se pristrčno zahvaljujem gospe Marini Urbanija iz Društva prijateljev mladine Lukovica, ki je nakazala del denarnih sredstev za plačilo čarodeja."

Gizela Kosmatin poučuje drugi razred. Njeni otroci so izdelovali skodelice, mozaike, obeske za smrečico, verižice, male angelčke, z vso predanostjo, ki jo premorejo njihova leta. **Jadranka Hajdinjak**, mala šola: "Vlitke iz gipsa, igralnega testa smo delali postopoma, pač primerno motoričnim sposobnostim otrok. Dela so se lotili z vso resnostjo in zagnanostjo."

Tanja Krevs, prvi razred: "Z otroki smo slikali na steklo, delali ikebane, lončke za svinčnike, obeske iz slanega testa in čestitke. Tudi moji

prvošolčki so bili pridni in si med drugim na tak način krajšali čas do prihoda šolskega kombija."

Marijana Erjavec, tretji razred: "Z otroki smo izdelovali palčke, ki smo jih prej oblikovali v modelu, za osnovo smo vzeli smrekovo lubje in mah, izdelovali smo tudi voščilnice, slike, venčke. Vsak prosti čas smo porabili za izdelovanje okrasov."

Milena Iglič, četrty razred: "Otroci četrtega razreda so veliko znanja pridobili že v preteklih letih. Tako so izdelovali jaslice iz keram mase - vlitke so naredili sami, božične aranžmaje, slikice iz slanega pobarvanega testa, prave slike v okvirjih, svečnike, gobice iz gline. V to je vloženo veliko mojega osebnega dela. Potrebno je bilo otrokom prikazati pravi način. Četudi drugo leto odhajajo iz blagoviške šole, bodo s svojimi izdelki pomagali tudi mlajšim sestrkam in bratom. Tako so se dela lotili z vso predanostjo in elanom."

✍ Milena Bradac

VABILO prostovoljcem

Mladi mladim! Zakaj pa ne? Si si tudi ti že želel/a pomagati? Nestrpno čakamo na prostovoljce (študente, študentke, dijake, dijakinje), ki vam ostajata dve uri na teden za pomoč osnovnošolcem. Lahko ponudite učno pomoč ali čas za druženje in pogovor.

Za nekatere srednje šole ali študijske smeri lahko prostovoljno pomoč izberete tudi kot izbirno vsebino. Na mesečnih srečanjih bomo poskrbeli za strokovno izobraževanje in supervizijo vašega dela.

Pisno prijavo z vašimi podatki pošljite na naslov Julija Pelc, OŠ Janka Kersnika Brdo, Brdo 5, 1225 Lukovica do 15. 2. 2002.

Branje je zelo pomembno

Res osnova šolske in poznejše uspešnosti?

Svet se vse bolj povezuje. Pri tem igrajo pomembno vlogo komunikacijske dejavnosti vseh vrst. Velik napredek tehnike kaže, da več časa posvečamo pasivnim komunikacijskim dejavnostim, kot sta gledanje in poslušanje, manj pa aktivnim komunikacijskim dejavnostim, kot sta branje in pisanje.

Otroci in odrasli kljub temu še vedno precej berejo. Veliko število informacij, ki jih morajo dnevno pregledati in se jih naučiti, je še vedno v knjižnih oblikah. Poslušanje in branje sta še vedno osnovni obliki komunikacije (tudi pri učenju).

Z drugimi besedami to pomeni, da je področje branja zelo pomembno, saj sta osvojena tehnika branja in razvite sposobnosti razumevanja prebranega nujna za uspevanje vsakega otroka v šoli.

Začetni razredi dajejo otroku osnovo, ki omogoča pridobivanje znanja. Razvijajo se in se učijo temeljnih spretnosti, kot sta branje in pisanje. Z eno besedo to imenujemo opismenjevanje. Na začetku je učenje branja in pisanja samo sebi namen. Otrok se uči branja, da bo znal brati in pisanja, da bo znal pisati. Sčasoma se funkcija spreminja oz. nadgrajuje. Branje in pisanje postaneta tudi funkcionalna. Otrok prebere navodila zato, da bo vedel, kaj mora storiti. Navodila za matematično nalogo mora prebrati zato, da jo bo lahko rešil. Prebrati mora vprašanje, da bo lahko povedal ali napisal odgovor. S pomočjo branja se bo učil učno snov, pridobil druga znanja, ki jih zahtevata šola in življenje. Branje je tudi prijetno razvedrilo, sprostitiv ali zapolnitev prostega časa. Branje pomeni odprta vrata v svet vednosti. Branje postane pravo šole takrat, ko začne služiti praktičnim namenom. Bralna uspešnost je glavni ključ do šolskega uspeha.

Bralno so najbolj uspešni tisti učenci, ki se že zgodaj (torej pred šolo) srečajo s knjigo, ki pri svojih najbližjih vidijo pozitiven odnos do knjige in do branja, ki jim starši veliko berejo ter se z njimi pogovarjajo o prebranem, imajo doma knjige in skupaj z otroki zahajajo v knjižarne in knjižnice.

Dobro razvita bralna zmožnost neposredno prispeva k razvoju vseh drugih učenčevih jezikovnih zmožnosti: sposobnosti govora, slušnega razumevanja in pisne zmožnosti. Vse te štiri zmožnosti so nujno potrebne za učenje, za uspešno sodelovanje v šoli in za pridobi-

vanje podatkov iz drugih virov, pa tudi za vzpostavljanje in vzdrževanje dobrih medsebojnih odnosov. Za to, da bo branje vseskozi prijetno doživetje, moramo pri otroku tako v šoli kot tudi doma ves čas skrbeti. Otroku moramo brati ali pripovedovati, zgodbe, pravljice, mu peti pesmice, ... V pogovoru o prebranem otroka ne smemo prekinjati ali ga po nepotrebnem popravljati in opozarjati na napake v razumevanju. Vedno moramo spodbujati njegovo radovednost, izražanje zanimanja in vprašanj.

Branje spodbuja otrokovo jezikovno in domišljisko delovanje. To še posebej velja za

branje, ki je posebej zanimivo in ne le kot šolska obveznost. Danes vemo, da je celostni razvoj človeka tesno povezan z jezikovnimi zmožnostmi.

In to je tisto, kar je pri branju najbolj dragoceno. Izvedeti kaj novega, se znati uživati v čustva drugih, preveriti svoja stališča pa tudi s pravimi besedami izraziti svojo misel. In komaj da je kaj važnejšega pri vzgoji, kot da se otrok nauči premišljevat o stvareh, ki jih vidi, sliši in prebere in pri tem oblikuje tudi svoje stališče.

Ž Tina Uštar, prof.

Osnovna šola Janka Kersnika Brdo, Brdo 5, 1225 Lukovica

VABILO na predavanja

1. Letos smo za vas ponovno povabili zdravnika, specializanta psihiatrije, **Urbana Grolegerja**, ki ima veliko izkušenj na področju dela z mladostniki. Nasilje je bila tema letošnjega Otroškega parlamenta. Z učenci smo se v šoli veliko pogovarjali o različnih vrstah nasilja in iskali načine, kako se mu izogniti. Predavatelj nam bo govoril o **nasilju med in nad mladimi**:

- OŠ Blagovica: 14. 1. 2003 ob 17. uri,
- OŠ Janka Kersnika Brdo: 15. 1. 2003 ob 18. uri,
- OŠ Krašnja: 28. 1. 2003 ob 17. uri.

2. Življenje nas pogosto sooča z nenadnimi in nepričakovanimi izgubami (ločitve, nesreče, smrt). Nanje največkrat nismo pripravljeni niti odrasli, kaj šele naši otroci. Naše reakcije so na različne izgube podobne.

Meta Soklič in Bernarda Modrovič iz društva Hospic nam bosta odgovorili na vprašanje, kako se soočiti z izgubo in žalovanjem po smrti.

Predavanje bo 23. 1. 2003 ob 17. uri v prostorih šole na Brdu.

3. **Tatjana Verbnik Dobnikar** je učiteljica slovenskega jezika in univ. dipl. socialna pedagoginja. Kot učiteljica in svetovalna delavka v osnovni šoli si je nabrala veliko dragocenih izkušenj tudi s področja družinske terapije. Pozna problematiko odraščanja z vidika otrok, učiteljev in staršev. Spregovorila nam bo o tem, **kako lahko starši spodbujamo razvoj otrokove pozitivne samopodobe.**

Predavanje bo 30. 1. 2003 ob 17. uri v šoli na Brdu.

4. **Majda Mramor** je izkušena klinična psihologinja in družinska terapevtka. V zdravstvenem domu v Mostah v Ljubljani pomaga malčkom in njihovim staršem. Napisala je tudi knjižico o vzgoji. **Dvanajst načel uspešne vzgoje** bo Mramorjeva predstavila **6. 2. 2003 ob 17. uri v prostorih VVO Medo.**

Zaradi priprave prostora vas prosimo, da svojo udeležbo na predavnijsko potrdite **Juliji Pelc** osebno ali na naslov: julija.pelc@guest.arnes.si oziroma v tajništvu šole. Starši centralne šole, obeh podružnic in vrtca lahko izberete tudi vsa tri predavanja. Če vas ponujene teme zanimajo, ste **vabjeni tudi vsi ostali**, ki (še) nimate otrok v šoli in vrtcu. Vzgoja se začne že pred rojstvom.

Veselim se druženja z vami!

Julija Pelc

V petek, 14. februarja, ob 9. in 15. uri ter v soboto, 15. februarja, 2003 ob 9. uri

Informativni dan na Srednji šoli Domžale

V Srednji šoli v Domžalah, Cesta talcev 12, bomo v petek, 14. februarja, ob 9. in 15. uri ter v soboto, 15. februarja, 2003 ob 9. uri pripravili informativna dneva za osnovnošolce. Izbira poklica po osnovni šoli je včasih težka, zato bi vam radi predstavili smeri, na katere se lahko vpišete na Srednji šoli Domžale.

Izobražujemo za poklice v strojništvu in trgovini, v šolskem letu 2002/03 pa smo vpisali tudi prvo generacijo gimnazijcev (splošna gimnazija). Laboratoriji in učilnice so moderno opremljeni, prav tako tudi računalniške učilnice, telovadnico pa nameravamo zgraditi v najbližji prihodnosti.

Dijaki se **dobro in varno počutijo**. Na šoli poučujejo dobri in izkušeni učitelji.

Po končanem šolanju se boste lahko zaposlili v obrti in podjetjih ali pa nadaljevali šolanje v poklicno tehniškem izobraževanju, opravili mojstrske izpite ali nadaljevali študij na višji ali visoki šoli ali na univerzitetnem študiju. V Srednjo šolo Domžale prihajajo dijaki tudi iz oddaljenejših delov Slovenije in stanujejo v ljubljanskih dijaških domovih, kar jim omogoča dobre prometne povezave z Domžalami. V Srednji šoli Domžale želimo v šolskem letu 2003/2004 vpisati dijake v programe:

Program nižjega izobraževanja (NPI):

STROJNIŠTVO: obdelovalec kovin: Izobraževanje traja dve leti in pol in se zaključuje z zaključnim izpitom. Program je namenjen učencem z nedokončano osnovno šolo oz. učencem iz osnovnih šol s prilagojenim programom.

Program srednjega poklicnega izobraževanja (SPI):

STROJNIŠTVO: Skupni izobraževalni program: Izobraževanje traja 3 leta in se zaključuje z zaključnim izpitom. Dijak/dijakinja ima stalno učno mesto in sklenjeno učno pogodbo. V prvem letniku se približno 1/4, v drugem in tretjem pa 1/2 časa izobražuje pri obrtniku ali v podjetju. V času šolanja ima polovično zavarovalno dobo (delavska knjižica), prejema mesečno nagrado.

Šola je Ministrstvu za šolstvo znanost in šport poslala predlog razpisa za naslednje poklice:

avtomehanik, avtoklepar, inštalater strojnih inštalacij, klepar - krovec, oblikovalec kovin (strugar, frezalec, brusilec), finomehanik, strojni mehanik, konstrukcijski mehanik, orodjar.

Opozorilo: Tako širok program je predlog šole, vendar lahko Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport število poklicev omeji.

TRGOVINA: Izobražujemo za poklic **trgovec**. Izobraževanje traja 3 leta in se zaključuje z zaključnim izpitom. Dijaki/dijakinje imajo v drugem in tretjem letniku praktično usposabljanje v trgovinah po individualnih pogodbah med šolo in izvajalci praktičnega pouka.

Po uspešno končani poklicni šoli imajo dijaki/dijakinje možnost nadaljevali šolanje v poklicno tehniških izobraževalnih programih.

Poklicno-tehniški izobraževalni programi (PTI):

STROJNIŠTVO: strojni tehnik

EKONOMIJA: ekonomsko komercialni tehnik

Izobraževanje traja 2 leti in se konča s poklicno matura.

Prednost Strokovne in poklicne šole na Srednji šoli Domžale je, da dijak pridobi v petih letih dva poklica na istem kraju.

Program splošne gimnazije (GIM):

GIMNAZIJA: Izobraževanje traja 4 leta in se zaključuje s splošno matura. Gimnazijski program je namenjen učencem, ki nameravajo svoje izobraževanje nadaljevati v univerzitetnih programih obeh univerz. V domžalski gimnaziji se še ne moremo pohvaliti z dolgoletno tradicijo. Ravno to nam omogoča, da še v večji meri prisluhnemo željam dijakov in njihovih staršev.

Za opisane poklice (razen za gimnazijo) izvajamo tudi **izobraževanje odraslih**.

Obiskovanje pouka in izobraževanje po opisanih programih je samo del aktivnosti, s katerimi se srečujejo dijaki v Srednji šoli Domžale. Aktivno se vključujejo v **dejavnosti šole** (astronomski krožek, šolski radio, novinarski krožek, dramski krožek, pevski zbor, računalniški tečaji ..., sodelujejo na regijskih in državnih tekmovanjih v znanju in športu, razstavljajo na sejmih, sodelujejo pri pripravi in izvedbi zaključnih plesov, se udeležujejo strokovnih ekskurzij (München, Bologna, Gradec, Benetke, slovenska podjetja...).

O dodatnih informacijah se lahko pozanimате na tel. številkah: 724 06 30 (tajništvo) ali 724 22 47 (svetovalna služba).

Mag. Primož Škofic, v.d. ravnatelj gimnazije

Mag. Viktor Jemec, v. d. ravnatelj poklicne in strokovne šole

... ko ob okusni hrani, zlahtnem vincu, izbrane glasbe zvenu, v dobri družbi vam srce vzdrti.

Jagnečja pečenka, Babičina kuhinja, Mešano na žaru, Noj, Divjačina, Morske jedi, Trojanski konjiček, Biftek s tartufi...
Odlična ponudba namiznih in vrhunskih vin, in še mnogo drugih dobrot.
Poslovna kosila, Rojstnodnevne zabave, Poročna slavlja, Nedeljska kosila.

Ob koncih tedna večerni program: **"Privlečeno iz naftalina!":**
VSAK PETEK najprej ZABAVNA PLESNA GLASBA, za zaključek večera
pa starogradske, dalmatinske ter domače narodne,...
dvoglasno,... s harmoniko,... med mizami..., VSE V ŽIVO!
OB SOBOTAH KLAVIR: Evergreeni, dalmatinske ter domače viže, v živo!

Vabimo vas v naše toplo zavetje!

Restavracija Diana, Hotel Trojane, tel.: 01/72 33 610

Letno srečanje veteranov gasilcev

“Bog vas živi in na pomoč!”

Petnajstega decembra se je pri Gašperju na Prevojah zbral četrti Svet veteranov GZ Lukovica. Svet veteranov se zbere ob koncu leta na srečanju, na katerem se pogovorijo o preteklem letu, istočasno pa sprejmejo plan dela za prihodnje leto.

Predsednik veteranov GZ Lukovica Franc Avbelj je pozdravil vse veteranke, veterane in visoke goste. V aprilu jim je uspelo razviti veteranski prapor, kar je bila njihova dolgotrajna želja. Ob tej priliki so imeli svečano prireditev v Lukovici, katere pa ne bi bilo brez velikih naporov veteranov in sponzorjev, predvsem pa darovalcev devetih trakov in 147 žebličkov. Na Florjanovo nedeljo je bil blagoslovljen nov veteranski prapor v cerkvi sv. Luka v Spodnjih Praprečah. S praporom so bili prisotni tudi na treh zadnjih poslovnih poteh naših članov. Udeležili so se drugega srečanja veteranov regije 3 v Kamniku s

štirimi tekmovalnimi ekipami. S staro ročno brizgalno so se uvrstili v zlato sredino. Naslednje leto bodo organizirali izlet v neznan in tretje srečanje veteranov regije 3 na območju GZ Lukovica. Na koncu se je zahvalil vsem za izkazano pomoč in se priporočil še za prihodnje sodelovanje. Od gostov so nato spregovorili: predsednik GZ Lukovica Matjaž Markovšek, predsednik veteranov regije 3 Franci Blejc, predsednik GZ Domžale Marjan Slatnar, GZ Moravče Franc Bizilj in župan občine Lukovica Matej Kotnik. Veliko pohvalnih besed, dobrega sodelovanja, čestitk in želja je bilo slišati. Sledila je podelitev priznanj naslednjim novim veteranom: Antonu Založniku, Francu Reberšaku, Florjanu Maselju, Janezu Koscu, Janku Hrovatu, Francu Veselu in Antonu Česka. Na veteranski prapor sta zlati žebliček zabila Franc Trebušak iz PGD Homec in Ivan Novak v imenu Gostinskega podjetja Trojane, ki je pripel še trak na veteranski pra-

Predsednik veteranov Franc Avbelj med podeljevanjem priznanj.

por. Plaketo pa sta prejela GZ Moravče in bivši župan Anastazij Živko Burja.

Po splošni razpravi so veterani nazdravili novemu letu ter si zaželeli, da se prihodnje leto ponovno vsi srečajo. Naj dodam na koncu še del županovih želja: “Bog vas živi in na pomoč!”

in foto Danilo Kastelic

Občni zbor Čebelarskega društva Lukovica

25. avgusta v Lukovici 1500 gostov iz vsega sveta

V dvorani Kulturnega doma Janka Kersnika v Lukovici je bil 20. decembra redni letni občni zbor Čebelarskega društva Lukovica. Poleg članov društva so bili prisotni tudi gostje: župan občine Matej Kotnik, tajnik Čebelarske zveze Slovenije gospod Tomc ter predstavniki ČD Mengeš, ČD Domžale in ČD Zagorje.

Občni zbor se je pričel z minuto molka v počastitev in spoštovanje preminulima članoma društva, gospodoma Podbevšku in Markovšku. Sledila so poročila organov čebelarskega društva. Najprej predsednikovo o dejavnostih, spomladanskem srečanju, tekmovanjih v Gornji Radgoni in Semiču in predvsem o dveh velikih dogodkih preteklega leta, otvoritvi Čebelarskega centra Slovenije v maju, ki je bilo za društvo velik zalogaj, saj so ob podpori krajevnih skupnosti in občine prispevali ogromno dela in prostovoljnih ur. V organizaciji društva je potekalo tudi srečanje mladih čebelarjev Slovenije, kjer je prav tako sodeloval domači podmladek pod mentorstvom gospoda Jarca, je še povedal gospod Zajc. Poročilo tajnika je vsebovalo pomembno informacijo, da bo imelo društvo od januarja 2003 v prostorih čebelarskega centra vsak ponedeljek od 18. do 19. uradne ure, kjer bodo

vsí zainteresirani dobili katerokoli informacijo v zvezi z njihovim delom. Prav tako smo lahko izvedeli, da trenutno v okviru ČD Lukovica deluje 71 članov. Sledilo je še nekaj krajših poročil, med njimi Komisije za zdravstvo in zaščito čebel, ki je z veliko truda in volje preprečila boleznin in poskrbela, da so bile čebele zdrave.

Nekoliko več razprave je bilo glede programa za leto 2003 in velike prireditve, ki nas čaka avgusta tega leta. Najprej se je v imenu Čebelarske zveze Slovenije gospod Tomc zahvalil za prispevek k delu čebelarskega centra in za sodelovanje pri organizaciji njegove otvoritve. Nato je prešel na 28. mednarodni kongres čebelarjev Apimondia 2003. Potekal bo v Cankarjevem domu, kjer bodo vsa predavanja in uradna srečanja, kar pomeni, da bodo za tehnično plat in izvedbo poskrbeli oni. V organizacijskem odboru deluje tudi pododbor za izlete, ki bo prvi ponedeljek celotedskega kongresa organiziral srečanje vseh gostov v naši občini. Tako naj bi 25. avgusta 2003 k nam prišlo približno 1500 gostov iz vsega sveta. Med tednom pa naj bi nas obiskale posamezne nacionalne delegacije.

Župan Matej Kotnik je bil prav tako zadovoljen z delom društva. S ponosom zre na preteklo delo in pričakuje nadaljevanje začetane poti,

ki bo mogoča le s skupnim delom in odrekanjem. Več pozornosti je namenil prihajajočemu mednarodnemu kongresu, ki naj bi ga spremljala celostna podoba širšega območja. Tako se pričakuje pomoč sosednjih občin v okviru Upravne enote, saj je zalogaj izvedbe prireditve ogromen.

Posebej je poudaril dve stvari. Uvodno srečanje naj bi spremljal družabni dogodek, v katerem naj bi pokazali katero od slovenskih etnoloških znamenitosti. Predlagal je našo posebnost, rokovnjače, ki naj bi jih v povezavi in sodelovanjem s Cankarjevim domom (kostumi, efekti, scenarij) predstavili širni svetovni javnosti. Kot drugo je omenil veliko priložnost promocije naših krajev. S sodelovanjem vseh društev, bi bilo potrebno pripraviti in izdelati propagandni material za udeležence ter jim s tem pokazati lepote naše občine.

Ob koncu člani Čebelarskega društva Lukovica vabijo vsa zainteresirana društva in tudi ostale občane, ki so kakorkoli pripravljeni v zadnjem tednu avgusta sodelovati pri pripravi in organizaciji Mednarodnega čebelarskega kongresa, naj se jim pridružijo. Kontaktna oseba in hkrati koordinator je Niko Urbanija.

Leon Andrejka

Novoletno srečanje društva izgnancev

Uveljavljaviti materialno odškodnino oškodovancev

Na občnem zboru ob prisotnosti več kot šeststo članov Društva izgnancev Domžale so si v prazničnem mesecu, 19. decembra, pripravili prijetno novoletno srečanje v Domu krajanov v Žejah. V prvem delu srečanja, ki so ga strokovno izvedli organizatorji in pobudniki srečanja, med pomembnimi Vera Vojska iz Občine Domžale, Jože Kveder, predsednik Društva izgnancev za domžalsko področje, Ivica Birk, članica Upravnega odbora oškodovancev in slavnostni gost Anton Skok, predsednik stranke DESUS iz Kopra, je bil temeljit poudarek na predstavitvi dela v letu 2002 ter o načrtih za prihodnje leto. Pogovor je tekel tudi o zakonodaji. Drugi del srečanja je bil namenjen pogostitvi in družabnosti, za kar je poskrbel tudi ansambel Toneta Habjaniča. Skozi celotno prireditvev smo prisluhnili pevki iz vrst članov društva Silvi Kosce.

Člani Društva izgnancev Domžale so si na občnem zboru v Žejah priredili prijetno zabavo z ansamblom Toneta Habjaniča.

Vera Vojska zelo aktivno in strokovno spremlja vsa dogajanja, ki so povezana z Društvom izgnancev in si prizadeva za uveljavljanje materialne odškodnine oškodovancev na območju bivše domžalske občine. Med drugim je dejala, da takšna srečanja obudijo tudi grenke spomine na dni, ko so se ljudje vrnili iz taborišč na svoje domove, hkrati pa je to priložnost, da se ljudje povešajo. Prav temu so namenjeni številni izleti, ki jih prireja društvo, je poudarila. V sami organizaciji aktivno sodeluje predsednik društva Jože Kveder, ki je predstavil izčrpno poročilo o delu društva v preteklem letu. Povedal je, da jim je zastavljeno uspelo v celoti uresničiti. Predvsem je društvo uspešno pri zbiranju novih naročnikov na revijo Vestnik, kjer lahko najdemo podatke o delu društva in koristne nasvete za vse, ki uveljavljajo materialno odškodnino po zakonu. Pohvalil je tudi sodelovanje na proslavi ob dnevu upora v Žejah in tudi na drugih praznovah, ki so se jih udeleževali skozi celo leto. S prevozi so pomagali tudi obiskovalcem na prireditve ob 60-letnici požiga zlatopoljskih vasi. Organizirali so in tudi izvedli številne izlete, ki se jih, kot pravi Jože Kveder, ljudje radi udeležujejo.

Vera Vojska je predstavila tudi finančno stanje in gospodarnost društva, ki je bilo v letu 2002 pozitivno. Povedala je, da bo v letu 2003 poudarek še naprej na uresničevanju materialnih nadomestil in s tem tudi na

moralnem zadoščenju. Vse prisotne je opozorila, kako pomembno je, da so ljudje pozorni pri vlogi za nadomestilo za prisilno delo na časovni rok, ki traja šest mesecev. V tem času je potrebno stanje sporočiti v Nemčijo, tudi v primeru smrti svojca, da se nadomestilo razdeli med dediče. Tudi o obveznicah je bilo govora. Pripadajo vsem, ki so prijeli več kot 300.000 SIT nadomestila. Kako jih pa bodo posamezniki unovčili, pa je stvar njih samih, saj sami najbolje vedo, kako in kdaj bodo denar potrebovali.

Anton Skok je v Žeje prišel posebno rad. Na kraj ga vežejo spomini, ko je še pred drugo svetovno vojno tam poučeval v osnovni šoli. Po rodu je iz Blagovice, sedaj pa živi v Kopru. Je član stranke DESUS, ki želi v svoj program uvrstiti mnoge zahteve izgnancev. Njihova prizadevanja so usmerjena v zagotavljanje materialne in moralne odškodnine vsem, ki so bili prizadeti. Potrebno je pohiteti, dokler je še čas, je poudaril slavnostni gost. V stranki DESUS si prizadevajo, da bi to vnesli v koalicijsko pogodbo z odločnimi zahtevami, ki jih bo zagovarjala posebna medresorska komisija. G. Skok je dejal, da je po šestdesetih letih skrajni čas, da se te zadeve v naši državi uredijo.

Ivica Birk, ki dela v Upravnem odboru oškodovancev, se je tudi odzvala in poudarila, da je potrebno doseči podlago za izplačilo materialne odškodnine vsem oškodovancem, ki so jim bili v času druge svetovne vojne

požgani domovi ali kakorkoli drugače odvzeto materialno premoženje. Povedala je, da na tem področju še ni nič dorečenega. V Sloveniji pa je trenutno še devetsto oškodovancev. V vladi se očitno bojijo, da bodo odškodnine previsoke, zato so pripravljeni zanje odšteti približno 10%, Upravni odbor pa zahteva vsaj 50% odškodnine za take primere. Vsekakor brez vseh dokazil o požigu ali drugi materialni škodi, odškodnine ne bo možno uveljavljati. Veliko dokaznega gradiva hrani Narodni muzej v Ljubljani. Ob tem se je tudi zahvalila g. Skoku, ker jim pri tem vseskozi pomaga.

Do poznega popoldneva se je nato nadaljevalo prijetno družabno srečanje ob zvokih harmonike. Pravo novoletno vzdušje je popestril lepo okrašen dom z novoletnimi voščili organizatorjev in pobudniki srečanja.

in foto Marta Lavrič

Prostovoljno gasilsko društvo Blagovica

se zahvaljuje krajanom in krajanom za podarjena denarna sredstva, ki jih prejme vsako leto ob izročanju koledarjev. V novem letu vam želi veliko sreče in zdravja.
Srečno!

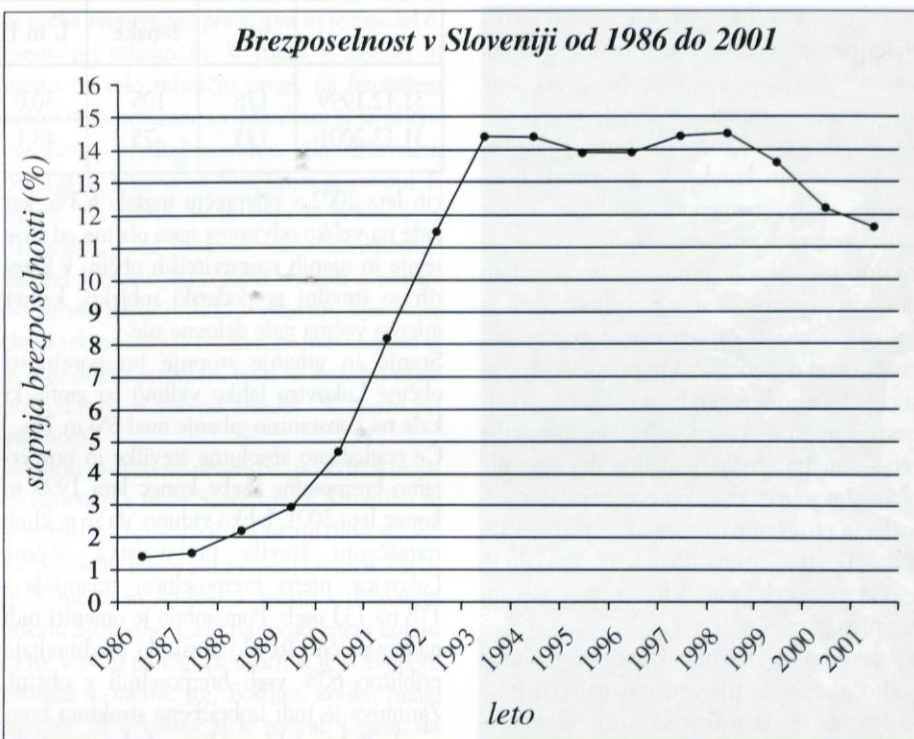
Brezposelnost v Sloveniji in občini Lukovica

Velika odvisnost naše občine od širše regije

Leta 1991 je Slovenija stopila na pot samostojne države. Odpovedala se je samoupravnemu-socialističnemu gospodarstvu in uvedla, na zahodu bolj uveljavljeno in uspešno, tržno gospodarstvo. Svobodna konkurenca, inovativnost, sodobna tehnologija, tržni marketing ter mnogi drugi pojmi so bili slovenskim podjetjem za uspeh na zahodu, tuji. Vojna na Balkanu je ohromila naše pomembne trge. Propad nekaterih podjetij in slabo stanje določenih gospodarskih panog sta močno vplivala na trg delovne sile. Soočili smo se z brezposelnostjo, ki je do sedaj nismo poznali in je dolgo časa, nekaterim še sedaj, predstavljala nepremostljivo oviro.

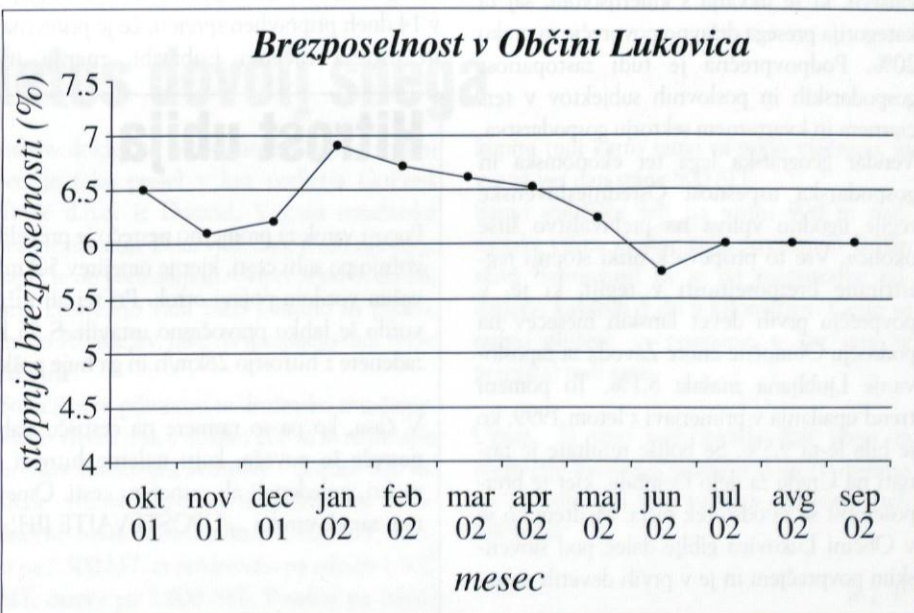
Problematika brezposelnosti je posledica predvsem privatizacije bivše družbene lastnine, procesa prestrukturiranja gospodarstva in nezadostnega povpraševanja. Z zahoda je začela groziti vse večja konkurenca, zaradi katere so morala podjetja začeti stremeti k čim nižjim stroškom poslovanja in k tehnološki modernizaciji. Vse to je skupaj z novo, manj ostro delovnopravno zakonodajo močno vplivalo na zaposlenost in brezposelnost pri nas. Govorimo o brezposelnosti, ki se pojavlja kot posledica številnih omenjenih negativnih ciklov. Pri nas v veliki meri poznamo tudi tehnološko brezposelnost, kjer je sodobna tehnologija nadomestila del delovne sile oz. le-ta ni bila dovolj izobražena za upravljanje z njo. Po podatkih je bilo od vseh brezposelnih v začetku 90. let kar 44% nekvalificirane delovne sile. Če jim dodamo še manj kvalificirane, je ta odstotek še veliko večji.

Na grafu je vidna hitra rast brezposelnosti v Sloveniji do leta 1993. Nato je do leta 1998 mogoče govoriti o stagnaciji, ki ji je sledilo obdobje nižanja stopnje brezposelnosti, ki še vedno traja. Osnovni razlog zniževanja brezposelnosti v preteklih letih je bila uvedba novele Zakona o zaposlovanju in zavarovanju za primer brezposelnosti ob koncu leta 1998, ki je podrobneje opredelila status brezposelne osebe, kar se je odrazilo tudi na številu brezposelnih. Osebe, ki so se vključevale v javna dela, so z njeno uvedbo pridobile status zaposlene osebe. Istočasno je bil uveden še strožji nadzor nad izpolnjevanjem obveznosti brezposelnih oseb. Poleg črtanja iz evidenc je na zmanjšanje brezposelnosti v zadnjih dveh letih vplivala tudi dosežena gospodarska rast,

ki je spodbudila zaposlovanje. Iskanje zaposlitve lahko poteka po več poteh. Statistično najuspešnejša je povezava z Zavodom za zaposlovanje, sledi pregled oglasov, nato zbiranje informacij pri sorodnikih in znancih (ta metoda je v svetu zelo uspešna, medtem ko ima pri nas še vedno negativen prizvok "zaposlitve po vezah"). Neposredno poizvedovanje pri delodajalcih in samozaposlovanje nista tako uspešni poti iskanja zaposlitve. Zavod za zaposlovanje nudi informacije o

samem zavodu, uveljavljanju pravic iz zavarovanja za primer brezposelnosti, posreduje zaposlitve, svetuje in omogoča vključitev v programe aktivne politike zaposlovanja. S pridobitvijo pravice do ustrezne pomoči pri iskanju zaposlitve mora brezposelni sprejeti tudi določene obveznosti, ker je izpolnjevanje le-teh pogoj pridobitve in ohranitve vseh oblik pomoči, vključno s pravico do denarnega nadomestila in pomoči. Pri iskanju zaposlitve se pričakuje zavzetost in aktivnost, ki je osnovna naloga vsakega brez-

poselnega v času prijave pri Zavodu, ki nudi pomoč le aktivnim iskalcem zaposlitve. "Če resno iščete zaposlitev, je iskanje zaposlitve za vas polna zaposlitev. To pomeni, da iskanje zaposlitve posvetite vsaj nekaj ur dnevno. Velja namreč pravilo, da so tisti, ki iskanje zaposlitve namenijo več časa, pri tem uspešnejši," so zapisali na Zavodu za zaposlovanje. Aktivno iskanje zaposlitve obsega vsa prizadevanja in korake, ki jih naredi brezposelni sam z namenom, da bi se v kar najkrajšem možnem času zaposlil.

Za uspešno iskanje zaposlitve je potrebno obvladati večšino iskanja zaposlitve. Zato je veliko pozornosti Zavoda namenjene raznim programom usposabljanja in izobraževanja, ki sta eni bistvenih poti odpravljanja brezposelnosti. Z njimi se skuša doseči ekonomske cilje ter s tem prilagoditi ponudbo delovne sile povpraševanju na trgu, kar pomeni vlaganje v kadre in povečanje vrednosti človeškega kapitala. Hkrati se zagotovijo tudi socialni cilji in s tem boljše plačano delo, osebno rast in zmanjšanje psihičnih travm.

Ko govorimo o Občini Lukovica in stanju na področju delovne sile v njej, moramo najprej vedeti, da spada v širše območje Osrednjeslovenske regije, ki je najbolj razvita, saj ustvari dobro tretjino celotne dodane vrednosti Slovenije. Poleg tega višina bruto domačega proizvoda na prebivalca za približno 30% presega slovensko povprečje in za 20% slovensko ekonomsko moč. Žal je v regiji tudi nekaj območij, ki imajo posebne razvojne strukturne probleme. Mednje spadajo občine Ivančna Gorica, Dobropolje, Velike Lašče, Dol pri Ljubljani in Lukovica, še ugotavljajo na Uradu za makroekonomske analize in razvoj. Strukturni problemi Občine Lukovica so vidni predvsem v delovno aktivnem prebivalstvu, ki se ukvarja s kmetijstvom, saj ta kategorija presega državno povprečje za preko 20%. Podpovprečna je tudi zastopanost gospodarskih in poslovnih subjektov v terciarnem in kvartarnem sektorju gospodarstva. Vendar geografska lega ter ekonomska in gospodarska uspešnost Osrednjeslovenske regije ugodno vpliva na prebivalstvo širše okolice. Vse to prispeva k nizki stopnji registrirane brezposelnosti v regiji, ki je, v povprečju prvih devet lanskim mesecev na področju Območne enote Zavoda za zaposlovanje Ljubljana znašala 8,1%. To pomeni trend upadanja v primerjavi z letom 1999, ko je bila le-ta 9,5%. Še boljše rezultate je zaznati na Uradu za delo Domžale, kjer je brezposelnost še za odstotek nižja. Medtem ko se v Občini Lukovica giblje daleč pod slovenskim povprečjem in je v prvih devetih mese-

Število registriranih brezposelnih oseb v občini Lukovica							
stanje dne	število		delež od vseh po stopnji izobrazbe (v %)				
	vsi	ženske	I. in II.	III. in IV.	V.	VI.	VII. in VIII.
31.12.1999	178	105	50,0	34,3	13,5	0,6	1,7
31.12.2001	133	75	48,1	32,3	19,5	-	-

cih leta 2002 v povprečju znašala 6,3%, kar kaže na veliko odvisnost naše občine od širše regije in njenih najrazvitejših občin, v katerih so številni gospodarski subjekti, kamor migrira večina naše delovne sile.

Stanje in gibanje stopnje brezposelnosti občine Lukovica lahko vidimo na grafu, ki kaže na konstantno gibanje med 6% in 7%.

Če pogledamo absolutne številke in primerjamo brezposelne osebe konec leta 1999 in konec leta 2001, lahko vidimo, da se je kljub naraščanju števila prebivalstva občine Lukovica, njena brezposelnost zmanjšala s 178 na 133 oseb. Pomembno je omeniti tudi nadpovprečno število žensk, ki predstavljajo približno 60% vseh brezposelnih v občini. Zanimiva je tudi izobrazbena struktura brezposelnih, kjer lahko vidimo, da brezposelnih, s končano šesto stopnjo izobrazbe ali več, praktično ni. Probleme predstavljajo nižje izobraženi, saj osebe do končane osnovne šole predstavljajo kar 80% vseh brezposelnih v naši občini. Vse to potrjuje tezo, da so brezposelnosti izpostavljene kategorije v prvi vrsti nekvalificirani delavci in ženske, nato jim sledijo invalidi, imigranti. Zadnja rizična skupina so mladi, ki iščejo prvo zaposlitev.

Vendar moramo vedeti, da te številke niso realne, saj za brezposelno osebo velja tisti, ki je starejši od 15 let, mu zdravstveno stanje omogoča nastop dela, ga aktivno išče in ga je v 14 dneh pripravljen sprejeti, če je primerna in ustreza njegovi izobrazbi, znanju in

zmožnostim. Zelo pomembna je tudi pripravljenost sprejeti zaposlitev, kar pomeni, da se brezposelni odzove na vse napolitve na prosti delovni mesta ali na začasna oziroma občasna dela, ki jih posreduje Zavod. Kot kažejo izkušnje, številni niso pripravljeni sprejeti katerikoli delo, ne pišejo prošenj in se ne izobražujejo. Poleg tega opravljajo prijavljeni na Zavodu za zaposlovanje razna neformalna dela (honorarna, dopolnilna, dela preko študentskih servisov). Oseba vpisana v evidenci brezposelnih oseb, ki ne prejema dajatev iz naslova zavarovanja za primer brezposelnosti, mora sicer izpolnjevati vse svoje obveznosti kot aktivni iskalec zaposlitve v skladu z zaposlitvenim načrtom, vendar pri tem ni omejen njegov morebitni zaslužek po kakršnikoli pogodbi (pogodba o delu, avtorska pogodba, delovna pogodba ipd.). Zato v mnogih razvitih državah opravljajo poleg statističnih meritev tudi ankete, kjer za brezposelne veljajo vsi tisti, ki ne opravljajo nikakršnega dela za plačilo. Po teh podatkih je stopnja brezposelnosti v Sloveniji za polovico manjša. Od leta 1995 znaša v povprečju 7,3%. Glede na to lahko trdimo, da je stopnja brezposelnosti v Občini Lukovica prav tako veliko nižja, kot jo kaže uradna statistika Zavoda za zaposlovanje. Praktično pa je nemogoče ugotoviti resnično število brezposelnih oseb v naši okolici.

Leon Andrejka

Hitrost ubija

Pogost vzrok za prometno nesrečo je prevelika hitrost. Med vožnjo po suhi cesti, kjer je omejitev 50km/h, se 25m pred vašim vozilom pojavi otrok. Pri tej ali nižji hitrosti boste vozilo še lahko pravočasno ustavili. S 55 km/h pa otroka zadenete z hitrostjo 28km/h in ga hujše poškodujete.

V času, ko pa so razmere na cestišču slabše, se možnost nesreče še poveča, kajti naletne hitrosti so še večje na mokri, poledeneli ali zasneženi cesti. Omejitve hitrosti so tam zaradi vzroka ... UPOŠTEVAJTE JIH!

Djd

Lep, a tudi nevaren šport

Boštjanov adrenalinski opoj je gorsko kolesarstvo

Razmeroma mlad šport v Sloveniji je gorsko kolesarstvo. Zanj se odločajo večinoma mladeniči, tudi pogumna dekleta, ki na ta način sproščajo energijo, ljubijo lepoto narave, tako pa zapolnijo tudi svoj prosti čas. Njihove "kolesarske steze" so gozdne poti, čim bolj strme seveda, grape, drčje, vijuganje med drevesi in še kaj. Naravne ovire, ki jih spremljajo, so korenine, kamenje, potoki, drevesa, ki rastejo ravno tam, kjer vozijo. Zato je ta šport tudi nevaren, poškodbe pogoste, kljub zvrhani meri pazljivosti in dobri zaščitni opremi. Pa vendar je gorsko kolesarstvo za mnoge, tudi Boštjana Volfa, zelo privlačen šport, ki ne uničuje narave.

Boštjan je petnajstleten dijak Srednje gradbene šole v Ljubljani, smer gradbeni tehnik. Lani si je pridobil tudi status vrhunškega športnika, kar mu med drugim omogoča sodelovanje na slovenskih in mednarodnih tekmovanjih tudi med šolskim letom. Intenzivno se z gorskim kolesarstvom ukvarja tri leta, na kolesu pa je že od tricikla naprej. Glede na to da je v šoli zelo dober, ga starša podpirata, spremljata na vsa slovenska tekmovanja, mu skupaj z bratom ter prijatelji iz kluba vlivata pogum in pomagata celiti rane, tako telesne kot duševne, če gre kaj narobe.

Lanski in letošnji mladinski prvak v spustu z gorskim kolesom, je Boštjan. Pravzaprav si je v letošnji sezoni prislužil lepo število zmag in pokalov, tako doma kot v tujini. Začel jih je nizati spomladi v Zagrebu, kjer je tekma šla

za točke svetovnega prvenstva in je zasedel 6. mesto pri mladincih. V Italiji je zasedel 3. mesto na zelo tehnični progi, na letošnjem svetovnem prvenstvu v Mariboru si je priboril mesto predtekmovalca. Na državnem prvenstvu v Črni na Koroškem je osvojil 1. mesto. Na tekmi, ki je šla za pokal, je v Trbovljah, med hudo domačo konkurenco zasedel 3. mesto, nato zopet v Italiji 2. mesto. Na lanski najtežji dirki v Avstriji, kjer so se zbrali tekmovalci iz vse Evrope in na katero se je zelo dobro pripravil, toda se dva dni preje poškodoval, je vseeno zasedel 9. mesto pri mladincih.

Na dirki za državno prvenstvo je obdržal majico Kolesarske zveze Slovenije. V Kamniku se je uvrstil na 2. mesto in na zadnji dirki sezone na Ivarčkem jezeru pri Slovenj Gradcu osvojil 3. mesto in skupno 3. mesto v državnem pokalu Slovenije. Celo na sposojenem kolesu in ne v svoji panogi (spustu), si je v dvoboju prislužil 4. mesto. Joy, Boštjan, koliko zmag, pokalov in uvrstitev si si nabral. Upam, da nisem katere izpustila.

Lani se je Boštjan vključil v Snurclub v Ljubljani. Prva skupina v klubu so Andrej Šumbergar, tudi njegov trener in dober prijatelj, Dejan Gorenc in seveda Boštjan Volf. Vse fotke na tekmah napravi Mare Obid, ki ga tudi promovira skupaj z Andrejem Deklevo. Glede na to da sta kolesarska in zaščitna oprema zelo dragi, Boštjan podpiše včasih kakšno pogodbo s priznanimi športnimi trgovinami in si tako omogoči cenejši nakup le-te. Seveda morajo v žep poseči zelo

Boštjan Volf

Foto: Mare Obid

pogosto tudi njegovi starši, brat pa mu pomaga pri vzdrževanju telesne kondicije. No ja, vsaj terena za trening mu v njegovi okolici ne manjka in je zanj potrebna le volja in želja po čim boljši uvrstitvi. Srečno, Boštjan, in čim manj padcev.

✍ Milena Bradač

Smučišče Prvine

Po zelenih zimah letos dovolj snega

Na kratko vam bomo predstavili smučišče na Prvinah. Glede na to da je zapadlo toliko snega kot že vrsto let ne, boste morda izkoristili bližino smučišča in ceno vozovnic saj vsi vemo, kako zadnja leta smučanje postaja vse večji "luksuz" in privilegij premožnejših, še posebej zaradi zelenih zim v zadnjih letih, ki preženejo smuke željne v tujino.

Na Prvinah stoji tudi Dom, ki so ga pričeli graditi že po vojni. Po pripovedovanju oskrbnika najprej planinci, nato rudarji, na koncu pa je prišel v upravljanje borcev. Nato se je v njegovi zgodovini izmenjalo okrog 15 najem-

nikov, dokler se ni privatiziral. Pred štirimi leti je tako prešel v last podjetja GoPress Trade d.o.o. iz Domžal. V času smučarske sezone obratuje Dom vsak dan, izven nje pa je zaprt le ob ponedeljkih. Odprt je od 9. do 16. ure. Postrežejo vam tako s hrano in pijačo, imajo 70 sedežev, tako da sprejmejo tudi večje skupine.

Smučišče je primerno za družinsko smučanje. Imajo vlečni trak v dolžini 200 m za najmlajše in tako imenovane krožnike v dolžini 500 m. Cene vozovnic pa so naslednje: za celodnevno boste odrasli odšteli 2.000 SIT, otroci pa 1.500 SIT, za poldnevno pa odrasli 1.500 SIT, otroci pa 1.000 SIT. Posebej pa lahko

kupite tudi karto samo za malo vlečnico, ki vas za ves dan stane 500 SIT.

Samo smučišče leži na višini 900 m nadmorske višine, dostop pa je po cesti od Trojan skozi Šentgotard in je od magistralke oddaljeno kakšnih 5 do 6 kilometrov. Ceste so redno plužene in posipane, v kar sem se prepričal tudi sam.

Upam, da smo vam morda dali idejo za preživetje kakšnega prostega dneva z družino na prostem, pri tem pa vam prihranili tudi kak tolar.

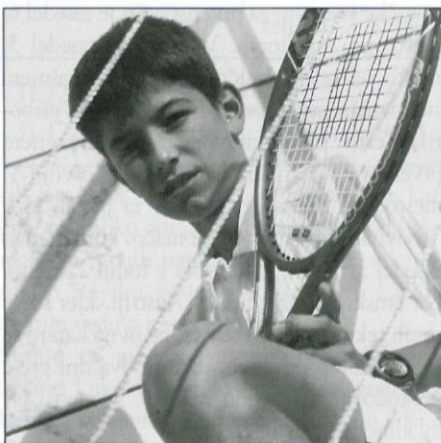
✍ L.P.

Mladi Mike Urbanija se vzpenja tudi po evropski teniški lestvici

V svoji kategoriji prevzel prvo mesto

Trinajstletni član ŠD RCU Lukovica Mike Urbanija je oktobra lani prevzel 1. mesto na lestvici Teniške zveze Slovenije (TŽS) v kategoriji do 14 let. Tako je od decembra 2002 tudi član slovenske teniške reprezentance. S tem se mu široko odpirajo vrata v teniško Evropo.

O teniških uspehih Mika Urbanije je Rokovnjač v prejšnjih letih že poročal. Kot pa obeta njegova športna pot, ga bomo na naših straneh še srečevali. Pred dobrim mesecem je nastopil na tekmi najvišjega evropskega ranga in že v prvem kolu naletel na šestega nosilca. Le-ta ga je premagal šele po dveh urah in pol izenačenega dvoboja (6:3, 6:4). Nekaj dni pozneje pa se je na odprtem prvenstvu v Radencih uvrstil v finale. Po dveh turnirjih z evropsko udeležbo je na evropski lestvici 135. med približno 900 tekmovalci, ki pa imajo v povprečju za sabo že okrog deset turnirjev. Za razvrstitev na lestvici šteje pet najboljših uvrstitev. 27. decembra 2002 se je Mike na turnirju v Trzinu preizkusil v višji kategoriji 14-16 let (to pravico mu prinaša 1. mesto na lestvi-

Mike Urbanija

Foto: družina Urbanija

ci v njegovi kategoriji) in z uvrstitvijo med 8 najboljših dosegel velik uspeh. Poudariti velja, da se je pomeril s tekmeči, ki ga po telesni teži in višini bistveno prekašajo.

Taki uspehi so lahko samo rezultat Mikovega trdega dela, strokovnosti njegovih trenerjev in organizacijske ter finančne podpore njegovih staršev. Lukoviški sedmošolec trenira šestkrat tedensko po dve uri pod vodstvom domžalskih

trenerjev Igorja Ogrinca in Saša Svoljška. Poleg tega opravi še štirikrat po eno uro kondicijskega treninga tedensko.

Mike Urbanija trenira s Teniškim klubom Domžale, še vedno pa nastopa za Športno društvo RCU Lukovica. Znano je, da je tenis drag šport. Mikov oče ocenjuje stroške treningov in domačih tekmovanj na približno 100.000 tolarjev mesečno, vsako potovanje v tujino pa predstavlja dodatne stroške za pot in bivanje tekmovalca in trenerja ter dnevnice za slednjega.

V januarju 2003 si mladi teniški up obeta udeležbo na zimskem državnem prvenstvu, s slovensko reprezentanco pa na turnirju posameznikov v Franciji. Februarja bo zimsko evropsko prvenstvo, poleti pa državno prvenstvo in sodelovanje na turnirjih Evropske teniške zveze (ETA tour 14 & U).

Kljub športnim uspehom pa Mike ne zanemarija šole. Vse razrede izdeluje z odličnim uspehom. Upajmo, da bo kot tak ponosno ponesel v svet tudi ime Lukovice.

✍ Zinka Meden

Darja Kokalj kljub snegu ne miruje

Uspešen začetek sezone, polne izzivov

Čepprav nam je narava dala kar nekaj snežnih padavin, ki so razveselile predvsem smučarje, pa tudi drugi športniki ne mirujejo. Po tritedenskem počitku, vsaj kar zadeva tekme, se je Darja Kokalj udeležila 17. novoletnega teka v Podkrajju pri Velenju.

No, tudi med počitkom ni mirovala in je svojo pripravljenost utrjevala s tekom v naravi ter na napravah v fitnes centru. Novoletni tek v Podkrajju pa šteje za zmago za Pokal treh dolin. Razmočena in blatna ter z mnogimi klanci otežena, je 3800 metrov dolga proga zahtevala dobro pripravo in to je z osvojenim 1. mestom v svoji kategoriji Darja samo potrdila. V absolutni kategoriji pa je zaostala le za bolj izkušeno tekačico, reprezentantko Anico Živko. Še bolj ponosna pa je na dosežen rezultat na nedavnem polmaratonu (21.098km), kjer je dosegla absolutno drugo mesto za domačo tekmovalko in ob tem izboljšala svoj rekord v tej disciplini, ki je sedaj 1.23.32. Doseženi čas pa je tudi boljši od lanskoletne tretje uvrščene tek-

Darja Kokalj na zaključku pokala Ipa Slovenija

movalke na državnem prvenstvu. Tekmovanje je bilo v mestecu Medea v Italiji. Darja pa pravi, da je to šele začetek, da si je v letošnjem letu zastavila še mnogo višje cilje. Veseli se že novih tekem in novih izzivov tako na delovnem mestu kakor na športnem področju. V letošnjem letu si poleg zdravja in čim manj poškodb želi še razumevanja za

njeno športno udejstvovanje tudi v službi. Tudi kakšen nov pokrovitelj bi bil dobrodošel. Čepprav smo majhna občina, pa imamo srečo, da podpiramo športnike, ki dosegajo rezultate in zastopajo barve občine širom po domovini in izven njenih meja.

✍ in foto dj

Šahovske društvo Črni graben

V petih letih obstoja vrsta lepih uvrstitev

Šahovsko društvo Črni graben letos praznuje 5-letnico uradnega obstoja. V začetku decembra lanskega leta smo imeli v prostorih gostilne škarja na Prevojah 3. redni letni občni zbor, na katerem smo pregledali delo društva za leto in pol nazaj. Poročila predsednika, tajnika in blagajnika so bila zelo obširna, iz česar je razvidno uspešno delo posameznih članov. Naj nekaj uspehov tudi predstavim:

- v 2. slovenski ligi je nastopilo 12 ekip, tekmovalce je potekalo na 4 deskah in naši člani so osvojili 1. mesto in s tem možnost napredovanja v 1. ligo. Za tak uspeh imajo največ zaslug: Janez Hribar (na prvi deski zasedel 4. Mesto), Viktor Hribar (na drugi deski 2. mesto), Tomo Omahna (na tretji 1. mesto) in Marinček Bojan (na četrti 2. mesto);
- Domžalsko-kamniška liga: med 16 ekipami smo osvojili 6. mesto, prvo mesto pa je zasedla ekipa VELE Domžale;
- na zaključnem turnirju D-K lige smo bili 7. med 15 nastopajočimi ekipami;
- turnir NLB Ljubljana: med 45 nastopajočimi je Tomo Omahna zasedel 17. mesto;
- odprto prvenstvo Domžal: Tomo Omahna je zasedel 13. mesto med 38 šahisti;
- 8. mednarodni šahovski turnir Sladki Vrh: nastopilo je 156 igralcev, Alojz Cijan 78. mesto, Tomo Omahna 86. in Zoran Nikolič 92. mesto;
- ekipno prvenstvo v Grižah: nastopilo je 34 ekip, naša ekipa je s Cijanom, Nikoličem, Hribarjem, Omahnom, Marinčekom zasedla 26. mesto;
- mednarodni turnir v Domžalah: Od 111 tekmovalcev so naši člani zasedli naslednja mesta: J. Hribar 30., Cijan 61., J. Videgar 74. in Nikolič 84. mesto;
- mednarodni turnir na Izlakah: med 66 tekmovalci je bil Cijan 33;
- turnir ob 820-letnici v Žalcu (mednarodna udeležba): med 121 tekmovalci je Omahna zasedel 70., Cijan 79. in Nikolič 104. mesto;
- na mednarodnem turnirju v Rogaški Slatini je nastopilo 194 tekmovalcev: Nikolič 71., Cijan 141. in Omahna 148. mesto;
- na memorialu Alojza Jagodica v Mengšu je nastopilo 56 tekmovalcev: Omahna je zasedel 10. mesto;
- turnir NLB 4 Ljubljana: Omahna 22.,

Cijan 32. Marjan Dolinšek 38. mesto med 53 igralci

- na turnirju KAVA BAR Sahara na Viru so med 45 igralci osvojili naši člani 23. mesto Omahna, 31. J. Videgar in 34. mesto Marinček;

- mednarodni šahovski turnir v Moravčah: med 132 igralci je bil Omahna 86., J. Videgar pa 87;

- redni letni turnir SAHAR - ŠENTVID:

1. Omahna, 2. Marinček, 3. Rukavina, 4. M. Videgar, 5. Viktor Jemec, 6. J. Videgar, 7. Cijan, 8. Marjan Vindišar, 9. Rok Zabret, 10. Zabret Klemen.

Poleg omenjenih tekmovalj smo v domačem kraju organizirali več mesečnih turnirjev, na katerih so igrali domači in tuji igralci. Največ uspehov so dosegli Cijan, Marinček, J. Hribar, Omahna, V. Hribar, in J. Videgar.

Posamezni člani so se udeleževali še mnogih drugih turnirjev v bližnji in daljni okolici.

ŠD skrbi tudi za najmlajše šahiste. Na osnovni šoli Janka Kersnika Brdo naš član Jože Čokan zelo uspešno vodi šahovski krožek, na katerem mladi pridobivajo šahovsko znanje in že uspešno nastopajo na različnih turnirjih.

V tako uspešno delo društva v zadnjih letih je bilo vloženo veliko truda in prostega časa

naših članov - tekmovalcev in še posebno našega tajnika, Lojzeta Cijana, ki nam je v zadnjem času v domači hiši odstopil prostor za redno tedensko treniranje. Veliko pa so pripomogli tudi drugi. Izredno razumevanje smo našli pri bivšem vodstvu Občine Lukovica z Živkom Burjem na čelu, v Gostilni Gašper, ki nam je brezplačno odstopila prostore za igranje, kakor tudi pri vodstvu PGD Prevoje in KS Prevoje. Vsem se še enkrat zahvaljujemo za uspešno sodelovanje.

Na občnem zboru smo izvolili tudi novega predsednika, in sicer Bojana Marinčka, gradbenega tehnika iz Krtine, ki je dolga leta aktiven in uspešen igralec v našem društvu.

Udeleženci občnega zbora so imeli upravičene pripombe k sodelovanju članov iz ostalih KS v Občini Lukovica, saj nam do danes ni uspelo pridobiti več članov oziroma igralcev iz drugih krajev (Gradišče, Krašnja, Blagovica, Trojane).

Ob zaključku se je delovni predsednik g. Cijan zahvalil vsem prisotnim za tako uspešno vodenje društva v preteklem obdobju, novemu predsedniku pa je želel veliko uspeha.

MA

7. občni zbor ŠD Zlato Polje

Ob koncu leta običajno pobrsamo po arhivih ter strnemo dogajanja in delo preteklega leta in seveda ocenimo, kako delavni in uspešni smo bili.

To smo storili na 7. občnem zboru ŠD Zlato Polje v drugi polovici decembra. Navzoče, med njimi tudi novega župana Mateja Kotnika, je pozdravil predsednik društva Marko Vrankar. Nanizal je kar nekaj vidnih dogajanj ter delo, ki smo ga opravili v preteklem letu, ocenil za zelo uspešno. Dogradili smo prepotrebno garderobo, v katero smo vložili preko 1300 prostovoljnih delovnih ur, kar nam je omogočilo, da smo finančna sredstva uporabljali samo za gradbeni material. Izvedli smo čistilne delovne akcije, v katere smo vključili tudi zajetno število šoloobveznih otrok. Sledilo je tudi poročilo o športnih aktivnostih. Organizirali smo kar nekaj nogometnih turnirjev ter odigrali preko trideset srečanj z raznimi ekipami. Omeniti moram tudi izvedbo zimskega šahovskega turnirja ter zelo zanimive družabne igre krajanov v mesecu septembru, ki smo jih v celoti posvetili spretni in varni vožnji s kolesom. Velik poudarek aktivnosti je bil v preteklem letu namenjen proslavi ob 60. letnici požiga zlatopoljskih vasi, saj smo skupaj ZB in KS Zlato Polje uspešno izpeljali spominsko svečanost, ki smo ji namenili tudi jesenski pohod v Lukovo bolnico.

Prisluhnili smo tudi pohvalnim besedam novega župana, ki je poudaril veliko delavnost društva ter naklonjenost pomagati tistemu, ki zna tudi sam kaj ustvariti in postoriti.

Predsednik društva se je ob koncu zahvalil za pomoč navzočim članom, krajanom in vsem, ki so nam kakorkoli pomagali. Iskreno zahvalo je namenil tudi dosedanjemu županu Živku Burji in Tomažu Cerarju, ki sta znala prisluhniti našim potrebam ter nam z Občino Lukovica omogočila zgraditi tako lep športni objekt. Hvala.

Sledil je družabni del pestrega večera, s katerim smo zaključili uspešno leto, ki je za nami, z željo: Vsem zdravja in sreče v letu 2003.

Tone Habjanič

Jaslice v ledu

Prijetno doživetje v Mojstrani

Malice prepozno je prispelo prijazno povabilo na ogled živih jaslic v ledeni steni v Mojstrani, da bi ga lahko objavili v glasilu, pa smo se vseeno odpravili tja in si zadevo pobliže ogledali. V soteski, v mraku osvetljeni z baklami, preko štirideset metrov visoki ledeni slapovi, pod njimi pa skromen hlev, značilen za premnoge slovenske kraje, ob in v katerem mladi uprizorijo dogodke v Betlehemu izpred dva tisoč let. Dogodki se vrstijo od vrha ledene stene do vzhodja. To je skupno delo treh župnij Dovje-Mojstrana, Sv. Križ-Planina pod Golico in Jesenic v sodelovanju z velikim številom "angelov", ki so varovali vse nastopajoče. Številni obiskovalci pa so največja nagrada in priznanje za njihovo delo. Prihodnje leto, če jaslice bodo, pa si le vzemite čas in se podajte na Gorenjsko pogledat, kaj delajo. Tokrat smo jo mahnili mi in ni nam bilo žal.

in foto djd

Pastirji v igri z obveznimi derezami

Srečanje starostnikov na Brdu

Vsem v veliko veselje

V času priprave na božič, med devetdnevnic, se na Brdu zberejo starejši iz župnij Brdo in Zlato Polje. Veliko dela je s pripravo, saj je starostnikov že okoli 200 in vsakemu posebej je potrebno poslati vabilo. Za nekatere je to lepo darilo.

Prizadevni člani Karitas z župnikom Andrejem Svetetom pripravijo poleg duhovne hrane tudi manjši prigrizek, da ob klepetu in obujanju spominov niso lačni ter obdaritev z darili, ki spominjajo na praznike in srečanje. Tokrat je za duhovno hrano poskrbel rojak, bolniški župnik Miro Šlibar, ki je med sveto mašo v svojem nagovoru poudaril povezanost župnije in pomembnost takšnih srečanj. Žal je opazil, da mnogih znanih obrazov ni več med nami, da pa so se jim pridružili novi, kar

pa tudi navdušuje. Za vse tiste, ki so že legli k počitku, pa priporočil molitev. Razumevanje v domači družini je pogoj za dobro počutje vseh in pri njih doma so ga imeli veliko. Ob tem se je spomnil tudi svojega pokojnega brata, ki počiva na tukajšnjem pokopališču. Na koncu svete daritve pa je povablence nagovoril še domači župnik in jim zaželel prijetno praznovanje bližajočih se praznikov. Po sveti maši je ob obloženih mizah štel pogovor o tem in onem, kakor da se ne bi srečali, ne vem že koliko časa. In prav je tako. Kako prijetno domač je bil pogled na vse nasmejane in v pogovor zatopljene starostnike tudi z mislijo na vse tiste, ki se srečanja zaradi različnih vzrokov niso udeležili.

in foto djd

Iskren stisk roke pove veliko.

Pešromanje na Zlato Polje

Niti slabo vreme ni odvrnilo romarjev, ki so se tokrat prvič podali na romarsko pot v kapelo Brezmadežne Lurške Matere Božje na Zlatem Polju. Nihče ni pričakoval, da se bomo v tolikšnjem številu zbrali na začetku romarskega pohoda na Brdu.

Praznik Brezmadežne smo tako počastili že z našo potjo, za trenutek pa smo postali tudi ob znamenjih ob poti, malo počili ter zmolili krajšo molitev. Čas, ki smo si ga zastavili za prihod, smo sicer prekoračili, pa vseeno smo bili zadovoljni, saj smo uspeli. Pri petih litanijah in blagoslovu pa so se nam pridružili še tisti, ki so se do kapelice pripeljali z avti. Že med potjo se je naše število še okrepilo z romarji, ki so vsaj del poti hoteli prehoditi peš, a je bila celotna dolžina romanja zanje prenaporna.

Po končanih obredih so se izkazali domačini s pogostitvijo in topel čaj je zelo prijal. Pridružite se nam na drugem romanju na Zlato Polje.

Djd

Žarek sonca za vse ali trikraljevska akcija

Blagoslov za dobro letino in zdravje

Po starem izročilu so koledniki v kmečkem okolju k hišam prinašali blagoslov za dobro letino in zdravje ter srečo ljudem in živini. Zato so bili vsepovsod dobrodošli in poplačani.

Običaj je bil pri nas v veljavi do druge svetovne vojne, potem pa je počasi zamrl. Tako so z leti postali koledniki ali sveti trije kralji oziroma trije modri z Vzhoda po naših vaseh in mestih prava redkost, le otroci so sem ter tja še koledovali. Pisano bogastvo koledniških pesmi in običajev pa še priča o živosti koledovanja na Slovenskem. Davnega leta 1954 pa so v Avstriji ob pomoči Katoliške mladine Avstrije, v kateri sodeluje tudi slovenski odsek omenjene organizacije, organizirali trikraljevsko akcijo ali koledovanje kot nabirko za misijone. Pobudnik je bil salezijanski duhovnik Janez Rovnan, ki je deloval med koroškimi Slovenci. Danes je akcija razširjena po celi Avstriji, Nemčiji, Belgiji, Luksemburgu, Poljski, Švedski in Slovaški pa tudi izven Evrope v Avstraliji, Izraelu, Keniji, francoskem delu Kanade in na Šrilanki. V Sloveniji pa jo na pobudo Misijonskega središča Slovenije poskušajo znova oživeti. Tako so prvo organizirano koledovanje pripravili v letu 1994 in od takrat z zbranimi sredstvi

pomagali mnogim misijonarjem po svetu, saj so zbrana sredstva namenjena projektom slovenskih misijonarjev. Koledovanje ima pet glavnih namenov, in sicer: duhovnega - oznanjanje novice o Jezusovem rojstvu, obuditev tradicije - v povezavi s solidarnostjo z revnejšimi in potrebnimi pomoči, izobraževalnega - spoznati deželo, v kateri deluje misijonar, ki so mu namenjena sredstva, vzgojnega - ponuditi pomoč, dobroteljnost, sodelovanje, materialnega - zbiranje sredstev za potrebe misijonov, kar daje ljudskemu običaju svojevrsten pomen. Sredstva letošnje akcije, ki poteka pod geslom Žarek sonca za vse, pa so namenjena misijonarju Franciju Pavliču, ki dela v Boliviji. Kakor svetel in močan "sončni žarek" pa bo tudi pomoč otrokom in ostalim na misijonu svetega Mihaela v okolici mesta El Alto, kjer dela Franci. Polni veselja, otroške razposajenosti in zagnanosti so se po blagoslovu v župnijski cerkvi na Brdu koledniki razkropili po okoliških vaseh in od hiše do hiše oznanjali veselo vest o rojstvu Odrešenika. Mnogim, ki so prišli na hišni prag pozdravit kolednike, se je utrnila solza ob spominih na otroška leta in le redki so bili tisti, ki svojih hišnih vrat niso odprli in jih pozdravili. Veliko pa jih je izrazilo željo po ponovnem snidenju čez

Potrkali so na vsa srca in duri.

leto dni. Še besedico dve o tem, kako so koledniki pozdravili domače. Za uvod so zapeli pesem o času, ki je prišel, potem so se predstavili ter povedali, čemu in po kaj so prišli, nato so na vrata napisali 20 G+M+B-03, začetnice imen treh kraljev, Gašper, Miha, Boltežar. V latinščini pa to pomeni lahko tudi Christus Mansionem Benedicat ali slo-

vensko Kristus blagoslovi to hišo. Zapeli so še pesem v slovo, voščili novo leto ter se tako poslovili. Sredstva, zbrana s to akcijo, niti niso tako pomembna, pomembno je, da so ljudje za nekoga še vedno pripravljeni narediti nekaj lepega. Ravno tu se pokaže naš odnos do sočloveka.

in foto djd

HUBAT PETER s.p.
HP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA - KONKURENČNE CENE

KURILNEGA OLJA

Možnost plačila na obroke

Dobeno 75, 1234 Mengeš

Telefon : 01 / 723 09 00 www.hp-commerce.si

GRADBENO STANOVANJSKO PODJETJE

GRASTO d.o.o.

ULICA MATIJE TOMCA 4, 1230 DOMŽALE

PREJELI SMO

Graja za Lovsko društvo Lukovica

Imeli smo krasnega psa, dolgodlakega nemškega ovčarja po imenu Rex. Star je bil šele 3 leta. Bil je zelo bister in je že marsikaj znal. Rad se je tudi peljal s traktorjem.

Tako je bilo tudi tistega usodnega petka, ko smo šli pripraviti krmo za živino. Rex se je nekoliko preveč oddaljil od nas (bil pa je še v našem gozdu) in že je počilo, potem pa še nekajminutno pasje cviljenje in še en pok od blizu in Rexa ni bilo več. Strel, cviljenje in še en strel je slišal nabiralec gob, naš znanec, in nam to tudi povedal. Mi pa strela in cviljenja nismo slišali zaradi ropota traktorja in kosilnice. Lovce pa je ta ropot dobro slišal, saj je bil v neposredni bližini in je vedel, da je pes naš. Streljan je bil z lovske opazovalnice (na Bernadovem travniku), ki je last LD Lukovica.

Sedaj hočemo že nekaj časa na vse načine izvedeti, kdo je bil ta pogumnež, ki je v resnici ena velika reva in si ne upa reči: "Jaz sem ga ustrelil". Kako čudno, da nihče čisto nič ne ve, v nobeni knjigi o zapisih strelav ni čisto nič zapisanega, vsi se zgovarjajo eden na drugega, o psu po tem ni bilo nobene, niti najmanjše sledi.

Srne nam leta in leta delajo veliko škodo na polju, tako tudi divji prašiči, pa nismo od Lovskega društva še nikoli nič zahtevali in nič dobili.

Kakor smo do sedaj lovce nekako spoštovali, od sedaj naprej pa so z naše strani v veliki senci in jih močno grajamo, še predvsem Lovsko društvo Lukovica.

✍ Družina Pergar iz Vinj pri Moravčah

Rok za oddajo člankov in oglasov za februarско številko Rokovnjáča je 7. februar. Naslov: Uredništvo glasila Rokovnjáč, Lukovica 46, 1225 Lukovica (članke od-dajte po možnosti na disketi ali po e-pošti: rokovnjac@lukovica.si).

Novi prodajni prostori cvetličarne Vijolica (plačan članek)

Z nasmehom in hitro postrežbo

Kako z veseljem vstopimo v prodajalno, kjer nas pričakajo z nasmehom na ustih in pozdravom, pa čeprav imajo polne roke dela. Že velikokrat me je pot zanesla v cvetličarno Vijolica v Dobu in priznati moram, da še nisem naletel na neprijaznost.

Stanka Prašnikar in njene sodelavke pa bodo od sedaj dalje ne samo z nasmehom in hitro postrežbo, ampak tudi z novimi, večjimi prostori pridobile še veliko strank. Od letos dalje cvetličarna Vijolica namreč posluje v novih prostorih na ulici 7. avgusta 29a v Dobu, le nekaj metrov stran od prejšnje poslovalnice na nasprotni strani. Novo cvetličarno poleg svetlih in preglednih prodajnih prostorov obdaja velik parkirni prostor, ki bo v času, ko se z vozilom pripeljemo najraje do vrat

Za rože je poleg svetlobe potrebna tudi ljubezen

trgovine, še kako dobrodošel. Pa kaj bi še pisal. Če vas pot zanese mimo in potrebujete šopek za svojo drago ali pa kar tako za majhno pozornost, vstopite in radi bodo ustregli vašim željam. Če pa ne utegnate, jih lahko pokličete in se dogovorite na tel. 721 43 33. Zadovoljna bosta oba, vi in obdarovanec.

✍ in foto djd

Luč miru iz Betlehema

Geslo praznične akcije Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov ob razdeljevanju Luči miru je bilo Dar sosedu. Plamen, prižgan v votlini Jezusovega rojstva v Betlehemu, ki so ga verniki po naših župnijah prevzeli v soboto, 21. decembra, vsako leto zagori v številnih hišah. Luč miru pa so skavti v ponedeljek, 23. decembra, ponesli tudi ravnateljici OŠ Brdo in kolektivu Vrtca Medo. Ob koncu leta in začetku mandata je s prevzemom Luči miru tudi novi župan pokazal, da ceni vrednoto miru.

✍ in foto Zinka Meden

Na srečanju mladih domžalske dekanije

Takšne in drugačne zgodbe iz aresta

Malce čuden naslov za resno temo. Vendar smo se tudi ob resnem pripovedovanju osrednjega gosta na srečanju mladih domžalske dekanije nasmejali. Tokrat se je že znanim obrazom z vsakoletnih srečanj pridružilo tudi mnogo novih, kar je za DOM (Dekanijski odbor za mladino) razveseljivo in vzpodbudno.

Po uvodni skupni molitvi in pesmi se nam je mladim pridružil Robi Friškovec, duhovnik, ki dela med slovenskimi zaporniki. Pogovor smo nadaljevali v veroučni učilnici, kjer nam je razložil svojo življenjsko zgodbo. S svojim odkritim, iskrenim in preprostim nastopom je v srcih mladih pustil neizbrisen pečat. Urice, kaj, ure so v prijetnem, sproščenem pogovoru hitro minevale. Po kosilu smo se najprej sprehodili po svežem zraku, nato pa odšli v delavnice, kjer smo izdelovali angelčke iz makaronov, sodelovali v pogovorni skupini ali meditirali ob koščku kruha. Po nasmejanih

Smeh je pol zdravja.

obrazih sodeč, bi lahko rekli, da je vsak zase našel nekaj, kar je že dolgo iskal. Najbolj nas je vsekakor prevzel pogovor z Robijem o njegovih izkušnjah iz zaporov, tako domačih kot

tujih, saj smo se ob nekaterih zamislili, ob drugih pa nasmejali. Hvala vsem, ki ste sodelovali pri pripravi srečanja, ki mlade povezuje in navdihuje.

in foto djd

Razmišljanje

0 sklicevanju na "evropska merila"

Že carica Katarina je v svojih pismih jasno povedala, da je vladanje veliko lažje, če vladaš pretežno neumnemu ali pa vsaj dokaj neizobraženemu in nerazmišljujočemu narodu. Njeno tezo sta seveda potrdili zgodovina in obča sociološka teorija 20. in tudi našega stoletja. Toda, kaj storiti, če se narod vendarle počasi spametuje ali se po kakšnem čudnem naključju izobrazi? Nič lažjega, kot to. Ko večina ali vsaj dobršen del ljudi enkrat ugotovi krivičnost sistema, ko so le-ti pripravljeni v zvezi s tem tudi kaj postoriti, ta sistem izgine, zamenja pa ga kak drug - bolj zapleten, ki pa v osnovi služi istemu namenu. Namenu, prepričati ljudi v pravičnost sistema (s simboli legitimnosti) in kljub temu ohraniti oblast maloštevilne elite nad večino.

Sistema zamegljevanja krivice, ki se ji da s svetlo preobleko početja nekaj na videz dobrega, novega, pravičnega in boljšega, se tudi danes poslužujejo malodane vsi, ki morajo prikriti kakšen svoj sicer očiten greh in mu s pridihom nečesa dobrega dati svetniški sijaj. V zadnjem času je kot simbol legitimnosti (pravičnosti, primernosti, blagostanja...) največkrat navedena Evropa. Zasledimo

lahko različna opravičevanja raznih politikov, ki se sklicujejo na primerljivost z Evropo. Na primer: "Z ekološkimi standardi ne zaostajamo za Evropo... stopnja kriminala je podobna kot v E... cene so evropsko primerljive..." in še bi lahko našteval. V vseh primerih gre za naslednjo sestavo v osnovi istega zavajanja. 1. sklic na neko evropsko (dobro, pravično napredno normalno itd.) kvaliteto; 2. nek nedoločen element (povprečje, v večji meri primerljivo, ne zaostajamo, se približujemo, ne loči nas veliko, ni bistvene razlike...).

Sklicevanje na takoimenovana "evropska merila" pa ni edini način izrabljanja naše zavesti o razvitejši Evropi. Ne, naši vladni politiki si upajo iti še celo dlje - tako nedopustno primerjanje še celo razločujejo in pri razločbah uporabljajo dvojna merila oziroma govorijo le o eni strani resnice. Denimo, vedno govorijo o evropsko primerljivih cenah, nikdar pa o evropsko primerljivih plačah; ali pa o evropsko primerljivih davkih, nikdar pa o evropsko primerljivih socialnih standardih, ki jih zagotavljajo države Evropske skupnosti, še več, govorijo o evropsko primerljivi porabi vladne administracije

po točnem znesku v evrih, ne pa v primerljivem znesku izraženem odstotkovno glede na dohodek, velikost proračuna, število prebivalcev itd.

Najbolj žalostna plat te zgodbe pa je ta, da to ni zgodba, niti preteklost, temveč pereča sedanost, v kateri večina vladnih politikov pridno izkorišča vsa razpoložljiva sredstva (Evropo, medije, statistične podatke...) in z njimi prepriča povprečnega Slovenca in Slovenko, da mu 40 in več odstoten odbitek od plače vlada vrača, kot da ga nikdar ne bi vzela, da ustanavlja novo ministrstvo brez listnice (brez lastnega delovnega področja, ki mimogrede stane davkoplačevalce približno 20 milijonov tolarjev mesečno ali 8-letno plačo župana Občine Lukovica), kar tako... v dobro posameznika! V tem primeru javni mediji niso kritizirali odločitve predsednika vlade. Zakaj? Ker jih vladna politika usmerja in jim reže vsakdanji kruh.

Da, država resnično deluje v dobro posameznika - toda katerega?

Mislite, da v vaše dobro!? Pomislite še enkrat.

in Danilo Kastelic

JAVNO OPRAVIČILO

Franc Skok iz Miševe 3 v Domžalah, sem dne, 3. 6. 2002 v bližini naslova Čeplje št. 54, občina Lukovica v besednem sporu izrekel grožnjo, ki pomeni napad na življenje in telo Lovrenca Remsa stan. Čeplje št. 8, Lukovica.

Za vse izrečene besede se iskreno opravičujem.

Oglašujte
v glasilu
Rokovnjač!

V domačem jeziku se narod začne učiti, po materini besedi slovijo častiti možje, po njegovi besedi tuji narodi ljudstvo spoštujejo ali ga zasmehujejo. Kdor torej spoštuje svoj narod, mora spoštovati tudi materino besedo in skrbeti za njeno čast.

Anton Martin Slomšek

Jezik je eden najpomembnejših temeljev, na katerih stoji narod. V tisočletni zgodovini trdega boja za obstanek smo Slovenci to dodobra izkusili na lastni koži. Prav zdaj, ko smo končno svobodni v svoji državi in se pripravljamo na enakopravno zvezo z evropskimi sosedi, pa nam ta temelj naše samobitnosti prepereva, ko vanj lezejo nepotrebne tujke in popačenke, ne samo v vsakdanjem govoru, tudi v tiskanih in elektronskih medijih, celo na nekaterih odrih naš jezik izgublja žlahtnost.

Kdo bo spoštoval naš jezik, če ga ne bomo sami in kdo bo spoštoval nas, če ne bomo znali negovati lastnih temeljev? Slomšek, Prešeren, Vodnik, Cankar ... so vedeli, koliko je vreden trud za ohranitev klenosti maternega jezika. Zavedajmo se tudi mi. Vsakič, ko se nam vsiljuje "modna" tujka ali popačenka, pomislimo in izgovorimo ali zapišimo lepo slovensko besedo.

OO NSi Lukovica

AstraChemo[®]

barve, lepila
mešalnica barv
delovna zaščita
tehnična guma in plastika
kovinska galanterija
ročno in električno orodje

TEHNIČNA TRGOVINA

Prodajni center AstraChemo, Kamniška cesta 22, Zgornje Jarše

Odprto: pon. - sob.: 7.30 - 19.00
telefon: 01/729 52 56

orodje za vrt
kopalniška oprema
elektromaterial in svetila
rezani les, laminati
stenske obloge
gospodinjski pripomočki

Spoštovani UPOKOJENCI!

Vsak 1., 2. in 3.
delovni dan v mesecu
**10% gotovinski
popust**

Stalna akcijska ponudba!

Barvice za prosti čas - za svilo,
keramiko, porcelan, steklo.
V januarju in februarju za
mladino do 16. leta
10% gotovinski popust

ODPRODAJA RAZSTAVNIH EKSPONATOV

20 - 30% popust
- kopalniško pohištvo - bloki - FAP
- sanitarna keramika - ISOKORK

Možnost brezobrestnega obročnega plačila za vse blago

Po lokalnih volitvah

Spoštovane soobčanke in soobčani!

Predstavniki Neodvisne liste "za Črni graben" se iskreno zahvaljujemo vsem Vam, ki ste nas 10. novembra 2002 s svojim glasom podprli in omogočili izvolitev štirih članov v Občinski svet Občine Lukovica. Izvoljeni so bili: Lado Goričan, Jana Strehar, Tomaž Andrejka in Matija Bogdan Cerar. Naša lista je tako postala najštevilčnejša v občinskem svetu.

Člani Neodvisne liste "za Črni graben" se po volitvah ne razhajamo, ampak ostajamo trdno skupaj, ne kot stranka, ampak kot

občani Občine Lukovica, ki jim ni vseeno, kaj se v naši občini dogaja.

Tako kot smo se z vami sestajali pred volitvami, želimo stike ohraniti tudi v času našega dela v Občinskem svetu. Že sedaj vas vabimo na naša srečanja, kjer boste lahko predstavili svoje želje, mi pa vas bomo seznanili z našim delom.

Zagotavljamo Vam, da se bomo trudili izpolniti Vaša pričakovanja oziroma doseči cilje iz našega predvolilnega programa. Program je realen in uresničljiv.

Hkrati pa čestitamo ob bližajočemu se

slovenskem kulturnemu prazniku, Prešernovem dnevu. "Čas je poveljal moža, ki je postavil sebi in narodu ta monument, v osrednjo osebo slovenske preteklosti, v prvo zanesljivo pričevanje o kulturni samobitnosti, v trajno znamenje narodnega duha, ..." je zapisal Filip Kalan o Prešernu. Ta narodov duh mora biti med nami v sodobnem svetu vedno bolj prisoten in nas vedno bolj povezovati.

Hvala Vam za zaupanje!

Neodvisna lista "za Črni graben"

CENIK OGLASNEGA PROSTORA V GLASILU ROKOVNJAČ

Rokovnjač je glasilo občine Lukovica, ki izhaja praviloma mesečno v nakladi 1700 izvodov. 1400 izvodov brezplačno razdelimo vsem gospodinjstvom občine Lukovica, 300 izvodov pa pošiljamo na različne naslove po Sloveniji.

Cene črnobelih oglasov:

velikost (širina x višina) cena
1/1 stran (183 x 257 mm) 75.000 SIT;
1/2 stran (183 x 125 mm) 37.500 SIT;
1/4 stran (90 x 125 mm) 18.750 SIT;
1/8 stran (90 x 61 mm) 9.375 SIT.

Cene barvnih oglasov:

velikost, cena
1/1 stran 100.000 SIT;
1/2 stran 50.000 SIT;
1/4 stran 25.000 SIT;
1/8 stran 12.500 SIT.

Tekstovni oglasi:

- cena po dogovoru
- fotografija 1.000 SIT
- zahvale (od 10.000 SIT naprej)

Popusti:

- trimesečna naročnina 5%
- polletna naročnina 10%
- letna naročnina 20%

Navedene cene so bruto in vključujejo 20% DDV.

Za komercialne oglase pokličite 04/531 86 36 (med 8. in 15. uro) in pogovorili se bomo o možnem sodelovanju. Svoj oglas lahko pošljete tudi na naš elektronski naslov: specom@specom.si.

Za zahvale pokličite 041 854 615 (Marta Lavrič).

Namesto snega - cvetje

Za novo leto je Jakčevo hišo na Prevojah krasilo razcveteno grmičevje.

Za letošnje novoletne dneve je narava zopet poskrbela dokaj nenavadno.

Še zlasti mladi si iz srca želijo bele snežne odeje, ki jim prinaša obilico težko pričakovanega zimskega veselja. A žal smo letos božično-novoletne dneve praznovali v pravi pomladanski klimi. Namesto snega nas je toplo sonce s svojimi žarki ogrelo kar z enajstimi stopinjami, kar je zbudilo tudi spečo naravo.

Pri Jakčevih na Prevojah pri Šentvidu je bujno razcvetelo grmičevje forzicije in tako s svojimi cvetovi okrasilo vrt ob hiši. Seveda je privabilo pozornost mnogih mimoidočih, ki so si ogledovali kar pet mesecev prezgodaj razcvetene brste ob pomisleku: Le kaj se dogaja z naravo!

Pa kaj hočemo, v mnogih primerih smo do nje neizprosni in neusmiljeni ljudje, za kar se nam maščuje nenavadno, tudi s takimi spremembami.

Tone Habjanič

Pešci bodo hvaležni

Odprtje varne poti v Lukovici

Ob tem pomembnem dogodku smo se zbrali malo pred božičem, 23. decembra, v Lukovici, točneje na Kanalu med nekdanjo gostilno Šter ter sedanjim Tokom ob hiši Gostiša. Odprtje je organizirala Marina Urbanija, predsednica Društva prijateljev mladine, ki se je za dosežek tudi najbolj zavzemala. "Ali spet štrajkate?" nas je v šali pozdravil nekdanji zdravnik dr. Marko Pipp, ki se je z drugimi gosti in sosedi udeležil prireditve. Bližnje gospodinje so nas postregle z domačim pecivom, suhim sadjem in tudi žejni nismo bili. Prismejala se je tudi gospa Vida, ki nam je zaigrala na harmoniko.

Ti ljudje so se novih pločnikov in razširjene ceste upravičeno razveselili in si tudi oddahnili. Dolga leta so, tako kot mi iz gradiške smeri, hodili po stezici ob in po glavni cesti. Drveča vozila so nekatere poškodovale, nekaterim pa žal vzela življenja. Šele sedaj, ko sem oče tudi sam, razumem starše, ki so zaskrbljeno gledali za nami, ko smo odhajali v šolo. Živeti ob "cesti smrti" ni šala. Zato so morali ljudje ob njej, posebno po začetku gradnje AC, "požreti" veliko prahu in obljub, preden

se je kaj premaknilo.

Tudi gospa Marina je z govorom povedala, da so tu živeli ljudje v nemogočih življenjskih razmerah. Zahvalila se je državi in ljudjem na visokih položajih, ki so začeli z izgradnjo varnih poti v Lukovici in verjeli, da bomo vztrajali pri zahtevah za osnovno varnost naših otrok in nas samih. Pridobitev je pomembna tudi zato, ker ta ogromna investicija Občino Lukovica ni stala niti tolarja. Gospa Marina nam je zaželela še sreče in miru, najmlajšim pa veliko brezskrbnih uric na varnih poteh iz šole in domov. Njim je tudi podarila nekaj "objemov", ki jih je podarilo Društvo prijateljev mladine Lukovica, v okviru vseslovenske akcije Podari objem.

Ko je mala Tjaša simbolično odprla varne poti, smo se z otroki odpravili, da bi prečkali magistralno cesto proti domu. Po dolgem čakanju ob še vedno polni cesti, smo ugotovili, da tej "varni cesti" za nas, ki jo vsak dan prečkamo peš ali z avtomobili, manjka še semafor.

in foto Marko Cerar

Varno pot so slovesno odprli otroci.

Novo postajališče potujoče knjižnice

Bralce potujoče knjižnice obveščamo, da bomo imeli novo postajališče v Spodnjih Praprečah. Izposoja knjig bo vsako drugo sredo od 19.20 do 19.50 ure. Prvič se bomo v Spodnjih Praprečah ustavili v sredo, 29. januarja 2003.

Vaši knjižničarji

*Le delo, skrb, ljubezen
in trpljenje izpolnilo
tvoje je življenje.
Pošle so ti moči in
zaprla trudne si oči.
Pa čeprav spokojno spiš,
z nami kakor prej živiš.*

ZAHVALA

Z bolečino v srcu smo se poslovili od
naše drage mame

ALOJZIJE KEPEC

po domače Begelnove mame iz Vrbe

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in prijateljem za izrečeno sožalje, darovane svete maše, sveče in cvetje.

Posebna zahvala velja dr. Pippu in dr. Babičevi

ter patronažnima sestrama Mateji Parkelj in Irmi Markovšek za zdravniško pomoč v času njene težke bolezni.

Hvala gospodu župniku Andreju Svetetu za opravljen pogrebni obred ter gospodu Martinu Andrejki za ganljive poslovilne besede.

Hvala vsem, ki ste našo mamo imeli radi, jo spoštovali in jo pospremili na njeni zadnji poti. Vsem in vsakomur posebej še enkrat prisrčna hvala.

Vsi njeni domači

*Delo, ljubezen in trpljenje tvoje je bilo življenje.
Na koncu so ti pošle moči in trudno si zaprl oči.
Odšel si tja, kjer ni gorja, kjer upanje ti večnost da.
Še vedno v naših srcih živiš,
čeprav v preranem grobu spiš.*

V SPOMIN

Sedemindvajsetega januarja mineva leto dni, odkar je mnogo prezgodaj odšel od nas, dragi mož, oče in dedek

LOVRENC ROKAVEC

Ahčanov Lovro z Zlatenka

Hvala vsem, ki postojite ob njegovem preranem grobu, mu prižigate svečke in se ga spominjate v molitvi.

Vsi njegovi

*Vsak od nas svojo pot potuje.
Vsako pot tisoč lučk osvetljuje.
Vsako srce tisoč nitk povezuje.
Nihče ne hodi po svetu sam.
Vsako slovo je bolečina.
Vsako slovo je majhna smrt.*

**Poln življenjskih moči
je sredi ustvarjalnega dela
nenadoma omagal naš
dober sodelavec in prijatelj**

VLADO NADJ

Od njega smo se poslovili v torek,
7. 1. 2003, v mrliški
vežici v Domžalah.

Pokopan je v rodni Vojvodini,
v Apatinu.

**Vlado, ohranili te bomo v trajnem
spominu.**

Sodelavci Občine Lukovica

Lukovica, 6. januar 2003

*Vse te čaka tako,
kot je bilo.
Tvoja soba,
tvoji zapisi,
vse na tvoji mizi.
Le zakaj - te ni več
nazaj?*

V SPOMIN

13. januarja je minilo žalostno leto,
odkar si šla na pot svojih doživetij.
Ni te več med nami.

JANA HROVAT

Hvala vsem, ki se jo spominjate,
prihajate na njen prani grob,
ji prižigate svečke in polagate cvetje.

Vsi njeni

In memoriam

Dragi Vlado!

Med blesek prazničnih božično novoletnih dni, ki so v koledarju zapisali prve dneve novega leta, je na sedežu Občine v Lukovici zaplapolala črna zastava. Ni sodila med nežno snežno belino, kakor smrt ne sodi med novo upanje in nove začetke. S svojim črnim kontrastom je naznanila konec nekega mladega življenja na vrhu življenjskih moči, pretrgala je tok energije Tebi, dragi Vlado. Obnemeli smo in se pretreseni spraševali, a vsi odgovori so se zlili v eno samo nedoumljivo bolečino.

Še pred dvema tednoma smo si veseli stiskali roke z najboljšimi željami in si nazdravljali s človeško toplino in božično mehko: srečno, zdravo, uspešno 2003! Z magičnimi besedami, ki hočejo nove začetke. In tako si odšel na svoj dom, morda z rahlo bledico in kljuvajočo bolečino, ki si jo vedno prikrival. Včasih pa te je izdala z nenadnim mrazom, vendar si jo odrival in ji nisi pripisoval pomena. Tudi mi nismo zaznali sprememb, saj si bil redno, vsak dan na delovnem mestu. Zdaj se spomnimo, kako nisi maral pogovorov o smrti, kot da si odganjal nejasno slutnjo.

Vse te drobne malenkosti kažejo, kako smo si bili blizu, kako smo čutili drug z drugim kot čvrsta delovna ekipa mlade občine, ki si jo pomagal graditi 5 let kot organizator operativnega dela režijskega obrata na terenu. Kot gradbeni tehnik si se v tej službi hitro znašel in se izkazoval z delavnostjo, pridnostjo, zanesljivostjo in vztrajnostjo. Veselil si se uspehov, živel si za to službo, spoznal si našo dolino, čutil si z nami. Med nami so se spletile prijateljske vezi. Vedeli smo, da si dober oče sinu Aleksandru, ki bo skoraj polnoleten. On je bil tvoj ponos, ob katerem so ti žarele oči. 20 let bivanja v Sloveniji te je zaznamovalo po človeški plati in te vsestransko bogatilo. Ponosen si bil na znanje slovenskega jezika, tvoje srce pa je živelo v rodni Vojvodini. Ob večjih praznikih si se vračal v ravninski Apatin, po tvoji duši in pokrajini tako drugačen od naših ozkih dolin in strmih hribovskih pobočij.

Dragi Vlado, vračaš se domov. To je tvoja usoda. Prihajaš med svoje ljudi, k svoji družini. Mnogo prezgodaj in drugače. Spojil se boš s svojo rodno zemljo, v kateri boš rodovitno seme za novo življenje. Kajti vse, kar je dobro, je večno in se ne izgubi. Tu boš našel svoj mir in novo bivanje v naših spominih, saj resnično umre samo tisti, ki ga pozabijo.

Hvala ti, Vlado, za 5 let skupnih vezi, hvala za ves Tvoj optimizem in smeh, ki je vsak dan odmeval v naših prostorih. Hvala za vsako dobro besedo, ki si jo vedno našel za vsakega od nas. Hvala za Tvoje razdajanje. Radi smo te imeli.

M. S.

GOSTINSKO PODJETJE

TROJANE d.d.

Restavracija Lukovica

na bencinskem servisu OMV Istrabenza v Lukovici

tel.: 01/7296 350 - odprto 24 ur na dan

❖ **HLADNI IN TOPLI PRIGRIZKI**

❖ **MALICE** ❖ **KOSILA**

❖ **JEDI PO NAROČILU**

❖ **SOLATE** ❖ **SLADICE**

odprto vsak dan od 05.00 do 23.00 ure

tel.: 01/7236 846